Janes Keller

Tri minute dnevno

III.

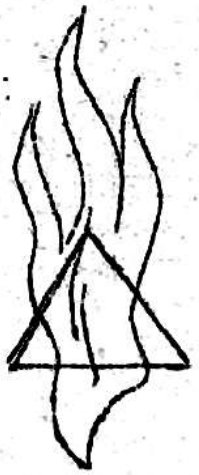

Zagreb
1958.

1. srpnja

MALO VIŠE SPOZNAJE

Neka studentica sjedila je za stolom kraj nekog slavnog astronoma. Da bi započela razgovor, upita učenjaka: "Čime se vi bavite, da možete živjeti?" "Studiram astronomiju" - odgovorio je astronom.

"Zaista?" - čudi se mlado stvorenje, kojemu nije bilo ni 20 godina. "A ja sam završila astronomiju još prošle godine!"

Mnogi ljudi prekinu razvitak svoga duha i svoje duše još u mladim godinama. Njihov se tjelesni razvitak nastavlja, ali duhovno se oni zaustave na razini šestgodišnjeg djeteta. Međutim mnogi od nas ipak shvaćaju - poput onog slavnog engleskog pisca i učitelja, koji se je uvijek izdavao za studenta - da imamo još mnogo naučiti o stvarima, što se odnose na duševni i duhovni život.

Riječi i djela drugih ljudi jesu najbogatiji izvor znanja. Ako svoju okolinu dobro procjenimo i ako shvatimo, što nam je zajedničko, a što bismo mogli od drugih primiti, napredovati ćemo dnevno u spoznaji i ljubavi.

"Mudrost propovijeda na otvorenoj cesti." (Mudr 1,20)

Gospodine, pomozi mi da danomice napredujem u spoznaji i ljubavi prema bližnjemu.

NADAHNUTE RIJEČI

Jedan od najljepših hvalospjeva svih vremena jest hvalospjev, kojim je Marija pred Elizabetom posvjedočila utjelovljenje Sina Božjega, i koji nam je sačuvao evanđelist Luka u svojem Evanđelju.

Svatko može u svijetlu svog vječnog određenja opetovati ove nadahnute riječi:

"I reče Marija: Veliča duša moja Gospodina. I raduje se duh moj u Bogu, Spasitelju mojemu. Što pogleda na poniznu službenicu svoju, jer, gle, od sad će me zvati blaženom svi naraštaji. Jer mi učini velike stvari onaj, koji je silan i sveto je ime njegovo. I milosrđe je njegovo od koljena do koljena onima, koji ga se boje. Učini silu rukom svojom, raspršio ohole u mislima srca njihova. Zbaci vladare s prijestolja i podiže neznatne. Gladne napuni dobara i bogate otpusti prazne. Primi Izraela, slugu svojega, sjećajući se milosrda svoga. Kako to obeća ocima našim, Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka." (Lk 1,46-55)

Moli se, da se uzmogneš i ti obradovati u Bogu, spasu svojemu.

NIJE SAMO ZA JAKE

Dan prije Američke revolucije održao je Patrick Henry pred poslaničkom kućom Virdjinije vatreni govor. Zaklinjao je svoje zemljake, da se hrabro bore, jer se nemaju čega bojati, budući da su primili snagu od Boga.

"...Ponovo velim gospodine predsjedniče, treba da se borimo! Primiti za oružje i zazvati Boga vojnih četa: drugo nam ne preostaje!...Gospodine predsjedniče, ako se ispravno poslužimo sredstvima, što nam ih pruža Gospodar svemira...Uostalom ne borimo se sami. Postoji pravedan Bog, koji upravlja sudbinom naroda i koji će nam pribaviti prijatelja, koji će se boriti uz naš bok. Borba nije samo za jake, borba je i za budne, za energične, za hrabre...

Kad bih se ja iz straha, da koga ne povrijedim, ne usudio reći, u taj presudni čas ono, što mislim, bio bih izdajica svoje domovine; pogazio bih svoju vjernost Veličanstvu Božjem, koje služjem iznad svih zemaljskih kraljeva."

Ta je vjera davala snage ljudima u Walley Forge, gdje se odigrala jedna bitka za američku nezavisnost, da su mogli održati do kraja. Samo ta vjera može nas podržavati u danima tragičnog i strahotnog zbivanja.

Moli se, da se samo Boga boji š i nikoga drugoga.

NAŠA PRAVA VELIČINA

Veći od naših nebodera, koji se penju nebu pod oblake; veći od naših ogromnih tvornica je naš stvaralački duh, koji nam dokazuje, da svako ljudsko stvorenje ima svoju vrijednost, jer je stvoreno na sliku i priliku Božju. U američkoj deklaraciji nezavisnosti stoji zapisano, "da je svaki čovjek primio od svoga Stvoritelja izvjesna neotuđiva prava".

To nije samo "američka tvrdnja". Mi nemamo nekog isključivog prava na nju. To uvjerenje pripada čitavom svijetu. U posjedu Kristovih sveobuhvatnih načela mi sebi ne ćemo nikada dozvoliti, da taj glavni stup istine svojatamo samo za sebe. Mi dapače želimo, da se ta istina proširi na sve ljude.

"Zar nemate ništa bolje da nam nudite od strojeva?" - upitao nas je nedavno jedan priprosti Hindu. "Zar zapadna civilizacija nema drugih dobara za nas osim električnih dinama, automobila, lokomotiva i strojeva? Mi možemo biti i bez toga. Mi trebamo istinitih ideja, od kojih bi naš narod imao koristi..."

"U svakom narodu mio je njemu onaj, koji se boji njega i čini pravdu." (Dj.Ap. 10,35)

Pouči me, Gospodine, da uvijek jasno uviđam, koji je glavni duhovni stup našega naroda.

VEĆI LUĐAK

Neki je engleski plemić darovao nekom lakrdijašu štap s mnogo zvončića i pri tom reče: "Čuvaj taj štap, doklegod ne nađeš luđaka većeg od sebe." Lakrdijaš smješeći se uzme štap i lamata njime u svečanim zgodama.

Jednog dana bio je plemić na umoru. Pozove k sebi lakrdijaša te mu reče: "Ja idem na daleki put." "Kamo?" - upita lakrdijaš. "Ne znam." - odgovori plemić. "Kako dugo ćete izbivati?" "Zauvijek." "Šta ste uzeli sa sobom na put?" Plemić slegne ramenima, te veli: "Ništa!"

"Ako je tako - veli lakrdijaš - onda uzmite ovo!" i gurajući štap u ruke bolesnika doda: "To pripada vama."

Oni, koji ne mare da upoznaju svoj svoj posljednji cilj i ne će da vide otkud dolaze i kamo idu, nalaze se u smrtnoj opasnosti. Ti ih možeš spasiti iz tog sudbonosnog položaja, ako se za njih moliš i ako se k njima približiš s onom ljubavi, koju ti je Isus dao.

"Luđaci misle u svom srcu: 'Nema Boga.' Pokvareno je njihovo djelovanje, odurno. Nema nikoga, koji bi dobro učinio."

Gospodine, daj da ne zaboravim, dobro se spremiti za put.

POGLEDAJ ČINJENICAMA U OČI

Nedavno jeneka gospođa dala svu svoju ušteđevinu nekome varalici, koji ju je nagovorio i uvjerio, da će njezin novac biti unosno uložen u nekom zakonitom trgovačkom poduzeću. Samo se po sebi razumije, da je varalica odmaglio i izbrisao za sobom svaki trag. Kad je dama pred policijom izvjestila o slučaju, jedan ju je od činovnika prekinuo i upitao: "Zašto vi niste prije svratili se k nama?"- "Jer sam se bojala, da ćete mi reći, da to ne činim"- odgovorila je žena na čuđenje sviju.

Uvijek ona ista stara pripovijest: čovjek ne će pogledati činjenicama u oči, jer se boji, da će mu poznavanje istine staviti neke zahtjeve. Međutim - u jedan sam trenutak trijeznog razmišljanja uvjerio bih ih, da ih istina samo šteti i čuva od gorkog razočaranja.

"Tada ćete upoznati istinu i istina će vas osloboditi." (Iv 8,32).

Moli se, da hrabro zavoliš istinu.

"ŠTO HOĆEŠ DA UČINIM?"

Život sv.Pavla daje nam jedan od najdivnijih primjera u povijesti, kako može ljubav posve promijeniti jednog čovjeka. Samo očinska zabrinutost Kristova, može nam objasniti, kako se mogao sv. Pavao tako nenadano preokrenuti iz progonitelja u tako poslušnog i spremnog radnika za Božju stvar. Sv. Pismo piše: "Savao još uvijek mrzeći i željan ubijati učenike Gospodinove pristupi k velikom svećeniku i izmoli u njega poslanice u Damask na zbornice, ako nađe muškarce i žene, da pristaju uz ovu nauku, da ih svezane dovede u Jeruzalem. I kad bijaše na putu, te dođe blizu Damaska, najedamput obasja ga svjetlost s neba, i padnuvši na zemlju ču glas, gdje mu govori: Savle, Savle, zašto me progoniš? On upita: Tko si ti, Gospodine? A on će: Ja sam Isus, koga ti progoniš. Teško ti je protiv ostana praćati se. I drhćući i čudeći se reče: Gospodine, što hoćeš da činim? A Gospodin će njemu: Ustani i uđi u grad, pa će ti se ondje kazati, šta ti treba činiti."

Među onima, za koje mislimo, da su nam neprijatelji ima ih mnogo, koji bi mogli postati Kristonoše. Često se neočekivani stavljaju u službu stvari, koju su dosada progonili.

Isuse, daj mi takvo pouzdanje u tebe, kakvo je očitovao apostol Pavao, kad je pitao: "Gospodine, što hoćeš da činim? (Dj.Ap 9,6)

OBNOVITE SLIKU ČOVJEKA

Neki trgovac vratio se jedne večeri veoma umoran kući, u nadi da će ondje u miru i pokoju pročitati novine. Ali mu njegov šestgodišnji sinčić nije dao mira. Tada otac pocijepa jedan komad novina, na čijoj je prvoj strani stajala jedna geografska karta, a na stražnjoj slika jednog čovjeka. Komadiće papira bacio je djetetu veleći mu, da ponovo složi geografsku kartu.

Nakon deset minuta vrati se dječak k ocu; zadatak je bio izvršen. Budući da mališan nije imao pojma o zemljopisu, čudio se otac da je mogao tako dobro i tako brzo izvršiti tu zadaću.

"Ja sam jednostavno složio sliku čovjeka - tumači dječak - a kad sam to učinio bila je i geografska karta opet u redu."

Najveća borba vodi se danas za čovjeka. To je borba za njegovu dušu. Nastojiš li ti upoznati ljude sa njihovim božanskim porijeklom onim istim žarom, kojim se neprijatelji Božji bore, da izbrišu sa lica zemlje svaki pojam o Bogu?

"Naša borba nije protiv krvi i tijelu, nego protiv vlastima tame." (Efež 6,12)

Gospodine, pomozi mi da u borbi za duše izvršim svu svoju dužnost.

MOGUĆNOST ZA POPRAVAK

Jedno od najvećih umjetničkih talijanskih djela, izloženih u Akademiji u Firenzi, jest Michelangelov "David". Hiljade ljudi s udivljenjem promatraju remek-djelo, koje pada u rano doba velikog majstora, a da pri tom ne slute, kako zanimljivu povijest ima ogromni blok mramora, iz kojeg je bio isklesan taj kip.

Ispočetka je radio na tom kipu neki mali umjetnik, koji je uslijed svoje nespretnosti blok samo oštetio. Zato su Medici pozvali mladog Michelangela, koji je iz tog mramora isklesao remek-djelo.

Nema čovjeka toliko opaka i pokvarena, da ne bi bio sposoban, da se popravi. Kao što je pravi umjetnik zagledao u onoj bezobličnoj kamenoj masi obrise svog umjetničkog djela, tako zapaža i Bog i u najmanjem od onih najmanjih onu neugasivu iskru dobrote i čovječnosti, koja može značiti za njega spas.

Mi svi možemo učiniti isto; mi možemo gledati na čovjeka u stvaralačkom, a ne u razornom duhu. Bog će nam pomoći u tom plemenitom nastojanju, da podignemo, što se bilo srušilo, da ponovo pozovemo u život što je bilo palo u duhovnu smrt.

"Sin čovječji je došao, da spasi, što je bilo izgubljeno." (Mt 18,11)

Gospodine, koji si mi toliko puta udijelio mogućnost popravka, pomozi, da i ja drugima pomognem, da se obnove.

U IME LJUBAVI

U nekom gradu vodila se akcija za učvršćenje bratstva među ljudima. Na jednom javnom skupu dobio je riječ jedan istaknuti građanin. U svom govoru rekao je između ostalog i ovo: "Sve one, koji siju razdor među nama, trebalo bi već jednom staviti pred pušćane cijevi."

Đavao smeta, pače i uništava mnoga izvrsna dobra djela time što izaziva glupu mržnju i nesmotrene svađe. Zanimljivo je, da su upravo oni, koji se tuže na ljudsku zlobu, vrlo često najviše zadojeni mržnjom. Zato nailaze kod mnogih na otpor i svojoj stvari više škode, nego koriste. Svojim brbljanjem, svojim nepromišljenim izjavama i sličnim, oni samo produbljuju rane, a ne liječe ih tako pomažu, da bude zlo još veće.

"Ako tko kaže: ljubim Boga, a mrzi na brata svoga, laže. Jer tko ne ljubi brata svojega, koga vidi, kako može ljubiti Boga, koga ne vidi?" (1 Iv 4,20)

Žarko se pomoli za one, koji pogrešno misle, da mogu ljubiti Boga, dok rastužuju brata svoga.

DOBRO RASPOLOŽENJE

Bili smo nedavno na izletu jednim njujorškim autobusom. Na tom kratkom izletu nije bilo ništa izvanredno, ali vrijedno je da spomenemo strpljivost i vedro raspoloženje šofera.

Kroz čitavo vrijeme vožnje zapažali smo, kako on izvikuje ulice, mjenja novac, izdaje vozne karte. On je ostao posve miran i onda, kad su mu stavljali dosadna pitanja i pravili razne primjedbe. Sam, savršeno miran kao da ima dar, da i druge smiruje.

Činjenica je da vedro raspoloženje djeluje mnogo povoljnije na čitav ljudski organizam, nego li zlovolja. Jedan je učenjak izjavio, da se smješak stavlja u pokret 12 mišića na licu, dok ih je za navoranje čela potrebno pet puta više. Prema tome jedan ugodan smješak ne samo da čini čudesa na drugima, nego je lakši i od trajne koristi i za tebe samog.

"Zaista, ljudi budite dobre volje! Ja vjerujem Bogu da će tako biti kao što mi je rečeno." (Dj. Ap 27,25)

Gospodine, poduči me da budem uvijek strpljiv i veseo, da se i drugi na mom primjeru ojačaju.

ISTO TAKO LAKO

Neka mlada djevojčica zadržala se je jedne večeri kod svoje večernje molitve dulje nego obično. Kad ju je majka upitala za razlog, djevojčica odgovori: "Molila sam se, da opaki ljudi postanu dobri, a dobri da budu ugladeni."

Vjeri čine najveću štetu oni vjernici, koji su svojoj vjeri doduše od srca odani i u svemu su bezprijekorni osim u jednoj stvari.

Oni se vladaju neuljudno, gdje bi isto tako mogli biti uljudni, iako se njihovo mnijenje ne slaže sa mnijenjem drugih ljudi.

Da oni znadu, kako svojom neugladenošću mnoge ljude odbijaju od vjere, smjesta bi se počeli vladati uljudnije. Za Kristonošu je od najveće važnosti, da znade biti prijazan i onda kad mora biti čvrst i neumoljiv. Biti neljubezan - to je uvijek znak slabića.

"Tko govori da je u svijetu, a mrzi svoga brata, još je uvijek u tami. Tko ljubi brata svoga, u svijetu ostaje i sablazni u njemu nema."

Gospodine, pomozi mi da budem uvijek prijazan.

WASHINGTON SE LATIO POSLA

Za vrijeme priprema za jednu bitku u Američkom oslobodilačkom ratu, prolazi je neki čovjek u civilnom odijelu kraj jednog narednika, koji je svojim ljudima objesno naređivao, da dignu jedan teški balvan. Čovjek se zaustavi i upita: "Zašto im ne pomognete?" "Moj gospodine, glasio je odgovor, ja sam narednik."

Nepoznati se čovjek nešto ispričavao; zatim je skinuo kaput i stavio se svom silom na posao, da pomogne vojnicima. "Kad nemate dovoljno ljudi, pozovite vašeg vrhovnog zapovjednika. Georg Washington bit će veseo da vam može pomoći." Rekavši to uzme kaput i ode.

Mi se moramo katkad poniziti, ako hoćemo drugima pomoći; pa - iako izgleda nevjerojatnim, - uvijek dobivamo, kadgod to činimo. Najbolje nam to pokazuje Krist sam. On je bio prijatelj i sluga onim najnižim među ljudima: gubavih, prosjaka, lopova. Pa upravo zato ga slavi sav svijet.

"Tko je najveći među vama neka bude naš sluga." (Mt 13,11)

Gospodine, neka se uvijek toga sjećam, da ćeš me pred svojim licem onoliko uzvisiti, koliko se budem znao u tvoje ime za druge poniziti.

UČINI TO

Ima više načina kako će Kristonoša drugima pružiti ona načela, koja upravljaju njegovim životom i koja mu daju smisao za vječnost. Slijedeće metode preporučuju kao najpraktičnije, te daju najviše nade za najveći uspjeh.

1. Priskoči onima, koji se nalaze u bijedi i brizi. Mnogi više ne znaju, kako bi podnosili nevolju i zdvojnost ili su već izgubili svaku hrabrost, rado bi se potužili bilo kome. Upravo to može biti trenutak u njihovom životu, kada je njihova duša otvorena za istinu. Jedna prijazna riječ prijateljski pružena ili prijateljsko saslušanje može biti dovoljno da se u tu izmučenu dušu povrati Kristov mir.

2. Zanimaj se za grešnike.
Krist je došao na ovaj svijet, da spasi grešnike. On zahtjeva, da i Kristonoša čini isto. Tu se ne radi o tom da spasimo onog, što je već spašeno, nego naš glavni cilj trebao bi biti, da se približimo onima, koji su od Krista najudaljeniji, pa ga za-to i najviše trebaju. Nije teško razgovarati s onima, koji su istog mišljenja, ali pravo poslanje jednog Kristonoše jest u tom, da probudi pažnju onih, koji su Kristu protivni ili su prema njemu bezbrižni.

"Tada ćete biti djeca oca svojega nebeskoga, koji pušta da sunce njegovo izlazi na dobre i zle i dade da daždi nad pravedne i nad grešnike." (Mt 5,45).

"Ne daj, da te zlo nadvlada, nego nadvladaj zlo dobrim." (Rim 12,12)
Pomozi mi, Gospodine, da ljubim one, koje je teško ljubiti.

UČITE TO

3. Pouči one, koji žive u neznanju.
Mnogi ljudi, kojima nije nitko pristupio u Kristovo ime, naprosto žeđaju za poukom u vjeri. Suviše maleni broj kršćana ne zauzima se za one, koji žive u poganstvu, raspršeni širom svijeta. Mnogi od onih, koji ne pripadaju nikakvoj vjeri, misle da im kršćanstvo uopće ne treba, kad se nimalo ne pobrinu da bi doprlo do njih. Kristonoša ne smije zaboraviti na Pavlove riječi Rimljanima: "...Kako će vjerovati u Onoga, o kojem nisu nikad ništa čuli? A kako će o Njemu čuti, ako im nitko ne propovijeda?" (Rim 10,14)

4. Sudjeluj u javnom životu.
To je prva dužnost svakog građanina. Ovdje leži najveća odgovornost na muževima; ali i žene igraju pri tom vrlo važnu ulogu. Papa Pijo XII. je nedavno snažno podvukao ulogu, što je imaju u javnom životu.

"Opstojnost obitelji i uopće odnos među ljudima nalazi se u opasnosti. Stavljena je u vaše ruke." Svaka je dakle žena u savijesti dužna da zadrži poplavu, koja ugrožava obitelj, da suzbija ideje, koje potkopavaju temelje obitelji, da pomogne obnoviti obiteljski život, učvrstiti ga i usavršiti.

Moli se da ustane mnogo Kristonoša, koji će nositi Krista onamo, gdje je još nepoznat.

16. srpnja

ISKRA GENIJA

Neki je nadareni umjetnik šetajući po polju promatrao nekog dečka, koji je na jednoj kamenoj ploci nešto crtao, dok su ovce mirno pasle u njegovoj blizini. Dečkove boje bile su jednostavne, a kist je sebi sam napravio; ipak su njegovi crteži jasno pokazivali, da je dječak talentiran. Umjetnik je uzeo dečka k sebi, pobrinuo se za njegovo uzdržavanje i počeo ga poučavati. Iz iskrice genija razvila se vatra i mladić je postao jedan od najslavnijih slikara svijeta.

Čujemo često, kako se ljudi tuže: "Oh, da imam talenta!" "Kako bih rado svirao klavir!" "Ah, da mi je imati njegove sposobnosti!" itd. Ti ljudi trpe čitav svoj život u besplodnim željama, u zavisti u samoobrani. U stvarnosti oni imaju talent, koji drugima zavidaju.

Sposobnost za nešto pokazuje se samo vježbom. Samo započnimo, pa ćemo možda već otkriti u sebi sposobnost. Ako pak i ustrajemo u toj vježbi, moći ćemo možda razviti upravo ovaj talent, za kojim čeznemo.

"Molite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se." (Mt 7,7)

Gospodine, daj mi milost, da što mogu učiniti, učinim dobro.

17. srpnja

DAN OBRAČUNA

Nama se čini, da je konac svijeta vrlo daleko, pa zato mnogi o tome ne razmišljaju. Krist je naprotiv često govorio o tome i mi bismo bez sumnje bili bolji, da češće mislimo na to. Isus je ocrtao svršetak svijeta u jednoj zgodnoj prilici:

"Tada pristupiše sluge domaćina i rekoše mu: "Gospodine, nisi li dobro sjeme posijao na njivi svojoj. Otkuda dakle kukolj? On im reče: neprijatelj je to učinio. Tada mu sluge rekoše: Hoćeš li da idemo i da ga saberemo? I reče: Ne, da biste sabirajući kukolj iščupali zajedno s njime i pšenicu. Ostavite neka raste oboje do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Saberite najprije kukolj i svežite ga u snoplje, da se spali, a pšenicu sakupite u moju žitnicu." (Mt 13,27-30)

"Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli i odijelit će zle od pravednih. I bacit će ih u peć ognjenu; ondje će biti plač i škrgut zubiju. Razumjeste li sve ovo? Rekoše mu: Da, Gospodine. Reče im: Zato je svaki književnik, koji je izučio tajne kraljevstva nebeskoga kao domaćin, koji iznosi iz svoje komore novo i staro." (Mt 13,49-52)

Daj, Gospodine, da se uvijek sjećam, da ćeš mi ti suditi.

MOJE RUKE I MOJ BOG

Neku je ženu napustio muž te je ostala bez podrške. Nitko je nije uzdržavao. Kad je stvar došla pred sud, pitao je sudac ženu: "No, draga ženo, imate li vi još kakvih sredstava za život?"

"Da vam iskreno kažem, vaša milosti, imam još tri sredstva."

"Tri?" -

"Da, gospodine suče."

"A koja?" - začudi se sudac.

"Moje ruke, moje zdravlje i Boga, vaša milosti" - odgovori žena.

Ta tri sredstva iz kojih je ta žena crpla moć, srčanost i pouzdanje u Boga, mogu biti nama svima za pouku. Stara poslovica veli: "Pomozi sebi sam, pa će ti i Bog pomoći." To vrijedi i danas. Snaga, koja nam dolazi iz pouzdanja u Boga, daje nam moć, da se i u sebe uzdamo.

"Bog nam je utočište i zaštita, pomoć u nevoljama, koji se brzo nalazi." (Ps 46,2)

Gospodine, ti si moja nada; budi i moja snaga.

SPUSTITE SVOJA VEDRA

Neki je brod došao iz otvorenog mora, spustio sidra nedaleko jedne rijeke i tražio pomoću signala svježe vode. S obale je došao odgovor: "Spustite vedra!" Kapetan je bio ljutit. Ni vrijeme ni mjesto nije bilo zgodno za šalu. Ponovo je signalima tražio vodu i dodao: "Nama nije do šale!" Odgovor je bio isti kao i prije: "Spustite vedra!"

Tražio je vode i treći put, ali kad mu je i po treći put stigao isti odgovor, bacili su vedra u vodu. Izvukavši ih zapazili su da je voda svježa i slatka.

Mnogo puta mislimo, da nemamo prigode, da razvijemo svoj karakter i da učinimo nešto dobra. A u stvari ne treba drugo, nego da bacimo vedro u struju svakodnevnog života, pa ćemo naći bezbroj prigoda, da se stavimo u službu Gospodinu.

"...Ali na tvoju riječ bacit ću mrežu." (Lk 5,5)

Pomozi, Gospodine, da u vršenju svojih svakidanjih dužnosti, ugledam mogućnost, da tebi služim.

ČAST - KOMU ČAST PRIPADA

Dva su čovjeka pretresala svoje znanje i sposobnosti, i jedan je od njih samosvjesno izjavio:

"Za sve, što jesam moram zahvaliti samome sebi. Svojom sam snagom postao ono, što sam postao."

Ako netko misli, da je postao svojom snagom ono, što jest, pokazuje, da je kratkovidan. Tijelo i duh primili smo od Boga preko roditelja. Znanje smo naslijedili od onih, koji su živjeli pred nama. Mnoge naše sposobnosti ovise o ustrojstvu našega tijela. Svoj ukus i svoje sklonosti stekli smo u saobraćaju s ljudima, koji možda imaju smisla za ljepotu. Čak i dragocjeno blago naše savijesti dobiva svoj pravac k dobru ili zlu od odgoja, što smo ga imali. Naša savijest nije naime neka tajanstvenost, koja ne treba ni pouke ni sredsta-va.

Tijelo, karakter i razum primili smo sa rođenjem. Kulturu su nam predali drugi ljudi. Mi možemo razlikovati pravicu od krivice, jer smo od drugih čuli, što je pravo, a što je krivo. Zašto bismo sebi dakle utvarali, da sve što jesmo i što imamo, proizlazi iz nas samih? Dajmo zato čast onome, kome ona pripada. Sv. Pavao veli:

"...što imaš, a da nijesi primio? A ako si primio, što se hvališ, kao da nijesi primio?" (1 Kor 4,7)

Daj mi, Gospodine, da me pomisao na tvoje darove ispuni poniznom zahvalnošću i razboritom poniznošću.

BEZ RIZIKA

Neki je seljak sjedio na svom balkonu i buljio preda se. Tada ga upita neki prolaznik:

"Kako ide vaš pamuk ove godine?"

"Ja ga uopće nisam sijao; bojao sam se, da će doći na njega kišunak" - odgovori seljak.

"A žito kako ide?"

"Sve je pokazivalo, da će biti velika suša, pa nisam ni žita sijao."

"Što ste onda sijali?" - čudi se stranac.

"Ništa, nisam htio riskirati."

Ima ih mnogo među nama, koji ne bi htjeli ništa riskirati. Oni su zakopali svoje talente ne znajući, što započeti s njima, te samo gledaju, kako se drugi izvrgavaju riziku i neuspjehu. Ako pogledamo na Krista i njegove apostole, lako ćemo uvidjeti, kako je ovakva sigurnost posve kriva. Možemo biti sigurni samo tada, kad ozbiljno radimo za Krista.

"S tim se proslavlja Otac moj, da rodite rod mnogi i budete moji učenici." (Iv 15,8)

Daj mi, Bože, snage, da dobro, koje želim, u tvoje ime izvršim.

STVOREN ZA RAD

Naše su bolnice nedavno osjećale pomanjkanje bolničarki. Tada je neki list u svom uvodnom članku spomenuo, kako se sve veći broj bolničarki želi zaposliti "u kucama bogatih bolesnika, kojih su bolesti lakše naravi. Ovdje nalaze prvoklasnu opskrbu i odlično društvo; radno vrijeme im je kratko, a plaća veća nego u bolnicama."

To je čovjeku već u naravi, da radi što manje, a nagrada da bude što veća. Ali najveće zadovoljstvo u tom i vječnom životu nam donosi naporni rad. Uložiti svu svoju snagu u svoj rad, to je čarobno sredstvo, koje pretvara svaki naporni posao u radost.

"Čovjek je stvoren za rad, a ptica za let." (Job)

Gospodine, pomozi mi, da sve svoje snage stavim u posao, što ga obavljam za tebe.

RADI KOKO GOVORIŠ

Jedan češći "posjetnik" kotarskih tamnica nekog manjeg naselja na Srednjem zapadu imao je za geslo: "Rađe smrt, nego sramota." Jer mu se činilo premalo, da svoje geslo napiše na papir, dao ga je sebi utetovirati na ruku. Njemu bi se moglo primijeniti pitanje, što ga tako često čujemo sa usana gdjekojeg nevjernog Tome: "Govoriš li i činiš li, ili samo govoriš?" Riječi bez djela pokazuju, da nema iskrenosti. Najlakše ćeš se pokazati da si dobar, ako činiš dobro.

"Kao što je tijelo bez duše mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva." (Jak 2,26)

Ti si, o Isuse, obilazio zemlju čineći dobro; oduševi me da te nasljedujem.

BUDI OBJEKTIVAN

Neki nepoznati autor napisao je nekoliko lijepih misli, koje ne trebamo tumačiti:

" Ako netko drugi čini to-to, postaje odvratan; ako ti to isto činiš, krivi su živci.

Ako on drži tvrdo, veliš da je tvrdoglav; ako si ti tvrd, veliš da si čovjek čvrstog karaktera.

Ako on ne voli tvojih prijatelja, optužuješ ga da je pun predrasuda; kad ti njegove ne voliš pokazuješ samo kako dobro poznaješ čovjeka.

Ako se on nečemu prilagođuje, čini to, jer je ulizica i licemjer; kad se ti pokušavaš snaći, očituješ samo svoj praktički smisao.

Kad on troši vrijeme za nešto, srdiš se, da je očajno spor; kad se ti s nečim baviš čitavu vječnost, veliš, da to traži oprez.

Kad on nešto kritizira, rugaš mu se, da je glup; kad ti kritiziraš, hoćeš da te smatraju oštroumnim."

"Jer kakvim sudom sudite, bit ćete suđeni; i kakvom mjerom mjerite, vama će se mjeriti." (Mt 7,2)

Daj mi, o Bože, da svoje pogreške spoznam prije nego počenm za tuđima tragati.

SIN GROMA

Apostol Jakov bio je tako žestoke naravi, tako ozbiljnog karaktera, da je zavrijedio nadimak "sin groma". On je htio prizvati grom s neba nad Samarićane, koji nisu htjeli primiti Krista.

U 44. godini pretrpio je za svog Učitelja mučeničku smrt. Predaja, koja se pripisuje Kl. Aleksandrijskom veli, da je Jakobovo neustrašivo priznanje Krista raspetoga, tako snažno odjeknulo u duši tužitelja, da se i on obratio na Kristovu vjeru, pa su oba zajedno bili odvedeni na stratište. Tužitelj i tuženi su se zagrlili govoreći: "Mir s tobom!" Izvještaj završava ovim riječima: "Tada su za edno klekli pred mač i zajedno su primili krunu."

"Ali Isus odgovori: Ne znate, što molite. Možete li piti kalež, koji ću ja piti? Rekoše mu: Možemo." (Mt 20-22)

Moli se za milost, da radi njega voljno prihvatiš svoje trpljenje, te da ga strpljivo i hrabro podnosiš.

IZ ČEGA SE PRAVE JUNACI

"...Ja sam sada vojnik u najljepšoj jedinici - pisao je 1918.god. sa zapadnog fronta Amerikanac Joyce Kilmer. Na kraju je dodao, da je njegov život u armiji divan, lijep,"da je to"najljepši posao".

Kakav je bio taj posao, kome se Kilmer divio? Njemu je bila dužnost, da u šumovitim predjelima pronalazi točan položaj protivničkih strojničkih gnijezda. J.J. Kilmeru je mogla ta teška i vrlo opasna služba izgledati "divna", jer je bio naučen, da u svim poteškoćama i protivnostima gleda ono, što je u njima dobro i lijepo. Ali i takvo gledanje na život moglo bi postati neprimjerno i besmisleno, ako ne naučimo povezati svoje trpljenje s Kristovim trpljenjem. Tu leži tajna svakog pravog junaštva. Takav junak može postati svatko, samo ako hoće.

"Nek se ne plaši vaše srce. Vjerujte u Boga i u mene vjerujte." (Iv. 14,1)

Dopusti, o Isuse, da radim sve za tebe.

RIJEČIMA SE RIBE NE HVATAJU

Teška situacija naših dana traži nešto više od golog razumijevanja i interesiranja; nešto više od praznih nadomjesnika pravog rada. Knez mira nam naređuje, da ne popuštamo u našim naporima, sve dok njegovo"Evanđelje" ne dopre do "svih naroda".

Dužnost je, dakle, svakog Kristonoše, da razvije u sebi osjećaj osobne odgovornosti, da pojača svoju djelatnost, te da ponovo ponese u život one velike istine, koje jedino mogu osigurati čovječanstvu trajni mir.

Velika djela, kojima stotine Kristonoša obogaćuju svijet, ulijevaju nade u jednu mirnu obnovu, ali ta će se obnova ostvariti, kad se broj Kristonoša bude povećao.

Svaki pojedini Kristonoša nosi Krista sa sobom; nosi ga u prašinu i vrevu života i time pomaže svijetu,da krene na bolje. Svaki Kristonoša zna, da je Kristova volja, da bude ribar, koji u moru života traži duše. Ali on znade i to, da i najbolji ribar ne će uloviti ni jedne ribe, ako se drži 3 km dalje od obale i samo govori o ribama.

"Učinit ću vas ribarima ljudi." (Mt 4,19)

Gospodine, daj da upoznam, da si ti uvijek uza mene

NAPOLEON U UREDU

"Može se dogoditi, da se talenti u izvjesnim okolnostima uopće ne probude, da ostanu zakržljali. Može ih netko posjedovat, a da za njih uopće ne zna." Tako je rekao neki psiholog industrije. Gdje koji Napoleon je zakržljao kao namještenik kakve kancelarije, a da nije ni sanjao, da se kriju u njemu sposobnosti velikog generala. Mnogi bi postali svjetski rekorderi na dugoj ili kratkoj pruzi, a nisu se nikad usudili stupiti na nikakvu pozornicu. Koliku su izvrsni mehaničari ostali sav svoj život obični radnici, jer nije nitko otkrio njihovih sposobnosti, niti im pomagao da se usavrše.

Živa je istina, da mnogi ljudi nikada ne otkriju svojih talenata. Mi ćemo pomoći Kristovom istinom, da dopre do svih ljudi i na taj način da otkrivamo talente. Mi možemo mnogima pomoći, da upoznaju svoje sposobnosti, koje se mogu iskoristiti za veliike ciljeve. Naš Gospodin nam je dao primjer, koji treba da nasljedujemo, kad je rekao: "Vi ste svjetlo svijeta." (Mt 5,14).

Daj, o Bože, da mnogima pomognem pronaći njihove sposobnosti za dobro.

KOMPROMIS JE OPASNA STVAR

Jedan pučki humoristički list donio je nedavno karikaturu, kojoj smo se od srca obradovali. Crtež prikazuje jednog gospodina, zadovoljna izgleda, koji u pratnji svoje žene izlazi jednog sunčanog nedjeljnog jutra iz crkve.

"Ako pomislimo na njegov položaj - veli muž svojoj ženi - propovijeda vanredno dobro. Nije lako ne uvrijediti takve ljude, kakvi smo mi."

Kakogod istinita bila: "Medom se hvata više muha nego octom", moramo se ipak pod svaku cijenu čuvati, da ne stvaramo kompromisa u onom, što smatramo da je pravo. Ljudi će nas napokon više cijeniti, ako na dostojan način dođemo s njima u sukob, nego da puzavo ilicemjerski njima povlađujemo.

"Ako zaista zakon kraljevski izvršujete po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe, dobro činite. Ako li gledate tko je tko, grijeh činite i zakon će vas uvjeriti, da ste prestupnici." (Jakob 2,8-9)

Gospodine, neka ne budem plašljiv kad trebam braniti svoje naziranje; ali neka ne budem nitko tvrdoglav, da obaram svako tuđe mišljenje.

ZA "SLIJEPCE"

Prigodom sakupljanja priloga za njujorške slijepce, bili su svi izlozi popunjeni šarolikim plakatima. Među njima nalazila se je i jedna obična cedulja radi koje se je zaustavljala većina prolaznika. Na njoj je pisalo:

"Ti vidiš! Želiš li pomoći onima koji ne vide? Nema među nama čovjeka, koji ne bi jednome slijepcu povratio oči, kad bi to bilo u njegovoj moći. Ali ima na svijetu slijepih, koji su oslijepili usred predrasuda, mržnje ili neznanja.
Oni trebaju naše pomoći i mi im je možemo pružiti. Pa kad bi i naš vlastiti duhovni život bio savršen, mogli bismo ih dovesti k vječnoj svjetlosti."

"Isus to opazi i reče im: Što mislite o tom, da kruha nemate? Zar još uvijek ne razumijete i ne shvaćate? Zar je otvrdnulo srce vaše? Imate oči i zar ne vidite? Imate uši i zar ne čujete? Zar više ne mislite na ono..." (Mt 8,17-18)

Tvoja nas milost, Gospodine, učinila sposobnim, da vidimo tvoju ljepotu i tvoju istinu. Daj, da i mi pomognemo onima, koji ne vide,

ZAPOČNI KOD SEBE

"Tko kani druge dovesti na bolji put, potrošit će vrijeme uzalud, ako ne započne kod sebe." To još ne znači, da moramo biti u svemu savršeni, prije nego se počnemo baviti drugima. Ne, nego smisao tih riječi jest taj, da, dok nastojimo svijet potpuno pridobiti za Krista, moramo upoznavati svoje vlastite pogreške, te uložiti sve sile, da ih uklonimo.

"A zašto vidiš trun u oku brata svoga, a grede u oku svome ne vidiš? Ili kako možeš reći bratu svome: Dopusti, da izvadim trun iz oka tvoga, a eto grede u oku tvomu? Licemjere, izvadi najprije gredu iz oka svoga, pa ćeš onda pogledati, kako da izvadiš trun iz oka brata svoga." (Mt 7,3-5)

Pomozi mi, Gospodine, da započnem sebe ispravljati prije nego li druge. Podsjećaj me i na to, da iako sam počeo sebe klesati, ne smijem ostati samo pri sebi.

STRAHOVITI MANJAK

Nedavno je neki kapetan vojne mornarice SAD poslao listu "New York Herald Tribune" jedno pismo, u kojem ističe, kako u upravljanju država i naroda nedostaje pouzdanje u Boga. Između ostalog spominje i jedan manjak, na koji malo tko misli: "...U Washingtonu, Parisu, Moskvi i drugim glavnim gradovima, gdje se predsjednici država sastaju i razgovaraju, kako bi taj katolički svijet doveli k jedinstvu, zapaža se jedan strahoviti manjak. Ne vodi se računa o Stvoritelju svemira, koji bi pomogao, da ga zamolimo, rješavati svjetske probleme."

Amerikanci imaju doduše kao lozinku: "Mi se uzdamo u Boga", ali ne iskoriste ni jedne zgode, da to provedu u život.

Velika se opasnost za nas krije u tome, što u uklanjanju zla u svijetu, računamo samo na ljudske sile."

Te misli odgovaraju točno odgovaraju našem vremenu. Podsjećaju nas na riječi jednog čovjeka, koji je dobro upoznao svoju ograničenost, a ujedno bezgranično bogatstvo Božje pomoći: "Kada se molim, tako se molim, kao da sve zavisi od Boga. Kada radim, tako radim kao da sve ovisi o meni." To je duh pravog Kristonoše.

"Oholost čovjeka počinje onda, kad on otpada od Gospodina." (Sirah 10,12)

Gospodine, sve svoje pouzdanje stavljam u tebe.

NA RAČUN DRUGIH

Neka stara anegdota o Muhamedu objašnjava važno pravilo lijepog vladanja, da se ne izdižemo ponizujući druge. Evo priče: Neki učenik dođe jednog jutra k Muhamedu i reče: "Učitelju moje šestoro braće spava , ja sam sam ostao budan da se molim Alahu."

Muhamed odvrati: "I to bi bolje učinio da spavaš, ako je tvoja pobožnost u tome, da svoju braću tužiš."

Žalosno bi bilo, kad bi netko mislio, da će širenjem i uveličavanjem tuđih grješaka učiniti svijet boljim. Da se zlo mora upoznati kao zlo, to je jasno; ali ispraviti zlo moći ćemo samo pozitivnim i konstruktivnim sredstvima, a ne negativnim i razornim metodama.

Kristonoša - nosilac Krista - uvijek će napadati grijeh, ali ne grešnika. On će u stvari pravednosti, mira i istine pribaviti poštovanje, ali ne na račun osjećaja bližnjega. Njegova će lozinks uvijek biti: "Bolje upaliti jednu svijeću, nego proklinjati tamu."

"Ako tko kaže: Ljubim Boga, a mrzi na brata svoga, laže; jer tko ne ljubi brata svoga, koga vidi, kako može ljubiti Boga, koga ne vidi?" (Iv 4, 20)

Gospodine, ne daj da se ikada želim uzdići tim, da brata svoga oborim.

VIŠE NEGO OBIČNA MJERA

Nikad se dovoljno ne naglašava da je uloga Kristonoše spojena više nego obična mjera kušnje i trpljenja. Krist nam je to izjavio govoreći:

"Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi. Čuvajte se od ljudi, jer će vas predavati sudovima i po svojim zbornicama bičevat će vas i pred upravitelje i pred kraljeve vodit će vas poradi mene za svjedočanstvo njima i neznabošcima. A kad vas predadu, ne budite zabrinuti, kako ćete ili što ćete govoriti, jer će vam se dati u onaj čas, što ćete kazati. Jer niste vi, koji govorite, nego Duh Oca vašega, koji govori u vama. Predat će brat brata na smrt i otac dijete, i ustat će djeca na roditelje i izručit će ih smrti. I svi će mrziti na vas poradi mojega imena, ali koji ustraje do kraja, taj će se spasiti." (Mt 10, 16-22)

Zapamti naročito ove riječi: "Niste vi, koji govorite, nego Duh Oca vašega govori preko vas." U toj tako jasno izraženoj istini leži velika utjeha za pravog Kristonošu.

Nauči me, o Bože, da i usred mržnje i trpljenja ustrajem u ljubavi.

VAŽNA RAZLIKA

Kao što liječnik posvećuje svu moguću pažnju svakome pacijentu i ne gleda da li je njegova bolest još tako ogavna, tako bi morao Kristonoša svakomu čovjeku posvetiti svu svoju ljubav, pa, on ne znam kako, bio Bogu protivan.

Od najveće je važnosti, da razlikujemo ateizam i ateiste. Mi imamo tu naročitu dužnost, da ateiste ljubimo i da njihove pogreške ispravljamo molitvom i radom, iako moramo žaliti njihovu mržnju na Boga. Ne smijemo zaboraviti, da su i oni stvoreni na sliku i priliku Božju.

Nastoj i ti svima ponijeti svijetlo, kao što Bog pušta da sunce izlazi nad dobre i zle i šalje svoju kišu nad pravedne i grešnike. (Mt 5,45)

Pristupajući dobrohotni i s razumjevanjem, ali odvažno k pojedinom ateisti, moći ćemo ga možda povratiti Stvoritelju. Malo se ili ništa postizava vrijeđanjem, ponižavanjem i borbom. U mnogim će okolnostima , moguće, biti bolje, da ostanemo svaki pri svom mišljenju, nego da dođe do sukoba; kompromis na račun istine je, naravno, uvijek isključen.

"A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje svoje i molite se za one, koji vas progone i proklinju." (Mt 5,44)

Pomozi mi, Gospodine, da te dobrotom drugima približujem.

OPOMENA SV. PAVLA

Odavno je sv. Pavao pisao Rimljanima: "Nema vlasti, a da nije od Boga." (Rim 13,1)

Ne gubimo vrijeme. Većina ljudi već je zaboravila na ovu istinu; ali ima nešto još gore: milijuni mladeži padaju pod utjecaj dogme, koja uči, da je država jedini bog. Hitler je dobro znao, da je to nužni preduvjet, da može započeti s orgijom smrti i uništavanja, koju je imao u planu.

Mi možemo - i moramo - sačuvati u životu temeljnu istinu o božanskom porijeklu čovječjih prava, a to ćemo postići, ako nastojimo, da se ta istina svima propovijeda i svagdje poštuje.

"Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom mišlju svojom." (Mt 23,37)

Moli Boga, da pomogne one, koji trpe radi te zaboravljene istine.

ONI SMJERAJU NA DALEKO

Bolesno stanje današnje svjetske situacije potječe iz protukršćanskih načela posijanih u prošlosti. Kako su ta načela mogla i na kršćanskom tlu uroditi takvim plodovima? Mogla su, jer su oni, koji su ih nosili znali govoriti jezikom, koji masa razumije, jer su znali dolaziti među narod, raditi bez predaha, služiti se svim mogućim sredstvima, jer su nastojali zauzeti vodeća mjesta i jer su se znali vješto prilagoditi prilikama. To im je omogućilo stalni i brzi napredak, dok su naprotiv Kristovi učenici ostajali daleko u pozadini.

Njihovi su pothvati posve ušutkali ono mudrovanje, da je tobože nemoguće doprijeti do svih ljudi; da su za neki napredak potrebna stoljeća, te da se moramo pomiriti s činjenicama. Na njima možemo vidjeti, što može sve postići i mali broj ljudi, ako su čvrsto vezani jednom idejom i ako polaze na posao sa sveobuhvatnim pogledom i zanosnim uvjerenjem.

Primi me, Gospodine, takva kakav sam i upotrijebi me, kako ti hoćeš.

CIJENA UVJERENJA

Jedna od najljepših stranica Evanđelja jest ona, k ja nam govori o smrti Ivana Krstitelja. Svaki Kristonoša nalazi u njoj duboku pouku. Ondje je govor o cijeni, koju mora svaki Kristonoša pripravan da isplati za svoje uvjerenje.

Ivan je rekao Herodu, da mu nije dozvoljeno zadržati kod sebe Herodijadu, ženu svoga brata. Herod se bojao Ivana, jer je znao, da je svet i pravedan muž i zato ga je slušao. Kasnije kod svečanosti plesala je Herodijadina kći pred kraljem. Herodu se dopala, pa joj reče: "Dat ću ti štogod zatražiš, pa bilo i polovicu kraljevstva."Djevojka je pitala majku, što da zatraži. Herodijada je bila ogorčena radi Ivanova ukora. U želji da ga makne s puta reče kćerki: "Glavu Ivana Krstitelja." Evanđelje nastavlja:

"Kralj se uslijed toga ražalostio. Ali poradi zakletve i gostiju nije mogao odbiti. I odmah naredi kralj jednom tjelesnom stražaru, da mu donese glavu Ivanovu.
Krvnik otide i odsječe Ivanu glavu, donese je i predade djevojci, a djevojka je preda majci."

Moli se Bogu za milost, da nikada ne sklapaš kompromisa niti da svoju vjeru razvodniš. Radije umri ako treba, samo ostani vjeran.

DUŽNOST PROPOVIJEDANJA

Krist ne zapovijeda ništa nemoguće, kad naređuje: "Idite po svem svijetu i propovijedajte Evanđelje svakomu stvorenju." (Mk 16,15).

Kad ne bismo izvršili te zapovijedi, to bi značilo da nemamo pouzdanja i da smo Kristu neposlušni. Ta se zapovijed može izvršiti; zato se i mora izvršiti. Krist je dovoljno odlučno i jasno rekao, da smo dužni, da njegovu milost ponesemo "svim ljudima".

Ako tko odbija tu milost, to čini na svoju odgovornost. Ali svi su ljudi primili od Boga to pravo, da barem vide kakvu nauku im Krist šalje.

Spasenje svijeta, spasenje cijelog čovječanstva zavisi o tom, hoće li kršćani sudjelovati u ostvarenju ove svete misije: "Postavljam te za svjetlo neznabošcima, da budeš na spasenje do kraja zemlje." (Dj Ap 13, 47)

I ti si pozvan, da svim silama pomogneš, da se spasenje proširi do kraja zemlje. Moli se da uzmogneš to ispuniti.

ZAŠTO

Neki je čovjek zamišljen prolazio kroz jednu tamnu ulicu i nije primijetio da mu se približava razbojnik. Odjednom osjeti za leđima cijev puške i čuje glas, koji sikće: "Novac ili život!"

"Uzmi život - vikne čovjek - novac moram čuvati za stare dane."

Nekoji od nas izgleda da čuvaju za stare dane ne samo novac, nego i život. Mi se naime ustručavamo staviti svoje vrijeme, svoje tjelesne i duševne sposobnosti, jednom riječi, svoj život u službu bližnjega, bilo da on živi kraj nas, bilo da živi na drugoj strani zemlje. Samo ovakav otvoren, nesebičan život možemo nazvati pravim životom.

"Sakuuljajte blago na nebesima..." (Mt 6,20)

Gospodine, pomozi mi da se radije u Tvojoj službi "istrošim", nego da u sebičnoj zabrinutosti "zarđam".

ĐAVOLSKA METODA

Neki je moj prijatelj htio održati na životu svoje, u svakom pogledu, korisno udruženje, ali se morao pri tom boriti s velikim poteškoćama. On mi je rekao, da su najveće poteškoće dolaze iz-nutra, a ne izvana. To je točno izraženo u ovih 10 uputa:

1. Nemoj dolaziti na sastanke!
2. Ako dođeš dođi kasno!
3. Ako je vrijeme loše, nemoj uopće doći!
4. Na sastanku snažno kritiziraj rad vodstva i članova.
5. Ne prihvaćaj nikakve dužnosti, jer je lakše kritizirati nego raditi.
6. Zamjeraj im, ako te ne izaberu u odbor; ako te pak izaberu, nemoj doći na sastanke.
7. Ako te predsjednik pita, što misliš o ovoj ili onoj stvari, odgovori, da nemaš šta reći. A poslije sastanka svima kazuj što su trebali poduzeti.
8. Čini samo ono, što moraš. Vidiš li pak, da su drugi zasukali rukave i da se spremno i nesebično zalažu za stvar, reci, da na čelu odbora stoji jedna klika.
9. Sa članarinom odgađaj, što više možeš. Ili uopće ne plaćaj.
10. O novim članovima ne vodi brige. Neka se zato brinu drugi.

"Otjeraj svadljivca, i s njim odlazi i prestaje svađa i pogrda." (Priče 22, 10)

Moli se, da budeš u prosuđivanju samog sebe iskren, a u prosuđivanju drugih velikodušam.

11. kolovoza

RAZLIKA JE U SVRSI

Neki je amrički oficir posjetio jednog dana neku koloniju gubavaca u Kini i vidio kako č. sestra Amerikanka previja gubavcu čirove. To ga je ispunilo gađenjem, ali mu je ostavilo i duboki utisak. "Kako možete to podnijeti?" - obrati se uzbuđen k sestri; "Ja ne bih mogao za tisuću dolara." "Ne bih ni ja za sto tisuća" - odgovori sestra kratko. Pri tom podigne raspelo svoje krunice i doda tiho: "Ja to činim za Njega."

Ako smo zaista uvjereni da je spasenje posljednji cilj našeg života, bit će nam svaka žrtva, koja vodi k tom cilju, razmjerno laka. Ako ljubimo bližnjega radi Boga, bit će nam taj teret lagan i najslabijemu od nas, jer ćemo u svakom čovjeku pa i u gubavcu prepoznati Krista.

"Bio sam gladan i dali ste mi jesti; žedan i dali ste mi piti." (Mt 25,35)

Smiluj se, Gospodine, i onima, koji su gubavi ns duši.

12. kolovoza

NA MARŠU

Duboko proučavanje Crkve dovest će nas do uvjerenja, da je Crkva bila u opadanju, kadgod su njezini sveobuhvatni misijski ciljevi bili zanemareni.

Mnogi historijski pokreti su bili svjesni opasnosti, koja im prijeti, ako popusti živa želja doći jednom do cilja. Zato im je bila lozinka: "Mi moramo naprijed, naprijed, naprijed! Ako ne napredujemo, ići ćemo u propast." Svojim su pristašama neprestano tulili u glavu, da imaju zavladati čitavim svijetom, da ne smiju popuštati, da su oni jedini, koji se bore za istinu i čovjeka. Oni su za svoju stvar pokazivali takav duh požrtvovnosti, kakav se rijetko nalazio i kod kršćana.

Zato će se tek onda usporiti napredovanje historijskih sila protivnih kršćanskom imenu, kad budu pristaše Kristovi uvidjeli, da moraju nastupiti za Kristovu stvar s istim žarkim pouzdanjem, s istim neustrašivim požrtvovnim idealizmom.

Moli, da se mnogi sjete, da treba pridobiti svijet za mir i pravednost Kristovu.

13. kolovoza

NA STRAŽI

U svakoj disciplinirano vojsci posvećuje se razmještanju straže naročita pažnja. Svako nepoznato lice, koje ne pripada vojničkom logoru, zaustavlja se i prisiljava, da se legitimira. Ti propisi vrijede ne samo za bojnu liniju, nego i za operacijske baze, koje se nalaze duboko u pozadini.

Vojniku, koji ne razmišlja, moglo bi to izgledati besmisleno; a u stvarnosti su ti propisi i te kako važni. Dobrom vojniku, koji je zapleten u borbu na život i smrt, mora budnost postati drugom naravi. On mora naučiti, da stoji pred neprijateljem uvijek budan i spreman.

Mi zamišljamo zlo kao trun u oku, kao reklamni natpis koji, čim uočimo, mislimo da ćemo odmah izbjeći. Međutim su snage zla u nama i u svijetu podmukle, dobro prikrivene i uvijek spremne, da nas zaskoče, ako spavamo. Pravi Kristonoša je zato uvijek na oprezu, njegovo je i uho i oko uvijek spremno.

"Budite uvijek budni i molite se." (Lk 21,36)

Moli se, da uzmogneš u borbi s neprijateljem duše biti uvijek budan.

14. kolovoza

SUMNJIVI IZLAZ

Jedan njemački glumac bio je nedavno u Washingtonu pozvan na sud kao svjedok u procesu za izdaju domovine. Kad je sudac zatražio, da svoje izjave potvrdi sa zakletvom, svjedok je izjavio, da ne pripada nikakvoj vjeri i da ne vjeruje u kaznu ili nagradu iza smrti.

Smjesta je sud pokrenuo pitanje da li može takav čovjek uopće biti svjedok, budući da se čitavo naše zakonodavstvo temelji na pretpostavci, da čovjek vjeruje u Boga; jer je ipak izjava tog svjedoka bila od velike važnosti pronašao se stari zakon, koji određuje, da svjedok bez vjere može mjesto zakletve zadati "časnu riječ", da će govoriti istinu. Na temelju tog paragrafa sud je dakle saslušao izjavu tog svjedoka.

Činjenica, što je sud bio prisiljen potražiti taj izlaz, ukazuje nam opasnu pojavu. "Časna riječ" onih, koji niječu istinu vrijedi malo. Sam Bog je osnovcia i izvor svake pravice. Kako mora prema tome donijeti pravedne odluke onaj, koji Boga niječe?

"Jer se ljudi većim kunu i svakoj njihovoj prepirci svršetak je zakletva." (Hebr 6,16)

Moli se, da i oni bezbrojni, koji o Bogu ništa ne znaju, dobiju jasnu spoznaju.

ZAŠTO NE OVE

Rektor jedne velike američke univerze spominje u svojim govorima vrlo često "traženje istine". Nismo nikad čuli, da je samo jednom riječi spomenuo one nepromijenjene istine, na kojima je bila sagrađena naša nacija i koje su tako očite da su se našim očevima pričinjale "same po sebi razumljive".

Neka se čuje tvoj glas! Ako doznaš da netko - pogotovo ako se radi o čovjeku, koji zauzima važno mjesto u vodstvu naroda - ne pozna onih temeljnih istina naše kulture, koja je sagrađena na dubokoj vjeri u Božju opstojnost, napiši mu jedno prijateljsko pismo. Zamoli ga za ljubav domovine, da više ne mimoilazi i ne prezire istina samo po sebi razumljivih. Neka samo traga za istinom kolikogod hoće, ali neka pri tom ne gubi s vida onih temeljnih istina, do kojih može doći svatko, koji ih treba i želi.

"Tada ćete upoznati istinu i istina će vas osloboditi." (Iv 8,32)

Pomozi, Gospodine, da oni, koji traže istinu nađu tebe, koji si izvor svake istine.

UVIJEK ISTO!

Postoji stara legenda o posljednjim danima Ivana Evanđeliste. Ona veli, da je Ivan doživio visoku starost, te je napokon tako ostario, da su ga morali nositi na sastanke vjernika. Poradi svoje velike slabosti nije mogao držati dugih govora, pa je na skupovima jednostavno ponavljao: "Djeco, ljubite jedan drugoga!"

Tim učenicima je napokon dosadilo slušati uvijek iste riječi, pa su ga upitali, zašto im uvijek isto govori. Ivan im odgovori, da je to najsnažnija zapovijed Gospodinova. "Činite to i bit će dovoljno."

Da se mi pridržavamo tog savjeta, nestalo bi svake zbrke i tegobe iz našeg svakidašnjeg života. U tim jednostavnim riječima možemo naći rješenje za sve probleme, koji siju među narode mržnju i razdor.

"Gle, kako je lijepo i ugodno, kad braća u miru stanuju zajedno." (Ps 133, 1).

Moli se za strpljivost, koja ti je potrebna da budeš mirotvorac.

17. kolovoza

DOŽIVJETI I DATI

Betoy Barton, koji je pred četrnast godina u jednoj automobilskoj trci izgubio obje noge, rekao je nedavno: "Znam iz iskustva da su nevolje i bol veliki graditelji karaktera; ne zato što bi trpljenje bilo samo po sebi dobro, nego zato što nam često pomaže, da svoju težnju za izvanjskom srećom zamjenimo s traganjem za unutarnjom srećom. Mistici su upravo na taj način otvorili sebi put k duhovnoj slobodi, što su se znali odreći mnogih stvari. Nažalost mi smo tako okupljeni poslom, rastresenošću i mnogim drugim stvarima, da nam je prava težnja za srećom gotovo nemoguća...Sreća je prvenstveno u duševnom raspoloženju, u unutarnjem savršenstvu. Drugim riječima: Kraljevstvo Božje je u nama."

Trpljenje može biti put, koji nas vodi do toga da upoznamo sami sebe. I prema tome koliko smo sami sebe upoznali, možemo s razumijevanjem prisćupiti k drugima. Sreća nije u traženju ili posjedovanju mnogih stvari. Sretni ćemo biti ako doživljavamo i dajemo. Ako sami trpimo i ako blažimo trpljenje drugih.

"Kroz mnoge nevolje valja nam uniću u kraljevstvo Božje." (Dj Ap 14,22)

Moli se, da uzmogneš svladati trpljenje, da trpljenje ne svlada tebe.

18. kolovoza

PORUKA SVIJETU

Imamo mnogo razloga da se zahvalimo Bogu za dobročinstva, kojima nas obasipa. Ali malo tko pokazuje svoju zahvalnost time, što bi Božje darove dijelio s drugima i tako ih duhovno podigao.

Ipak je jedan mali dječak iz Providence (Rhode Island) upravio svijetu jednu poruku. On je poslao listu Evening Bulletin ovo pisamce, a list ga je donio na veoma vidljivom mjestu:

"Poštovani gospodine! Molio sam se Bogu, da vrati zdravlje mojoj majci. Sada mu se zahvaljujem na ovaj način, da i on to vidi ako čita novine. Jedan dječak, koji Boga ljubi. Bog neka vam plati."

"Tako neka svijetli naše svjetlo pred ljudima, da vide naša dobra djela i slave Oca, koji je na nebesima." (Mt 5,16)

Pomozi mi, Gospodine, da svoju zahvalnost za dobročinstva, koja si mi dao pokažem na taj način, da tvoje darove s drugima podijelim.

SVIM SILAMA

List Jour Life donosi slučaj dviju djevojčica, koje su se nalazile u opasnosti, da dođu kasno u školu. "Zaustavimo se i molimo se Bogu, da nas na vrijeme donese u školu", reče jedna. "Ne - veli druga - bolje je da trčimo koliko nas noge nose i pri tom molimo."

Da bude naša molitva uspješna, moramo i mi htjeti ono što molimo. Najbolje će biti svakako, ako svoje želje očitujemo onda, kada se i sami trudimo, da ih postignemo. U takvom slučaju ne ćemo ostati sigurno bez Božje pomoći. Božja je dobrota neiscrpna i stoji uvijek nama na raspolaganje. Ali moramo pokazati našu dobru volju time, što se sami lačamo posla.

"Ne znate li, da oni, što trče u trkalištu, svi trče, ali jedan prima nagradu? Tako trčite, da dobijete." (1 Kor 9,24)

Moli se, da svoju vjeru uvijek djelima dokazuješ.

ČITAV ŽIVOT

Krist nije nikoga izbjegavao. On je razgovarao ne samo s učenicima i prijateljima, nego i s onima, koji mu nisu vjerovali ili su ga gledali s nepovjerenjem: da, razgovarao je čak s onima, koji su ga sramotili. Vidjeli su ga na svatovima, na trgovima, kod bogatih i kod siromašnih. On je znao iskoristiti onaj materijal, koji je bio pri ruci; uzima je ljude onakve, kakvi su bili.

Čitajući Novi Zavjet dolazimo do uvjerenja da kao što svako ljudsko biće, tako i svaka ljudska situacija dobiva po Kristu svoj pravi krakter i svoju pravu vrijednost.

Nije teško družiti se s prijateljima i s ljudima, koji nas razumiju i misle kao i mi. Ali koliko mi zapravo vrijedimo pokazuje se, kad zalazimo među one, koji su nam tuđi ili čak neprijatelji. To predstavlja za nas veliku napast da pustimo, da propadne zgodna prilika, pred izlikom da "sada nije pravi čas", da "ovdje nema nikoga, koji bi nas slušao". Svaki čas je pravi i svaki je čovjek dostojan da mu se kaže istina.

"Oni se zaputiše i išli su od mjesta do mjesta, posvuda navješćivali Evanđelje i liječili bolesnike." (Mt 9,6)

Moli se da budeš uvijek budan.

JEDNA ZADAĆA POSTAJE VAŽNA

Zločinac, koji prikovan za druge zločince, na velikoj žegi tuče kamenje ne osjeća niti časti ohlepljе niti oduševljenje. Vječna jednoličnost njegova rada gotovo mu je nepodnosiva.

Kipar naprotiv, koji iz jednog komada mramora kleše lijepi kip, radi s mnogo žara. Znamo doduše, da ima u njegovom radu mnogo toga, što je po svojoj prirodi obično i banalno, ali je ipak ta njegova zamisao: pretvoriti hladan kamen u bujan život, zamamna i puna užitka. Umjetnik gleda pred sobom jedan cilj. Cilj čini razliku.

I najniži posao, ako ga obavljamo s nekom plemenitom svrhom, postaje važan. Oni, koji zauzimaju vodeća mjesta ranajvažnijim ključnim objektima (odgoj, vlada, radničke organizacije) s nakanom da ponesu Krista u život, mogu - oduševljeni za svoj plemeniti cilj - obavljati i nezanimljive i dosadne poslove s vatrenim zanosom.

"Vi ste sol zemlje. Ako li sol obljutavi čime će se soliti? Ne valja više ni zašto; baci se napolje i ljudi je pogaze." (Mt 5,13)

Gospodine, pomozi mi, da svojem radu dadem uzvišeni cilj.

" ZA TO SAM ROĐEN"

Nemoguće je obratiti svijet Kristu nekim čarobnim lijekom. To nije ni naš Gospodin očekivao od nas. Sve što on traži od nas jest da spremimo sredstva i pripravimo puteve, da može njegova nauka stići u svaki kutić zemaljske kugle, do svakog ljudskog stvorenja. Mi ne moramo tek stvarati naše Evanđelje. Nama je dao Krist svoju božansku istinu. Naša je dužnost samo to: da je raznesemo. Taj veliki posao povjerio je on našim rukama i obećao nam je, da će nam dati obilje milosti, koje će nas krijepiti. Već je ostvaren zamašan uspjeh. Mnogo je već učinjeno, ali još mnogo više treba učiniti. Kao Kristonoša imamo pravo govoriti s Njim.

"Jer sam za-to rođen i zato dođoh na svijet, da svjedočim istinu. Svaki, koji je od istine, sluša glas moj." (Iv 18,37)

Moli se, da budeš uvijek spreman istinu predati drugima.

DVIJE VRSTE ZAHVALNOSTI

Istaknuti američki pjesnik Robinson napisao je: "Postoje dvije vrste zahvalnosti: ona bučna, koju osjetimo, kad nešto dobijemo i ona dublja, koja se javlja, kad nešto dajemo."

Mi najviše poznamo onu prvu: kad nas se netko sjeti prigodom našeg rođendana ili u kojoj drugoj zgodi, osjećamo radost i toplinu; svaki nas neočekivani dar ispuni ushićenjem i iznenađenjem.

Ali moramo priznati, da je ona druga zahvalnost doduše rjeđa, ali je zato ljepša i savršenija. Kako smo sretni, kad možemo unijeti sunce u život svog bližnjega. Osjećamo zahvalnost, jer nam se pružila prilika, da pokažemo svoju dobru volju i kršćansku ljubav prema bližnjemu.

"Sjeti si riječi Gospodinove: Bolje je davati, nego primati."

Daj, o Gospodine, da jednom shvatim što znači davati svoje stvari i samoga sebe.

NASTOJ U TOME

Kad su pred više od 300 godina vladari, koji su vjerovali u božansko porijeklo svojih prava, pokušavali nametnuti svojim podanicima tiranski režim, ustala je velika ličnost, kardinal Belarmin, koji se borio protiv tog kobnog naziranja. On je jasno rekao, što kršćanstvo misli o dostojanstvu i vrijednosti svakog čovjeka. Evo njegovih riječi:

"Općenito govoreći, politička vlast dolazi samo od Boga. Svoje drugotno kao podređeno sjedište ima ta vlast neposredno u čitavoj državi. Zatim prelazi ta vlast po naravnom pravu na jednu ili više osoba. I konačno stoji do naroda, da odluči prema raznim oblicima vladavina tko da mu bude na čelu, ili kralj ili predsjednik ili netko drugi."

Ta načela, koja su tako srodna načelima naših otaca, premda su izražena nekih 200 godina prije deklaracije američke nezavisnosti, imaju za n s uvijek veliku važnost.

"Nema vlasti, koja nije od Boga." (Rim 13,1)

Moli se, da se naši rukovodioci osjete osobno odgovornim za vlast, koju su primili od Boga.

PAZI NA POČETAK

"Vježbom postaješ majstor", veli stara poslovica. Ona kao i tolike druge sadrži samo dio istine. Ako na primjer jedan nogometaš slabo izvodi svoje igre, ne će nikada postati majstor. Tako jedan šofer, koji slabo upravlja svojim autom, ne će svojim lošim upravljanjem nikad postati dobar vozač.

Uvijek je važno, da paziš na početak. Ako svoju računsku zadaću slabo započneš, što dalje ideš to ćeš biti dalje od pravog rezultata. Tako i na putu, gdje na početku uzmeš krivi pravac-što dulje hodaš, dalje si od cilja.

Zla se navika ne stiče u jedan dan, nego postepeno. Zato je za svakog Kristonošu od najveće važnosti, da se na vrijeme počne boriti protv svojih zlih sklonosti, prije nego mu pređu u krv.

"Tko ne pripazi na malo, doskora padne." (Sirah 19,1)

Daj, da upoznam važnost malih stvari.

TRAŽI SE:

Više ljudi, koji potiču na dobro, a manje, koji kritiziraju.

Više ljudi, koji nešto rade, a manje, koji samo govore.

Više ljudi, koji govore "to se može"; manje, koji govore "to se ne može".

Više ljudi, koji ulijevaju pouzdanje, a manje takovih, koji polijevaju hladnim tušem svakoga, koji čini samo jedan korak u pravom smjeru.

Više ljudi, koji se uhvate u koštac s najtežim problemima života i pritom zaista nešto učine, a manje takvih, koji samo nešto nuzgredno čine i uvijek kritiziraju.

Više ljudi, koji upućuju na dobro; a manje, takvih, koji se uvijek iznova vraćaju na ono što je krivo.

Više ljudi, koji jednu svjećicu uzdižu, a manje onih, koji "tamu proklinju".

"Ne daj da zlo nadvalda, nego nadvladaj zlo dobrim." (Rim 12,21)

Oslobodi me, Bože, od loše navike, da uvijek samo kritiziram.

NE ODBACUJ NIKOGA

Krist je bio strpljiv i nije nikoga odbacio od sebe. On nije gledao s kakvim grešnikom, s kakvim lopovom ima posla. Takvima je on upravljao svoju riječ isto tako ljubazno kao i pravednicima.

Zato se trebamo sjetiti nekoliko primjera: grešnica Magdalena, bogati carinik Zahej, Savao, koji je izgarao od bjesa i krvoločnosti protiv kršćana; među samim apostolima nalazimo Petra, koji je zatajio Krista; Judu, koji ga je izdao. Isus nije ni Jude zabacio - to moramo naglasiti. Juda se je sam zabacio.

Jedna od najpotresnijih slika iz Novoga Zavjeta je svakako spasenje desnog razbojnika. Čak i u svojoj smrtnoj borbi vidio je Isus u duši jednog običnog razbojnika kliku dobrote, koja se mogla lako uhvatiti za spasonosnu pokoru.

"On mu reče: 'Zaista, kažem ti: Danas još bit ćeš sa mnom u raju." (Lk 13,43)

Moli se, da budeš milosrdan a ne nemilosrdan.

JOŠ JE VRIJEME!

Mnogi ljudi misle, da je prekasno da počnu živjeti za Boga i za bližnjega. Govore, da su prestari, da je veći dio njihovog života već prošao. "Bio bih sretan - izgovaraju se - da sam to učinio pred 20 godina. Sada je već prekasno!"

Augustin je sproveo u grijehu i bezbožtvu polovicu svojeg života, 33 godine. Tek je tada upoznao svoju strašnu zabludu. Ali kad je uvidio da je njegov dotadašnji život bio bijedan, razoran i zao, nije samo oplakivao prošlost. On je upravio svoj pogled u daljinu i nije se samo optuživao. Naprotiv prodornu ljubav, koju je primio od Krista, prenio je svim ljudima. Svome novo otkrivenom Učitelju odao je svoju predanost, popravio nanesenu štetu i učinio još mnogo više. Ljubav Kristovu nije zadržao samo za sebe, nego se je požurio da je dade čitavom svijetu.

To su ljudi, koji su predali duše svoje za ime Gospodina našega Isusa Krista.

Moli se za milost ustrajnosti do kraja.

NJEGOVO JE SRCE GORJELO

Apostol Pavao je uzoran Kristonoša. Kad promatramo njegova djela, iskrsava nam pred očima sjajan primjer njegovog uzvišenog cilja i žar u želji da raspapali Kristovom ljubavi čitav svijet.

Kad je jednom čekao u Ateni na svoje drugove, koji su trebali doći k njemu "uzruja se duh njegov gledajući grad pun idola". (Dj Ap 17,16)

Pavao je mogao navesti mnogo razloga da ostane bezposlen, mogao je npr. reći, da se mora odmarati; da je u Ateni samo na prolazu; da se u kratko vrijeme ne da ništa učiniti. Mjesto toga pošao je na trg i počeo razgovarati s ljudima. Probudio je njihovu znatiželju, pa su ga zamolili da govori.

Taj je njegov govor pravo remek djelo govorništva, puno takta i energije. "Ljudi Atenjani, reče, po svemu vidim, da ste vrlo pobožni..." Pri tom pokazuje na idole i božanstva. Zatim prolazi na najvažniju stvar i spominje jedan atenski hram, na kojemu je stajao natpis: "Nepoznatom bogu". Pavao uvjerava Atenjane, da je upravo zato došao, da im propovijeda tog nepoznatog Boga. U drugom djelu govora oduševljeno govori o Kristu i njegovoj nauci.

"...On sam daje svima život i disanje i sve." (Dj Ap 17,25)

U POSLJEDNJI ČAS

Svi su listovi donosili opširne izvještaje o smrti jednog poznatog glumca. Jedni su sažeto opisivali pojedinosti njegove sjajne karijere, drugi časne događaje iz njegovog privatnog života. Svi su pak izješćivali o kršćanskim pogrebnim svečanostima i o službi Božjoj, koja je bila u sklopu tih svečanosti.

Slijedila je poplava zapanjenih pitanja. Tražile su se informacije kod onih, koji su prije smrti dvorili slavnog glumca. Sve je bilo u čudu, kako može dobiti crkveni sprobod čovjek, koji je javno provodio sablažnjivi život.

Odgovor je bio vrlo jednostavan. U posljedni se čas obratio i primio sakramente umirućih. Neki novinar je tada napisao: "On je sklopio svoj mir. Nije naša stvar da sudimo; to pripada Bogu. Ograničimo se na to, da se pomolimo za njega i za sve one, koji stupaju pred sud Božji. Mjesto da tražimo strogost za druge, zazovimo milosrđe za sebe. Vrlo ga trebamo."

"Bit će na nebu veća radost za jednoga jedinoga grešnika, nego li za 99 pravednika, koji ne trebaju obraćenja." (Lk 15,7)

Pouči me, Gospodine, da nikoga ne sudim, nego da zaživam milosrđe tvoje.

VELIKI NAPREDAK

U jednoj tiraži velegradskog dnevnika pojavili su se nedavno ovi veliki naslovi:

"Dvanaestogodišnji ulični razbojnik ustrijelio devetgodišnjeg dječaka."

"Socijalistkinja se oporavlja nakon pokušaja samoubijstva."

"Trinaestogodišnja djevojčica ugušila svoju prijateljicu."

To je samo predznak onoga, što će tek doći. Stvari će postati još gore, ako budu roditelji i odgojitelji zaboravljali, da djecu priviknu na svladavanje samih sebe, te im u dušu ucijepe osjećaj odgovornosti pred Bogom. Sa svih strana stižu dokazi, koji pokazuju na sve veću "moralnu tromost" u našem narodu. Govore, da se ne da ništa učiniti, jer su takve prilike uvijek vladale kod nas, ali to je isprika bez temelja.

Nešto se može učiniti.

Bili ljudi još tako skloni na zlo, ipak će biti uvijek bolje, ako se drže Božjih zapovijedi, nego da ih zabacuju. Kristonoša treba uvjeriti svakog čovjeka, da će morati polagati račun pred Bogom za svako djelo počinjeno ovdje na zemlji. Bog je dobar, ali je i pravedan.

"Doći će Sin Božji s anđelima svojim u slavi Oca svojega i tada će vratiti svakome po djelima njegovim."(Mt 16,27)

Na tvojem zakonu nek se sagradi život moj.

PREDODŽBA O BOGU

Engleski romanopisac Wells posjetio je jednog dana američkog romanopisca James-a. U sobi za primanje zapazio je Wells rijetku veliku preparíranu pticu.

"Dragi moj prijatelju, što je to?" - čudi se Wells.

"To je roda" - odgovori James.

"Hm - nasmije se Wells - nisam nikada mislio da roda tako izgleda."

"Ali je sigurno Bog zamislio rodu ovakovu" - bio je Jamesov odgovor.

Često se događa, da mi neku stvar zamišljamo drugačije nego Bog. Podsvjesno možda čak sebi utvaramo, da je ono što mi mislimo čak bolje nego što Bog misli. Ali su zamisli Božje savršenije od naših. Ako im se prilagodimo, nestat će iz našeg života svake nesuglasice; radit ćemo u skladu s Božjom voljom i naš će rad biti tada plodonosniji, nego kad bismo sa zbrkom u duši slijepo lutali amo tamo.

"...Jer putevi su Gospodnji ravni. Pravednici hodaju po njima." (Osec 14,10)

Ispuni nas, Gospodine, mudrošću svojom, da upoznamo Tvoje staze i udijeli nam snagu da po njima stupamo.

2. rujna

ONI RADE

Toma Bayley, profesor na Sveučilištu u Stratfordu, daje u svojoj knjizi "Čovjek na cesti", ovu opomenu, koju bismo svi morali uzeti k srcu.

"Kad budu naši prosječni građani sposobni da posvete vanjskome svijetu, sudbini domovine, kulturi naših planeta onoliko pažnje, koliko ih posvećuju radu svoga susjeda i uspjesima omiljenog filmskog glumca, tada ćemo zaista napredovati na putu uspješne demokratske vanjske politike."

Često se nalazimo u napasti, da se brinemo samo za sebe, za svoju obitelj, za svoje prijatelje a pri tom ne vodimo uopće računa; zaboravljamo na sav svijet.

Iz tog našega mrtvila vuku veliku korist oni elementi, koji su se dali na rušenje svijeta. Oni se zanimaju za sve, prate štampu, slušaju radio, idu na izbore, dopisuju se sa svojim poslanicima, a pri tom se nadaju, da ćemo mi uvijek držati ruke unakrst. Mi udovoljavamo njihovim željama češće nego to i mislimo.

"Gospodine, daj da vidim."
(Mt 20,33)

Moli se, da bi se naši ljudi sve više zanimali za sve što može unaprijediti sreću i dobrobit čovječanstva.

3. rujna

POUKA ZA TEBE

Na putu po Kini neki je misionar bio svjedok ovog prizora: gomila ljudi naišla je na osamgodišnju gubavu djevojčicu i počela je nogama gaziti i tući. Misionar je odmah potrčao djetetu u pomoć. Svi su se tome čudili, pa i dijete.

"Zašto se brinete za mene? Zašto ste tako dobri?" - upita djevojčica kada je prestala plakati.

"Bog je stvorio tebe i mene - odvrati misionar. On je moj i tvoj Otac, zato smo mi braća. Ja ću se pobrinuti, da dobiješ sve što Bog želi, da dobiješ. On samo od tebe traži da ljubiš njega i sve ljude, dobre i zle, jer su i oni tvoja braća."

Mala bolesnica je naučila tu istinu u par sekunda i nije ju nikad zaboravila. Umrla je tri godine zatim, ali je svaku minutu svog života upotrijebila za to, da lakša život drugim gubavcima, koji su bili nesretniji od nje. K vječnom počinku pratilo ju je mnogo ljudi iz čitave okolice, te joj je tako iskazalo posljednu počast. Nazvali su je "komadić neba, koji se vraća u nebo".

"Zaista vam kažem: Što ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, to ste učinili meni."
(Mt 25,40)

Moli se za ovu onu drugu polovicu ljudskih bića, koji još ne znaju, da se pred 19 st. Krist za svakog od njih rodio, da je za njih živio i umro.

RADNIŠTVO GOVORI

Na dan rada god. 1943. usred rata protiv snaga totalitarnih država, dao je Filip Murray, predsjednik C.I.O slijedeću izjavu: "Možemo govoriti o pravima čovjeka tek onda, kad smo priznali, da čovjek dolazi od Boga te da je povezan sa vječnošću. Ako zbacimo tu temeljnu istinu, uništili smo bazu, na kojoj počiva nepovrijedivost ljudskog prava. Ako raskinemo vezu, koja povezuje čovjeka s Bogom, ako stavimo u pitanje duhovnu stranu ljudskoga bića i njegovu nadzemaljsku usmjerenost, spremili smo već prvu kariku za lanac njegova sužanjstva. Pretvorili smo čovjekau jedan zub na kotaču historijskog života. Time bismo se i mi survali u strahovitu zabludu onih, koji misle da je čovjek samo tegleća marva, koja se mora žrtvovati za interese veće sile - države ili rase."

Mi trebamo još više ljudi, koji bi shvatili, kolika opasnost prijeti narodu, koji zaboravlja na božansko porijeklo svojih prava. Trebamo ponovno uspostaviti vezu između čovjeka i Stvoritelja. Trebamo je uspostaviti upravo sada.

Moli se, da se radnici i poslodavci stave u službu općeg dobra.

ČITAVO VRIJEME OVDJE

Jedan od najpoznatijih leksikona, koji je ugledao svjetlo god. 1944. donosi ovo interesantno tumačenje riječi Uran: "To je rijetki teški, bijeli kovinski elementat. Nema ga nigdje u slobodnom stanju, nema važne uporabivosti, iako se neke njegove soli upotrebljavaju za bojadisanje stakla i porculana."

"Nema važne uporabivosti" - reklo se pred desetak godina za metal, koji ima danas vjerojatno najveću vrijednost. Tada su ljudi jedva naslućivali strašno značenje tog svojevrsnog elementa. Tada ljudi još nisu znali za tjeskobu i strah, u koju će ih godinu dana kasnije baciti i samo ime Uran.

Mudro je ne suditi po vanjskom izgledu. Pa ni sami sebe ne smijemo tako suditi. Možda i o sebi mislimo, da nismo uporabivi ni za što, dok nam semožda u duši sakrivaju neiskorišteni izvori sjajnih sposobnosti, koji čekaju samo da ih dodirne iskra čvrste odluke i da ih milost Božja ojača, pa da proizvedu za Boga nečuvena djela.

Gospodine, oslobodi me od pomisli da od mene ništa ne zavisi; rađe mi pomogni da upoznam, što bih mogao učiniti za tebe.

PREVELIKA SKRB ZA SEBE

Roditelji i učitelji tako su se dali na isključivo očuvanje mladžei, da previše naglašavaju njihov vlastiti "ja"; zato toliko govore o samoodržanju, o samoposvećenju, o samoodgoju. Ne misle zlo, ali ipak pobuđuju kod mladeži utisak, kao da je u životu čeka samo jedna zadaća, a ta jest, da se brinu samo za svoju vlastitu osobu. Veoma rijetko se mladež podsjeća na dužnost, da se žrtvuje za dobro sviju i "da ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe".

Posve je prirodno da se čovjek brine, kako veli sv. Toma, "oko nabavke i čuvanja naravnih dobara": dovoljno hrane, prisojnog odijela, zgodnog stana i drugih stvari, koje su mu potrebne za dostojan život. Ali mnogi su tako zaokupljeni svojim ličnim interesima, da rijetko žrtvuju nešto od svog vremena ili snage, da pomognu, kako bi i široke mase došle, ne velim do komoditeta i luksusa, nego do stvari, koje su nužno potrebne za život i do kojih imaju po Božjoj odredbi apsolutno pravo.

Proširi, Gospodine, moje poglede i daj, da u moju skrb oko postignuća "vječne radosti" uključim i tuđe drugih ljudi, a nikogane isključim.

TEŠKO SE KIDA

Svakome se od nas već dogodilo, da smo htjeli prekinuti jednu vrpcu, pa nismo uspjeli, jer je bila prejaka. Tada nam nije preostajalo drugo nego da vrpcu raspletemo i pokidamo svaku nit zasebno. To je svakako mučan i dosadan posao.

Isto se događa i s našim navikama. Rijetki su doduše oni, koji bi se upuštali u velike prijevare; ali mnogima ne prođe ni jedan dan, a da ne izlanu po koju "bezazlenu" laž ili da se na koji drugi način malo ogriješe o poštenje.

Uslijed tih sitnih grijeha naša savjest pomalo gubi svoju osjetljivost i domalo ćemo vidjeti da naš smisao za pravdu i nepravdu nije više tako jasan.

I dobre navike djeluju u nama na sličan način samo u proživnom pravcu. Ako se naučimo biti dobri i život ispunjati malenim djelima ljubavi i velikodušnosti, vidjet ćemo kako se dobrotom prožima čitavo naše biće.

"Trostruki konac ne kida se tako brzo." (Propov 4,12)

Pomozi mi, Gospodine, da raskinem pravu nit zle navike prije nego li se savije u konop, koji ne bi više mogao prekinuti.

OTROV LASKAVOG JEZIKA

Mnogi od nas misle, da je lskanje beznačajna stvar i u svojem djelovanju posve bezazlena mana. Ali nas sv. Pismo ozbiljno opominje, da je se čuvamo. Pa i sami ćemo se uvjeriti, ako bolje promislimo, da laskavac ne mari za istinu; a to je ozbiljna stvar. Međutim pravilno prosuđivanje i iskreno priznanje i konstruktivna kritika otkrivaju čovjeka, koji ljubi istinu.

1. "Srebro se kuša u talionici i zlato u peći; a čovjek se poznaje po glasu, što ga ima." (Priče 27,21)

2 "Tko kara čovjeka više će hvale kasnije požeti nego li jezik laskav." (Priče 28,23)

3. "Ako vladalac sluša laže riječi, onda sve sluge njegove postaju bezbožnici." (Priče 29,12)

4. "Bolje je slušati urok mudroga, nego li slušati hvalospjev luđaka." (Propovijednik 7,5)

5. "Jer nijesmo nikada vama govorili laskavim riječima, kao što znate, niti pred izlikom lakomstva, Bog je svjedok." (1 Sol 2,5)

Pomozi mi, Gospodine, da drugima pomognem riječima iskrene hvale i dobrim savjetima, i ne daj, da ikome naškodim svojim laskanjem.

LJUDI - NE SISTEMI

Mnogi nisu još nikada pravim pogledom pogledali svoga bližnjega, niti su u većini slučajeva svijesni te svoje bezbrižnosti. Možda je čak smatraju uzorom dobrote i ljubavi. Međutim - taj njihov nemar prema drugim ljudima i njihovim problemima vrlo je često izvor neizmjernih boli, nevolja i mržnje.

Mnogi su u istaknute ljude u prošlosti polagali svoje nade kao borce za svoja čovječanska prava, ali su prečesto bivali prevareni. Ako su pak pošli za onima, koji su se digli protiv prvih, bivali su nažalost ne rijetko još teže izdani. Na koncu i jedni i drugi dolazili su do istog rezultata, a to je: sužanjstvo i smrt.

Da izbjegnemo toj strašnoj opasnosti, moramo gledati na svako ljudsko stvorenje s pravom ljubavlju.

Daj mi, Gospodine, svoju pomoć, da u svakom čovjeku gledam samostalnu vrijednost, te da ga ljubim radi tebe i radi njega samoga.

VANJSKI IZGLED

Slavni francuski slikar, koji nije mnogo polagao na svoju vanjštinu bio je jednog jutra na šetnji, kada ga jedna dama zamolila, da joj pomogne nositi torbu. Umjetnik je pogleda - bila je jedna vrlo lijepa žena - i reče: "Vrlo rado, gospođo!" Prihvati torbu i prati damu u nekoliko dućana.

Kad su stigli do gospođine kuće, počela je ona tražiti u novčarki sitniša, ali joj umjetnik reče: "Gospođo ja nisam nosač, iako po svojoj vanjštini možda tako izgledam. Ja sam umjetnik i bit ću bogato nagrađen, ako mi dozvolite da naslikam vaše lijepo lice i da tu sliku izložim u umjetničkoj akademiji."

Kako je lako suditi po vanjskom izgledu! A i tu je takodjer lako zaboraviti na sliku Božju, koja je utisnuta u svako njegovo stvorenje.

"Nemojte suditi po vanjštini, nego pravedan sud sudite." (Iv 7,24)

Gospodine, daj da u svojem bližnjemu uvijek gledam tvoju sliku.

NA PRVOM MJESTU

Kristonoša će uvijek nastojati, da sve ljude uvjeri, da Bog postoji, da se objavio svijetu i da svijet od njega ovisi. To je ona istina, na kojoj mora čovječanstvo sagraditi svoje nade u bolju budućnost. To je temelj, na kojem stoji sve ostalo.

Radi toga neka svaki Kristonoša upre sve sile, da vjeru u osobnoga Boga, koji se javlja kao savršena dobrota, ponese kao najvažniju istinu u sva područja javnog i privatnog života.

"I raspravljao je u sinagogi sa Židovima i bogobojaznima i na trgu svaki dan i sa onima, što su bili ondje, " (Dj Ap 17,17)

Moli se, da bi se pronašle tisuće apostola, koji bi u javnosti radili na tom, da se sačuva vjera u Boga.

MOGUĆNOST USAVRŠAVANJA

Prije pedesetak godina izjavio je William James, jedan od prvih psihologa našeg doba, da vrlo malo ljudi iskorištava u potpunosti svoje snage. Čak i genijalni ljudi, rekao je James, ne iskorište više od 10% ili 20% svojih sposobnosti. U novije vrijeme otkrio je jedan stručnjak za radnička pitanja, da nijedan čovjek ne iskoristi sve svoje radne sposobnosti, radilo se o običnom radniku ili sveučilišnom profesoru, ili predsjedniku jednog velikog udruženja. Gotovo svaki čovjek od najvišeg državnog funkcionera do čistačice, mogao bi u pola dana obaviti posao, koji sada obavlja u 8 sati. A to bi on učinio veselo, kad bi vidio, da to ne ide njemu na štetu, nego na korist.

To poziva i Kristonoše, da se sjete koliku će jednom imati korist, ako ljubav Kristovu siju oko sebe istim žarom, kakvim drugi siju mržnju na Krista. Dapače, to bi ih moralo potaknuti, da rade dvostruko više od njih, jer moraku osvojiti i zemlju i nebo.

Pomozi mi, Gospodine, da se sjetim da moram pridobiti čitav jedan svijet, zato, da uzmognu oni, koji žive daleko od tebe, zadobiti nebo.

OPASNO DRŽANJE

Vidjeli smo nedavno u nekim novinama fotografiju dvojice dječaka, koji pritiskuju svoje mišiće na izlog nekog dućana igračaka. Slika je bila uzeta iz jednog filma, koji se upravo one dane prikazivao. Pred slikom stajale su riječi starijeg dječaka: "Zar ne, da ne će naša sestrica nikad znati za teške dane, kroz koje smo mi prošli?" - "Sigurno ne će - odgovara manji dječak - ali ona ne će znati niti za radosti."

Lako se rastapati u čuvstvima nad tuđom nevoljom. Svojim čarobnim prikazivanjem siromaštva i nevolje, mnogi pisci odvraćaju mnoštvo ljudi od svake djelatnosti za dobrobit zajednice. Time ne samo što bacaju u zaborav mudre riječi sv. Tome: "Nametnuto siromaštvo jedno je od najvećih zala", nego i druge navode na pasivnost. Na taj se način milijuni duša i tjelesa bacaju u šake onih, koji nemaju dobrih nakana.

Kristonoša će uvijek paziti, da od takvog zla očuva sebe i druge.

Gospodine, pomozi mi, da drugima olakšam njihov teret; tada će i oni olakšanim srcem širiti tvoju ljubav i tvoj mir u svijetu.

NEMOJ ZABACITI JUNAKA U SEBI!

Gledajući bezbrižnost, koja u svijetu vlada obzirom na Krista, ne ćemo pasti u malodušnost, ako se sjetimo riječi, koje je Krist upravio prvim Kristonošama - apostolima. U predvečerje svoje smrtne borbe rekao je:

"Ovo sam vam rekao, da se ne sablaznite. Izopćit će vas iz zbornice, pače dolazi vrijeme, kad će svaki, koji vas ubije, misliti, da Bogu službu čini. I ovo će vam činiti, jer ne poznaju ni Oca ni mene. Nego sam vam ovo kazao, da kad dođe vrijeme, da se sjetite toga, da sam vam ja kazao. I isprva nisam vam ovo kazao, jer sam bio s vama. A sada idem k onomu, koji me je poslao, i nitko me od vas ne pita: Kuda ideš? Nego, jer sam vam ovo kazao, žalosti se napuni vaše srce. Ali ja vam istinu kažem: Dobro je za vas, da ja otidem; jer ako ne otidem, Tješitelj ne će doći k vama, ako li otidem poslat ću ga k vama." (Iv 16,1-7)

Ne dopusti, Gospodine, da ikada zaboravim, da si mi obećao progonstvo, kao baštinu mog života.

STRMIM STAZAMA

Pitali su jednog slavnog planinara Mallory-a, koji je kasnije izgubio život na Mont Everestu, zašto se kani popeti na tu goru.

Mallory-ev odgovor glasio je jednostavno: "Zato, jer je Mont Everest tu." Sama činjenica, da postoji još jedno brdo, koje čovjek još nije savladao, nije davala slavnom planinaru mira. On je morao pokušati i taj uspon.

Mnogi bi ljudi najvoljeli uzeti život onako, kako dođe i stupati uvijek samo širokom stazom. Drugi naprotiv osjećaju, da ih život zove i traži, da nešto urade, da svoje dane pretvore u nešto vrijedno. Nisu im dakako nepoznate ni poteškoće ni žrtve, ali oni vide i nagradu; a ta nagrada jest: svijest da su nešto učinili, svijest, da su Krista ponijeli strmim stazama u visinu. I njihovo je oko uvijek uprto u cilj, što ih čeka na vrhuncu njihovog puta: u blaženu vječnost.

"...Ni visina ni dubina, ni kakvo drugo stvorenje ne može nas rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našemu." (Rim 8,39)

Ne dopusti, Gospodine, da ikada uzmaknem dužnosti, što mi život nameće, da dovodim duše k tebi.

NIKAD PREKASNO

U svom djelu "Život i nazori velikih filozofa" pripovijeda Diogenes Laertius jedan dogadjaj iz života filozofa Lacydesa. Poznato je da je taj filozof počeo proučavati prostor tek u kasnijim godinama. Netko ga je upitao: "Zar je sada još vrijeme, da nešto naučiš?" Učenjak je na to odgovorio: "Ako sada nije vrijeme, kad će onda biti?"

Mi svi čekamo zgodan trenutak, najpovoljniji čas, da nešto započnemo ili da izvršimo koje dobro djelo. Krivnja zapravo ne leži u trenutku, nego u našoj kolebljivosti. Nikad nije ni prerano ni prekasno, da učinimo, što je pravo, da zauzmemo prema Kristu ispravan stav.

"Što je za mnom zaboravljam, a onim što je preda mnom posežem. Trčim k cilju, k nagradi nebeskoj, kojoj me Bog zove u Kristu Isusu." (Filp 3,1 -

Moli se, da se sjete oni, koji su na to zaboravili, da svoju vjeru počinjemo ovdje na zemlji.

NIKAD SAM

U jednoj svojoj ekspediciji na Antartik ostao je admiral Byrd kroz više mjeseci odjeljen od svojih drugova. Živio je u nekoj malenoj kolibi, koja je bila opremljena sa jedva nužnim namještajem. Bjesne antartičke oluje bile su mu jedino društvo. Sam je uređivao kuću; sam namještao instrumente; sam je spremao hranu.

Tko to čuje mogao bi pomisliti, da je admiral Byrd sam sebi bio dovoljan. Međutim jedan kratak pogled bit će nam dovoljan da se uvjerimo, kako jedan ovisio o drugima. Drugi su ga morali dopratiti do Antartika, podigli mu kućicu i podržavali s njim radiovezu. Kad je opasno obolio, morali su ga drugi liječiti. U isto vrijeme bio je tako ovisan od onih, koji su financirali ekspediciju, i o onima, koji su pronašli i izradili njegove znanstvene instrumente.

Velika je mana našeg vremena, da ljudi ne samo ignoriraju društvenu dispoziciju čovjeka, nego također zaboravljaju njegovu ovisnost o Bogu. Ipak može svatko od nas nešto učiniti, da se ta spoznaja ponovno uspostavi, te da svijet ponovno upozna Pavlovu nauku:

"Jer nijedan od nas ne živi samom sebi i nijedan ne umire samome sebi." (Rim 14,7)

Moli se, da Bog pošalje svijetu bar jedan milijun Kristonoša, koji bi ljudima vratili izgubljeni osjećaj bratstva i podsjetili ih, da su djeca istog Oca.

TIPIČNO

Jedna od najvećih briga Viktora Heiser-a, dok je još bio direktor zdrastvenog instituta na Filipinima, bila je ta, da snabdije Manilu s vodom. Jednog je dana najavio, da će se 10. lipnja prići novom načinu čišćenja vode sa klorom. 11. lipnja stigle su bezbrojne pritužbe na zdravstveni Institut. "Voda se više ne može piti" - čulo se sa svih strana, a i štampa je smjesta zatrubila u istu trubu.

Dr. Heiser je kasnije izjavio: "Kroz nekoliko nedjelja mi smo šutjeli o nekoj nezgodi, radi koje se je moralo odgoditi čišćenje vode sa klorom. Tada smo tek ubacili u javnost vijest, što se dogodilo."

Tako su bili ušutkani svi protesti.

Zar to nije zanimljivo? Tko je bio u armiji zna, kako je ondje sve sklono na mrmljanje. Štogod se čini nije nikad dobro i na svaku promjenu gleda se s negodovanjem.

Svi mi nosimo po neku mjeru odgovornosti za tu opasnu pojavu. Ta nam umanjuje našu vlastitu sreću, a povećava nesreću drugih.

"Radujte se vazda u Gospodinu! Ponovno vam velim: radujte se!" (Filip 4,4)

Neka ne zaboravim, Gospodine, da ću veselo prihvatiti tvoju volju i druge dovesti do toga, da učine svijet boljim.

RAVNO K CILJU

"Mi često trošimo vrijeme i snage, a da pri tom ništa ne postizavamo. Međutim, kad bismo to vrijeme i te snage razborito iskoristili mogli bismo postići lijepe uspjehe." Tako je pisala pred kakovih 10 godina istaknuta spisateljica Dorotea Brande. "Uzmimo kao primjer - veli ona dalje - jednog čovjeka, koji je ugovorio sastanak na udaljenom mjestu 150 km sjeverno od njegovog doma. Od tog sastanka ovisi hoće li on kroz sav preostali život u zdravlju i sreći i blagostanju živjeti. Ima dovoljno benzina i vremena, da stigne na određeno mjesto. Stavi se na put, ali prije nego krene na sjever, hoće se provesti 40 km na jug, jer će mu tako putovanje biti zabavnije."

Nije teško shvatiti, što je spisateljica htjela reći. Nije dovoljno da živimo, moramo poznavati i cilj našega života i moramo željeti, da dođemo na cilj. Ali i to će malo koristiti, ako kanimo prije vrludati amo tamo. Dano je naime samo određeno vrijeme i određena mjera snage. Zato moramo odmah početi putovati, moramo odabrati zgodne staze i dobra sredstva i žuriti k cilju bez vrludanja.

"Ja dakle tako trčim, ne kao na nepouzdano: tako se borim ne kao onaj, koji bije vjetar." (1 Kor 9,26)

Moli se, da ti Bog pomogne sve tvoje snage iskoristiti na dobro.

LOŠA NAVIKA

Mnogi ne će vjerojatno nikada shvatiti, da je točnost lijepa krepost. Netočnost može biti ozbiljan dokaz moralne nesavršenosti. Mi razumijemo, da se može katkad dogoditi, da netko zakasni na rad, na misu ili na sastanak. Ali ovdje govorimo o navici zakašnjavanja.

Da se oslobodimo tog lošeg običaja, moramo najprije uništiti njegov dvostruki korjen, koji leži u tom, što se teško pokoravamo propisima i što mislimo da ćemo u ono kratko vrijeme učiniti Bog zna što. Glavni uzrok netočnosti jest konačno neki egoizam; netočan se čovjek tako vlada kao da bi sve vrijeme pripadalo njemu.

Jer se pad sebeljublje sastoji u precjenjivanju samoga sebe, može donijeti i to zlo, da oni, koji Krista poznaju ne mogu više propovijedati Krista svima, koji ga ne poznaju.

Pomozi nam, Gospodine, da se uvijek sjećamo, da sve naše vrijeme pripada tebi i da se ne ćemo moći opravdati, ako ga uzalud trošimo.

UNIVERZALNI VIDICI

"Ima samo jedan posao, koji može obaviti samo jedna univerzalna sveopća zajednica: zaodjeti u shvatljive riječi sve, što razum može izmisliti i pretvoriti u opipljive predmete, sve što ljudska ruka može izraditi. To je dužnost ljudskog društva, koje se dosad još nije udovoljilo."

To nisu nipošto riječi nekog statiste 20. stoljeća. To je napisao prije 650 godina jedan čovjek, kojega su milijuni ljudi ljubili i obožavali zbog njegovih širokih pogleda, velike mudrosti i samilosne ljubavi. Taj se borac rodoljub, pjesnik i državnik zvao Dante Alighieri.

Čovjek, koji je shvatio širok, snažan gorizont - oh kad bih shvatio i samo jedan dio njega - i nastoji ga prenijeti i na druge, može postati nosilac milosti, mira i istine Kristove. Danteov horizont bio je ipak samo odsjev Kristovog horizonta. Mi možemo prenositi te horizonte Božje, jer smo stvoreni na sliku Božju. Pa kad god nastojimo prenijeti jednu zraku Božjeg Bića na druge ljude, proslavljujemo njega, kojega smo mi sami odsjev.

Gospodine, koji si nas stvorio na sliku svoju, daj da uzmognemo i naš svakidašnji život osvijetliti zrakama tvojih vječnih zamisli.

OSAMDESET TISUĆA SATI

Urednik vodećeg američkog dnevnika osvrće svoj pogled unatrag, na svoje četrdesetgodišnje novinarsko zvanje. Plemeniti cilj i požrtvovnost dale su njegovom radu karakteristično obilježje, koje mu je omogućilo da veoma pozitivno djeluje na milijune ljudi. To veliko njegovo djelo ima svoj početak u jednoj odluci, koju je stvorio kada je nakon promocije napustio univerzu. Vukla ga je želja da izabere takvo zvanje, gdje bi mogao raditi nešto više nego samo sebe uzdržavati. Htio je stvoriti nešto vrijedno; htio je prenijeti u duše drugih ljudi što više milosti, koje je primio od Boga. Sada potkraj svoga života, pošto je posvetio svome zvanju bar 70 sati tjedno ili 2000 sati godišnje, reda se pred njegovim očima broj od 80.000 radnih sati, koje je iskoristio, da obogati sebe i druge.

Trebali bismo potaknuti svakoga, koji započinje svoj životni put, da se u svom zvanju usmjeri k istom cilju, kao i ovaj urednik. Onima, koji to čine, reći će jednom Gospodin:

"Pravo slugo dobri i vjerni! Nad malim si bio vjeran, zato ću te postaviti nad mnogim. Uđi u radost Gospodina svojega." (Mt 25,21)

Moli se za milost, da u svom životu težiš k visokim ciljevima.

ONA NIJE RADILA SAMO IZ OBIČAJA

Neka učiteljica, koja se javno priznavala komunistkinjom, hvalila se da u 40 godina nije propustila nijednu zgodu, da u našim javnim školama propagira ateizam. Njoj je učiteljska služba nešto više nego obični posao. Njezini razredi broje prosječno 50 učenika, a ona se hvali: "Ja se nisam bavila svojim đacima samo onako općenito, nego sam osobno proučavala svakog pojedinog dječaka i svaku pojedinu djevojčicu." Na kraju je dodala: "Žalim, što mi nije moguće, da poučavam još 40 godina."

Ta energična žena poznavala je svoj cilj i to joj je davalo snage. Neka nam budeta postojana revnost bezbožnika kao opomena. Oni nisu uskogrudni; Njihov pogled dopire u daljinu, pa uzimaju na sebe odgovornost za izmjenu svijeta makar morali započeti s preobraženjem jednog školskog razreda.

Mi ćemo moći položiti čvrste temelje za mir i pravednost Kristovu ovdje na zemlji, samo uz uvjet da se dovoljno ljudi, koji su prožeti istinom, posvete odgoju mladeži. Time će nam se također dati čvrsta nada u beskrajnu sreću na nebu.

"...Jer su djeca ovoga svijeta u svom naraštaju mudrija od djece svjetlosti." (Lk 16,8)

Moli se, da bi i ti bio tako oduševljen za svoje, kako su drugi oduševljeni za svoje.

SVE DO SMRTI

5. travnja 1949. izbio je u jednoj bolnici u Effingham (država Illinois) jedan od najtragičnijih požara u povijesti SAD. Kao žrtva te nesreće pala je i junačka 22-godišnja bolničarka Fern Riley, koja je ostala na svom mjestu, premda je bila svijesna da stavlja svoj život na kocku.

Upravo te noći došao je na nju red, da bude dežurna. Trebala je voditi brigu o 10 novorođene djece u dječjem odjeljenju drugog kata. Kad je bio dan "alarm" tako su izvještavale novine, čuli su je kako je vikala: "Moja dječice! Ja treba da ostanem sa svojom dječicom."

Njezino tijelo - tj. ostaci tijela - pronašlo se, kad je požar bio konačno svladan, u dječjoj sobi.

Ta nesebična požrtvovna ljubav, što ju je Fern Riley iskazivala slabima i bespomoćnima sve do svojeg posljednjeg daha, i koja je tako slična Kristovoj ljubavi, morala bi biti svježi uzor svim onima, koji padaju u malodušnost, kad u svom apostolskom djelovanju naiđu na poteškoće ili padnu u kakvu neugodnu situaciju. Krist je trpio i umro za svakoga od nas. I mi bismo morali, ako ustreba, to isto činiti za njega i za svu njegovu djecu, koja bi se bez naše pomoći možda našla na rubu propasti.

"Nema veće ljubavi od one, kad netko položi život svoj za svoje prijatelje." (Iv 15,13)

Daj mi, Gospodine, onu ljubav, koja je jača od smrti.

NEMA RAZLIKE

Morali bismo znati, da kod Boga nema razlike između klasa, rasa i nacija. Bog je naime Otac sviju. U sv. Pismu čitamo:

1. "Bogati i siromašni žive jedni uz druge, Gospodin ih je stvorio." (Priče 22,2)

2. "Siromah i tlačitelj žive jedan uz drugoga; Gospod daje obojici očiuji vid." (Priče 29,13)

3. "Jer vladalac svega nema straha ni pred kim. Ne boji se ni jednoga od velikih. Jer je stvorio velikog i malenog. Jednakim načinom brine se za sve." (Mudrost 6,7)

4. "Tada Petar otvorivši usta svoja, reče: Zaista razumijem, da Bog ne gleda tko je tko; nego je u svakom narodu onaj, koji se boji njega i čini pravdu, mio njemu." (Dj Ap 10,34-35)

5. "Nema razlike između Židova i pogana. Jedan je Gospodar sviju, On je bogat za sve one, koji ga zazivaju." (Rim 10,12)

6. "Ne će se više zvati niti pogani niti Židovi niti obrezani niti neobrezani, Barbari niti Skiti, robovi ili slobodni, jer je Krist u nama i u svim ostalima." (Kol 3,11)

Očisti moje srce, Gospodine, od svake tjesnogrudnosti, da s tvojom ljubavlju mogu prodrijeti k svima ljudima!

UMRO JE LIJEK

Pred nekoliko godina pronašao je neki stariji liječnik u Novoj Engleskoj uspješan lijek protiv astme. Lijek je uspjevao u 8 slučajeva od 10.

"To je divno - čestitao mu je jedan prijatelj. - Ti moraš bezuvjetno dati taj lijek na tržište, da se ljudi njime koriste.

Savjet je naišao na gluhe uši. Liječnik se je bavio samo sa šačicom svojih pacijenata, pa nije poduzimao nikakve mjere, da svome pronalasku otvori put u svijet. Malo iza toga umre liječnik, a zajedno s njime nestane i lijeka.

Naši ograničeni vidici i naša zasljepljenost puna je predrasuda, koje su krive, da bezbroj ljudi ne uživa dobra, koje im je Bog namijenio i koje bismo im trebali ponijeti.

"Ne odbijaj onoga, koji moli u nevolji svojoj i ne odvraćaj lica svojega od siromaha." (Sirah 4,4)

Moli se za milost, da od svega štogod imaš, rado drugima daješ, ako im samo može time pomoći.

LJUBAV UVIJEK NALAZI

Svi koji nose u srcu ljubav, nađu uvijek nešto, što mogu darovati. Vrlo je malo ljudi, koji od nas mole novac, ali svi od nas očekuju razumijevanje i ljubav. Da tu ljubav pokažemo, često će biti dovoljna jedna riječ zahvalnosti, riječ priznanja onome, koji ju je zavrijedio, riječ simpatije za stranca, kada traži upute, riječ ohrabrenja za starca što je pao na trotoaru. Sve samo riječi, ali riječi, koje otkrivaju bogastvo srca i donose radost. Kada bi to činili, barem kršćani, koji su na to dužni po zapovjedi - koliko bi više sretnih bilo na zemlji.

"Tko jednome od ovih malenih ovdje pruži samo čašu hladne vode, da se napije, ne će izgubiti plaću svoju." (Mt 10,42)

Moli se, da Kristova ljubav izađe na ulice i ceste.

ODBACI ČASTOHLEPLJE

Henrika VIII., koji je podigao Englesku do ugleda, poučavao je u državnom umijeću kardinal Wolsey. Kad mu savjetnik nije više bio potreban, besavjesni ga je kralj bez razmišljanja jednostavno odbacio. U Shakespeare-ovom komadu "Henrik VIII." daje stari iskusni kardinal jednom udvaraču ovaj savjet:

"Zaklinjem te odbaci slavohleplje: radi njega propali su anđeli. Sebe ljubi najzdad: ljubi one, koji te mrze... Da sam svome Bogu onako vjerno služio kao što sam bio vjeran kralju, ne bi moju sijedu kosu onako bespomoćnu davao mojim neprijateljima."

Samopouzdanje je krepost, kojoj se s pravom divimo, ali da bude zaista vrijedno mora nicati iz vjere. Tražiti čast nije zlo, ako nas pri tom ne vodi egoizam, i ako mjest ljudske hvale tražimo samo svoje vječno određenje.

"Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu i ovo će vam se sve dodati." (Mt 6,33)

Moli se, da bi tvoje čatohlepl. bilo u tome, da daješ Boga ljudima a ljude Bogu.

DVOREZNI MAČ

List "New York Times" pisao je nedavno o jednoj opasnoj pojavi. Naslov toga članka glasio je: "Jedna javna ustanova pristaje uz obje radničke partije." Neka opće korisna ustanova izdavala je prigodom nedavnog štrajka proglase, koji su se oštro obarali na poslodavce, a dan iza toga je oštro udarala drugim proglasima na radnike.

Svi mi poznamo ljude, koji mjenjaju svoje nazore iz dana u dan. Oni se uvijek vole svađati bez obzira koga su momentalno uzeli u svoju zaštitu. Biti nestalan ne znači uvijek da si "bez predrasuda". Oni, koji neprestano mijenjaju svoje mišljenje vjerojatno uopće nemaju svoga mišljenja. Ljudi, kojih život počiva na temelju božanske ustanove i vjere u Boga, mogu doduše mijenjati svoje poglede u neznatnim stvarima, ali ostaju u svojoj nutrini nepokolebivi i upravo radi toga uživaju poštovanje kod onih, kojih su načela manje čvrsta.

Moli se, da ti vjera bude čvrsta.

NAJPRIJE DUŠA I SVJETLO

Ono najvrednije u čovjeku nije njegovo tijelo; materijalno blagostanje nije još sreća. Ono najdragocjenije jest duša, naša i drugih ljudi. Ono što duša duši treba dati, nije ni kruh ni zlato, nego svjetlost.

No da bi neka duša mogla dati drugoj svjetla, mora najprije i sama biti plamsava baklja, a ne utrnuta voštanica. Čitavo Kristovo naučavanje ističe: Najprije vaša duša...i...Budite svjetlo...

Svaki čin i svaki sud Kristova učenika mora biti svjetlo onima, koji Krista ne poznaju.

Ako ne želimo da zabluda, koja unosi mrak i smrt ovlada svijetom, ispunimo ga istinom, koja daje život.

Moli se, da Bog pošalje svijetu dovoljno Kristonoša, čija će zadaća biti ne samo da sputavaju tmine, nego da svukud uvedu zaista kršćansko svjetlo.

PAZI NA OPOMENE

U nekom našem velegradu je netko primio od Poreznog ureda "drugu opomenu", jer isplata njegovog poreza nije bila u redu. Opomena je bila praćena i prijetnjama za slučaj, ako se dug smjesta ne podmiri. Čovjek je odmah požurio do Poreznog ureda, isplatio čitavu svotu, te se izvinjavao: "Bio bih i ranije platio, ali nisam uopće primio vaše prve opomene."

"Prve opomene su već raspačane - prijazno će službenik; ali mi smo osim toga stekli i to iskustvo, da druge opomene bolje djeluju."

Ako malo unatrag pogledamo, moći ćemo se i mi sjetiti mnogih prvih opomena, što nam ih je Bog poslao, ali za koje smo mi malo marili. Koliko smo prigoda prezreli, na koliko se opomena oglušili, kako smo bili komotni i sebični? To je već u našoj naravi, da čekamo sve dok nam grom ne udari u krov i tek onda iskopčamo osigurač. A ako smo bili tako sretni, da smo dobili i treću opomenu premija je u to vrijeme toliko narasla, da premija, koju moramo isplatiti znači poravnjanje duga i milostinje.

"Što koristi čovjeku, ako dobije sav svijet, a pri tom izgubi dušu svoju? Što može dati čovjek kao otkup za dušu?" (Mt 16,26)

"Ako danas čujete glas njegov nemojte da otvrdnu srca vaša." (Ps 9,5)

Gospodine, daj da pažljivo slušam tvoje poticaje.

RADI SE O TVOJOJ DOMOVINI

Prema izbornom zakoni svi sposobni građani treba dadaju svoj glas. Svaki učesnik na izborima postaje dionik velike tradicije i dragocjenog prava, koje smo stekli dugotrajnom borbom. Ali kao što se danas mnogi ljudi odriču drugih prava, toliko mnogi zanemaruju i svoje izborno pravo. Kad se npr. god. 1900. birao kandidat za predsjedničko mjesto glasalo je 75% glasača. God. 1944. glasalo je samo 55% glasača. Kod izbora za kongres 1949. sudjelovalo je samo 30% glasača. Ako samo 30% birača ide na glasanje, to znači, da samo jedan niski postotak naroda postavlja državno vodstvo, koje ima da vodi sav narod.

Na taj će način manjina vladati većinom. Pa se ne bismo smjeli ni čuditi, kad bi ta manjina stala jednog dana na stanovište, da je demokracija, koja ne mari za svoja prava, zrela za diktaturu.

Ti imaš pravo i dužnost da kažeš, što želiš kao Kristonoša, a ne smiješ zaboraviti da pomogneš sagraditi svoju domovinu na duhovnom temelju, a nemoj popustiti ni to, da drugo takneš na to.

"Nema vlasti, da nije od Boga." (Rim 13,1)

Moli se, da svi smatramo svoje biračko pravo svojom svetom dužnošću.

PRISTUPITI SVAKOME

Jednog ljeta, nije tome davno, putovao sam s malim društvom iz Pariza u Lisieux. Ondje je rat prouzrokovao mnogu pustoš, ali je poštedio samostan, gdje je jedna mala Francuskinja živjela od svoje 15 do 24 godine. Ona se približila milijunima ljudi vjerojatno više nego svi drugi ljudi naših dana, jer je ljubila sve ljude. Na tajanstven način saznao je svijet, a to i danas ljudi znaju, da je ona vodila brigu o svakome pojedincu.

Njezina tajna izrečena je riječima, koje rese njezin nadgrobni spomenik: "Želim provoditi svoj život na nebu čineći dobro ljudima."

Ona je dobro shvatila kolika je razlika između biti dobar i činiti dobro; odnosno između: slušati istinu i ne živjeti po njoj. A jer je htjela svom ljubavlju zahvatiti ljude, Bog ju je blagoslovio. Kad budeš i ti jednom počeo činiti dobro, probudit ćeš i proširiti i svoju vlastitu dobrotu, pa ćeš se osjećati potaknutim, da svoju ljubav poneseš u svijet kudgod je to moguće. I tada bi mogao i ti biti od Boga blagosloven, kao što je bila blagoslovena sv. Terezija.

"Budite izvršitelji riječi, ne samo slušatelji." (Jak 1,22).

Pomozi mi, Gospodine, da sav svoj život upotrijebim za to, da tebe ponesem svima, kojima mi samo bude moguće.

UVIJEK SVJEŽ

Kao što bezbrojne druge, tako je i Alberta Cox-a iz Washington-a oduševila 700-godišnja stara molitva sv. Franje Asiškoga:

"Gospodine, daj da budem sredstvo tvoga mira!
Gdje mržnja vlada, neka sijem ljubav,
Gdje uvreda, nek'nosim oproštenje,
Gdje sumnja, nek'oživim vjeru,
Gdje se ušuljao očaj, nek'učvrstim nadu,
A žalost nek'rastjeram radošću!

Božanski Učitelju, daj da tebe tješim radije, nego da sam budem utješen, da radije razumijem, nego da budem shvaćen. Da radije ljubim, nego da budem ljubljen, jer - kad dajemo - primamo; kad opraštamo, sami primamo oproštenje, kad umiremo, rađamo se za vječni život."

Cox je želio da i drugi upoznaju to vrelo radosti, pa je tu molitvu poslao listu "This Week". Htio je pokušati, makar mu je i natrag poslali. Na Coxovu najveću radost nije donio ove molitve samo "This Week" u svojih 7 milijuna primjeraka, nego i "Readers' Digest" u svojih 18 milijuna eksponenata. Biskfordove kavane u New Yorku podijelile su tu molitvu tisućama svojih gostiju. "This Week" je izjavio, da nijedna od njegovih publikacija nije naišla na tako oduševljeno prihvaćanje, kao ta jednostavna molitva.

Gospodine, neka i drugi uživaju radosti, koje si meni dao.

RAZMISLI PRIJE NEGO KAŽEŠ

Neki mladi čovjek ležao je u nekoj bolnici na nosiljkama i čekao na operaciju. Odjednom se okrene k jednoj simpatičnoj bolničarki, koja je stajala ondje blizu, te joj reče: "Tako sam nervozan - to je moja prva operacija."

"Ja također - odvrati dama. Moj muž je liječnik, pa je to i njemu prva operacija."

Jedan važan znak ljubavi prema bližnjemu - a na to izgleda, da je ta žena zaboravila - jest razumijevanje tuđe duše. To razumijevanje traži, da biraš riječi, koje će čovjeku uliti snage, a ne uzeti mu je; da znadeš biti iskren, a da ipak ne ranjavaš; da shvaćaš tuđe osjećaje (makar bili i pogrešni) bez osornosti i podrugivanja. Ta vrlina treba te svukuda pratiti: u kući, u tvornici, u uredu, u školi.

"A tako je i jezik malen ud, a ipak čini silno velike stvari. Gle, mala vatra i kolikU šumu sažeže." (Jak 3,5)

Pomozi mi, Gospodine, da shvatim dušu bližnjega svoga.

BOGATI TOVAR

Sa pristaništa ribarskoga sela promatrali su jedan gradski gospodin i jedan ribar, kako se dva broda probijaju kroz maglu prema pristaništu.

Prvi je brod začudno lagan, pa se bez poteškoće kretao kroz valove. Drugi je bio teško opterećen, duboko je ronio i bolno stenjao kroz gustu maglu. Gradskog je čovjeka više zanimao onaj prvi brod. Ali je iskusni ribar iu napornog kretanja drugoga broda odmah shvatio, da se u njemu nalazi teški teret, koji je smjela momčad uzela na otvorenom moru, gdje je bogati ribolov čekao odvažne ribare.

Možda se i nama više svida plitka voda i lagan posao nas više privlači; ali samo ako isplovimo na otvoreno more vidjet ćemo, da nas prava nagrada čeka samo ondje, gdje se naporno radi za pobjedu Kristove istine i ljubavi.

"Izvezite na pučinu i bacite mreže svoje, te lovite." (Lk 5,4)

Gospodine, pomozi mi da mnogo ljudi povedem k tebi.

KRIVICA NA DVA NAČINA

Stara francuska poslovica veli: "Otsutni imaju uvijek krivo."

To bi morali svi apostoli Kristovi uzeti k srcu. Morali bi se poput Krista zauzeti za dobro svakog čovjeka, a ne samo za svoje vlastito dobro. Zato bi oni morali uznastojati, da njihova riječ vrijedi na onim važnim mjestima, od kojih zavisi sreća većeg dijela čovječanstva, kao što su odgoj, uprava, gospodarstvo, propaganda i slično.

Otsutni imaju name uvijek krivo i njihov je rad uvijek pogrešan.

"Ne molim te, da ih uzmeš od svijeta, nego da ih sačuvaš od zla." (Iv 17,15)

Moli se, da svi shvate, kako je mnogo pogibeljnije, ako ništa ne radimo, nego ako neprijatelji Kristovi nešto rade.

TAKO SAM NAUČIO

Svjetovni nazor milijuna mladih ljudi dobiva godinu za godinom svoj pravac uglavnom u školi od učitelja. Mladež traži istinu i vjeruje, da će je naći kod svojih odgojitelja. Ono, što ispunja glavu učitelja - bilo dobro ili zlo - prelazi u srca učenika. Oni upiju kao Evanđelje sve što im učitelj doda. A pri tom ne vode računa, da li je ono što čuju istina ili nije. Oni prihvaćaju svaku riječ kao čistu istinu. "Tako samo naučio." To je često jedino obrazloženje njihovog nazora na svijet i njihovog načina života. Kako teška odgovornost leži na nama svima! Ako odgojitelji naše mladeži ne budu dobri, onda će budućnost naše domovine pasti u ruke onima, koji idu upravo za tim, da je upropaste.

"Nauči me dobrom običaju i znanju." (Ps 119,66)

Moli se, da Bog pošalje na polje odgoja takve ljude, kojih bi cilj bio: vratiti Krista u javni život.

SAMOPOUZDANJE

Čitav se grad Teaneck nije mogao prečuditi, kad se nedavno prigodom otvaranja instituta za istraživanje raka pročulo, da je najmarljivija radnica u gradu neka udovica, koja je slijepa već svojih 13 godina. Ipak se toj ženi nije činilo ništa naročito, što je učinila. Jednom novinaru, koji je došao da s njom razgovara, izjavila je: "Naučila sam se pouzdavati u svoje vlastite snage. Mogu još uvijek razlikovati tamu od svjetla; pa zato mogu još mnogo učiniti. Malodušna nisam, hvala Bogu, nikada. Slijepoća je došla postepeno; pa sam i zato Bogu zahvalna, da sam se mogla toliko godina služiti svojim očima."

Ako nas Bog vodi, mći ćemo i mi poput te divne žene, "brojiti Božje milosti" i upoznati dobru stranu svog životnog puta, pa bio još tako težak.

"Mir Kristov neka vlada u vaćim srcima. Na to ste vi kao jedno tijelo pozvani. Budite zahvalni." (Kološ 3,15)

Moli se, da se možeš naučiti "brojiti svoje milosti".

PRISUTNOST DUHA

Prije nekoliko godina slavile su novine neku djevojku, koja je vanrednom prisutnošću duha uspjela zaustaviti jednu lokomotivu i tako spasiti jednu letećU tvrđavu i njezine putnike od sigurnoga uništenja. Avion se je morao spustiti na željeznički kolosjek nedaleko od Charlotte u američkoj državi Sjeverne Karoline. Putnici nisu pretrpjeli težih ozljeda, ali su ostali skamenjeni, kad su vidjeli, da lokomotiva juri svom brzinom prema oštećenom avionu. Jedan jedini čovjek je potrčao prema vlaku i rukama davao znakove. Ali uzalud. Djevojka je međutim istrgala jednoj radoznaloj domaćici metlu iz ruke, gurnula ju u vatru i predala je jednom željezničkom radniku da zaustavi vlak. Vlak se je zaustavio na par centimetara od aviona. Djevojka je spriječila sudar.

Kadgod su prilike, na koje naiđemo tako izvanredne, tako nenadne, da izgledaju jače od nas. Tada bismo najradije slegnuli ramenima i rekli: "Što ja mogu?" Međutim moramo reći, da mi svojih snaga i sposobnosti ne poznamo, dok ih nismo isprobali u jednom ozbiljnom slučaju. Samopouzdanjem i odvažnošću možemo nadvisti i sami sebe.

"Mi ne znamo, kako visoko stojimo, dok nas netko ne pozove, da se još više popnemo." (Emily Dickinson)

Daj mi, Gospodine, milost, da uvijek budem spreman na sve mnogobrojne prigode, da činim tvoju volju.

ZDRAVI POČETAK

God. 1939. sastavili su građani Connecticut-a "prvi pismeni Ustav, što ga je sama sebi dala jedna skupina slobodnih ljudi". Poput utemeljitelja SAD-a postavili su i oni svoju državu na Božje temelje. Evo izvornog teksta tog dokumenta: "Jer se Bogu svidjelo, da nas naseli uzduž rijeke Connecticuta i u njezinoj okolici; znajući da smo postali narod, dužnost nam je da u smislu Božjih zakona osnujemo urednu i prikladnu vladavinu, koja će osigurati mir i slogu u našem narodu. Zato se danas ujedinjujemo kao jedna država ili zajednica."

Ljudi ovakvog duha potrebni su danas na vodećim mjestima sviju zemalja. Danas su potrebni više nego ikada. Od nas svih ovisi kakva vlada stoji na čelu našeg naroda.

"Poslušajte, koji vladate nad narodom: Od Gospodina bila nam je dana vlast." (Mudrost 6, 2-3)

Moli se, da na vodeća mjesta u državi dođu takvi ljudi, koji će htjeti sačuvati državu onakvu, kakva je "po zakonu Božjem" bila utemeljena.

PRISTUPITI SVIMA

Kroz čitavo Evanđelje provlači se od Krista tako naglašena dužnost, da idemo k svima, a ne samo k nekolicini izabranih. Neprestano čitamo o "mnoštvu" naroda, koje je dolazilo k njemu i kojemu je on propovijedao.

Neka se sjete Kristonoše, da se Krist približio i onima, koji su mu bili protivni. "Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovoga ovčinjaka. I one mi valja dovesti, pa će i one slušati glas moj." (Iv 10,16)

Imaš još uvijek "mnoštva" na svijetu, do kojeg još nije doprla njegova riječ. Dužnost je svih ljudi, koji vjeruju u Boga, da ne vjeruju samo, nego i da rade, te da svoju vjeru ponesu i onima, koji je nemaju.

Moli se, da Kristova istina doskora bude svojina svih ljudi.

SPREMAN I NA NAJGORE

Neki nam je liječnik ispričao ovaj slučaj o nekom 8-godišnjem dječaku, čija je sestra bila na samrti. Bolovala je od sita bolesti, od koje se je malo prije brati izliječio. Liječnik je uvidio, da se djevojčica može spasiti samo transfuzijom bratove krvi. Zato upita dječaka: "Da li biti htio dati svoju krv za sestru?"

Dječak je bio za čas neodlučan i u očima mu se zapažala tjeskoba. Zatim reče: "Da, doktore." Kad je transfuzija bila gotova ponovno upita doktora: "Gospodine doktore, kad ću sad umrijeti." Tek tada je doktor shvatio otkud ona tjeskoba. U srcu dječaka stvarala se tada odluka, da dade život za svoju sestru.

Junaštvo se ne nalazi samo kod odraslih, kod vojnika ili vatrogasaca. Prava se hrabrost traži, kadgod se netko hoće žrtvovati za svoga bližnjega.

"Tijesan je put, što vodi u život." (Mt 7,14)

Moli se, da ti Bog dade danomice prigodice za žrtvu; a uz to i snage, da tu žrtvu hrabro podneseš.

ISPLOVITE NA OTVORENO MORE

Mnoga se mjesta iz Evanđelja specijalno odnose baš na Kristonoše. Jedno od tih pripovijeda, kako se je Petar nenadano oslobodio tjeskobnog opreza, od kojega je imao malo koristi, te se vinuo smjelom pouzdanju, koje mu je donijelo sjajnih uspjeha.

"Kad presta govoriti, reče Simonu: Izvezi na pučinu, te bacite svoje mreže na lov! Simon odgovori: Učitelju, svu noć smo se trudili i ništa nismo uhvatili, ali na tvoju riječ bacit ću mreže. I učinivši to uhvatiše veliku množinu riba, da su im se mreže razdirale i namignuše drugovima, koji su bili na drugoj lađici da dođu i da im pomognu. I dođoše i napuniše obje lađice tako, da su se skore potopile. Kad to vidje Šimon Petar, pade k Isusovim koljenima govoreći: Izađi od mene, Gospodine, jer sam čovjek grešnik. Jer veliko udivljenje obuze njega i sve, koji su bili s njim, od lova riba, koji loviše; a tako i Jakoba i Ivana, sinove Zebedejeve, koji su bili drugovi Simunovi. I reče Isus Simonu: Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude. I izvukavši lađice na kopno, ostavyiše sve i otiđoše za njim. (Lk 5,4-11)

Gospodine, daj, da poput Petra tvoje riječi uvijek spremno prihvatim.

NAGLA PROMJENA

U jučerašnjem razgovoru između Krista i Petra, može svaki Kristonoša naći dragocjenih pouka.

1. Petar najprije sumnja. Posve obeshrabljen veli: "Učitelju, cijelu smo se noć mučili i nismo ništa ulovili." Ali nije htio reći, da su se on i drugovi kretali samo po neopasnoj i plitkoj vodi, gdje nema riba.

2. Zatim se Petar nenadano promijeni. Shvatio je naime, da ga Krist sokoli. Njegovo se vladanje smjesta okreće; više ne oklijeva niti se protivi, nego vjeruje: "...Na tvoju riječ baci+ ću mreže."

3. Odvezli su se van na otvoreno opasno jezero, gdje se često podignu iznenada strahovite oluje. Ondje baciše mreže. A uspjeh? Napunili su oba čamca tako, da su se jedva mogli održati na površini.

Gospodine, daj da se uvijek pouzdam u tvoju moć i pomoć.

NAGLA PROMJENA

Priča o ribolovu mogla se je jednostavno završiti na onome mjestu, gdje se kaže, koliko su riba ulovili. Ali ona se nastavlja. Pravo značenje tog događaja - dokaz snage pravoga pouzdanja - nalazimo u sljedećim retcima:

4. Petar, kojega je bogata lovina ispunila udivljenjem nije se mogao više svladati. Bacio se Isusu do nogu i rekao: "Gospodine, otiđi od mene, jer sam čovjek griješan."

5. Kristov odgovor je bio brz i ispunio je Petra oduševljenjem. Siromašnom ribaru, koji je bio određen, da bude glava Crkve, povjerio je tada Krist najvažniju službu, koja se može povjeriti jednom čovjeku: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!"

6. Posljednje riječi ovoga odlomka događaj su sadržaja: "Izvukli su čamac na obalu, ostavili sve i pošli za njim."

Gospodine, ispuni me poniznim pouzdanjem.

DA SE KRIVO ZAKUNEM

Član jednog vrhovnog državnog suda govorio je nedavno o prisegi, koju polažu svjedoci na sudu. Tužio se da malo tko uzima zakletvu ozbiljno. Zatim je naveo jednu zakletvu, koja je na američkim sudovima bila u običaju prijašnjih vremena. Ona glasi:

"Istinito i svečano pozivam se na Boga, koji štiti istinu, a progoni laž; znam, i tako neka budem na posljednjem sudu, kad budu očite sve tajne, odgovoran, da je ono, što ću reći istina, potpuna istina i ništa drugo nego istina. Tako neka me Bog kazni kaznom vječnoga pogubljenja, ako se krivo zakunem."

Kad bi svjedoci polažući zakletvu mislili na svoje dužnosti, bilo bi naše pravosuđe bez sumnje uspješnije.

"A plod pravde sije se u miru." (Jak 3,18)

Gospodine, tvoje su odluke uvijek pravedne. Pomozi mi, da u čitavom svom djelovanju tražim pravednost.

JEDAN DAN OBRAČUNA

Za vrijeme prošlog svjetskog rata pripovijedao je jedan zastupnik japanskog ministarstva vanjskih poslova povjerljivo nekom američkom novinaru, da se Kinezi ne će nikome trajno pokoriti doklegod im budu misionari govorili o vjeri i ufanju.

"Mi smo već sve iskusili i silu i dobrohotnu propagandu - tužio se Japanac. Ali nije ništa pomoglo, jer se Kinezima previše govorilo, da će sigurno doći dan obračuna, kada će konačno dobro pobijediti zlo. Tu ludost moramo ušutkati, ako želimo ostati ovdje."

Vjera u konačnu pobjedu svjetla nad snagom tame ulijeva u naša srca takvu snagu, da nas i najveće poteškoće ne mogu odvratiti od borbe. Bezbošci čitavog svijeta upravo zato i hoće uništiti kršćanstvo, jer znadu, da ono svakog čovjeka ispunja vjerom, ufanjem i ljubavlju, što predstavlja najveću zapreku njihovoj nauci. Kad to znamo ne smijemo prestati moliti i raditi, da se Krist ponovno vrati svijetu. Ako to zaista učinimo, mogao bi biti već blizu dan "mira na svijetu".

Moli se za one bezbrojne, koji žive bez nade.

IDEMO NJIHOVOM STAZOM

Mala grupa od 5 dječaka počela je pretraživati katakombe. Pritom su im se zagasile svjetiljke, pa su dva dana i dvije noći uzalud tražili izlaz. Treći su se dan - iscrpljeni, gladni, prestrašeni - vukli samo još po rukama i koljenima. Nenadano su zapazili, da je tlo hodnika glatko; tuda su prvi kršćani pred mnogo stoljeća stupali, kad su se sakupljali na zajedničku molitvu. Djeca su pošla tim tragom, te su se sretno vratili svjetlu i životu.

Kad nas obuzme osjećaj, da smo izgubili put, kad nas zahvati strah i ukliješti tama svakidašnjeg života, dobro bi bilo, da se sjetimo žrtava, kušnje i mučeništva prvih kršćana. To će donijeti svjetla u našu tamu i pomoći će nam, da svoju vjeru ponovno rasplamsamo.

"Nijesmo li hodali jednim duhom, jednim stopama?" (2 Kor 12,18)

Molimo, da nam Bog udijeli snage, da hrabro stupamo tragom mučenika.

SAMO JEDAN LIJEK

Prema riječima doktora Howarda B. Jeffersona, rektora Clarkove univerze i nekadašnjeg budističkog pastora, američki odgoj je manjkav zbog toga, što odgojitelji nisu znali ispuniti duše studenata čvrstom vjerom. On veli u jednom svom govoru:

"Kad je religija, koja se dotad nalazila na svom časnom mjestu, bila bačena s prijestolja, nije mogla više poslužiti kao jedinstveni temelj ljudske djelatnosti i svih grana znanosti.

Tako je svaka djelatnost razvila svoje metode i odredila svoj vlastiti pravac bez obzira na druge djelatnosti, na posljednji cilj i na život kao cjelinu."

Što je taj odgojitelj rekao za američke studente, vrijedi i za naš život općenito uzevši. Nama svima prijeti opasnost, da budemo samo svoji te da izgubimo smisao za život kao cjelinu. U toj kritičnoj situaciji može nam samovjera pokazati pravi smjer i pravi cilj bilo u nauci ili u običnom životu.

"Pripazi dakle da svjetlost u tebi ne bude tama." (Lk 11,35)

Daj o Gospodine, da mi svaka zemaljska znanost bude odsjev tvoje slave.

NALIČJE

Jedan uvaženi poslovni čovjek, koji je imao mnogo mogućnosti, da unese sreću u svoj i tuđi život, dao je jednom svom prijatelju značajan odgovor. Prijatelj ga je pokušao potaknuti, da se više zauzme za dobro zajednice, umjesto da traži samo svoju ličnu korist.

"Ne shvaćam, što vi zapravo tražite - odgrati poslovni čovjek. - Zar se ne zanimam za sve i činim sve, što je u mojoj moći, da me svijet cijeni?"

Taj čovjek uopće nije bio svjestan, da zanemaruje upravo ono, što je najvažnije. Posve otvoreno je priznao, da su svi njegovi napori namjenjeni tome, da bude ljubljen, a ne da ljubi, kao što to traži njegova kršćanska vjera.

Sotona nas tako namami, da radije svraćamo tuđu pažnju na sebe, nego da mi svoju pažnju posvećujemo drugima. Moli se, da ne postaneš nikad žrtvom bmane, da smatraš sebe važnim, a sve drugo, da ti bude nevažno. Tvoja sreća na ovome kao i na drugom svijetu mjerit će se prema ljubavi, koju ti iskazuješ svojemu bližnjemu.

"Ako ljubavi nemam, onda sam kao mjed, koja ječi i praporac, koji zveči." (1 Kor 13,1)

Gospodine, nauči me druge ljubiti, makar oni mene ne ljubili.

BOGASTVO NA DLANU

Neka stara priča pripovijeda o starom ribaru Aronu, koji je živio na obali neke rijeke. Jedne večeri vraćao se umoran od posla kući i putem maštao što bi on sve učinio, da je bogat. Nenadano zapne nogom o jednu kožnatu torbu, koja kao da je bila ispunjena sitnim kamenjem Duhom otsutan digne Aron torbu i počne bacati kamenje u vodu.

"Kad budem bogat - bunco je sam sobom - imat ću krasnu kuću." Pri tom je bacao kamen za kamenom u vodu."Imat ću sluge, imat ću odličnoga vina i izabranih jela." Tako je išlo sve do posljednjeg kamena. Kad je i taj posljednji ležao na njegovom dlanu, odbio se od njega tračak svjetlosti i Aron je shvatio, da drži u ruci dragi kamen i da je bacio u vodu čitavo jedno bogastvo, dok je lijeno sanjario o sretnoj budućnosti.

Svatko od nas drži u svojim rukama bogastvo, kojim može ispuniti svoj zemaljski, a naročito svoj vječni život.

"Bit će kao kad gladan sanja, da jede, a tada se probudi i glad njegov se ipak nije utišao." (Iz 29,8)

Daj, Gospodine, da uočim sve zgode, koje mi se nudaju, da drugima pomognem i tvoju volju izvršim.

DIJELITE I OPET DIJELITE

Fuksiju, koja nas očarava svojim divnim cvijetom otkrio je neki profesionalni engleski vrtlar. Jednog dana ispripovijedao mu je jedan prijatelj, da je neka dama, koju je on poznavao primila jedan cvijet vanredno grimizne boje. Ta je vijest tako raspalila znatiželju vrtlara, da je odmah posjetio spomenutu damu i nakon mnogo nagovaranja uspio je dobiti od nje dragocjeni cvijet. Čim se povratio kući, odstrani cvjetove i pupoljke, razdijeli stabljiku i položi djelove u zemlju natopljenu đubretom. Kasnije je nove rasadnice ponovno umnožavao, presađivao i s najvećom pažnjom i ustrajnošću njegovao i usavršavao.

Njegov ustrajan rad bio je bogato nagrađen. kad je svoje posjetioce mogao obradovati izložbom od 300 zdravih stabljika.

Kad posjedujemo nešto dragocjeno, kao npr. vjeru, može se dogoditi, da niti ne pomišljamo, kako sretni bi bili i drugi, da imaju taj Božji dar. Zato nastojmo te Božje darove njegovati, umnožavati i svoju radost uvijek s drugima djeliti.

"Zrno posijano u zemlju dobru - to je onaj, koji sluša riječ i razumije - donosi rod: stostruk, šezdeseterostruk i tridesterostruk." (Mt 13,23)

Molite, da upoznate, kolika radost dolazi, kad netko svoja dobra s drugima dijeli.

NEŠTO NEDOSTAJE

Na prozoru nekoga ureda za novačenje u aktivnu vojničku službu nalaze se ispisani slijedeći razlozi, zašto bi mladi ljudi trebali stupiti u vojničku službu: dobra plaća - liječnička zaštita - dopust - osiguranje u miru - putovanje - usavršenje naobrazbe. Dalje je stajalo još ovo: "Ispitaj te pogodnosti, što ti ih pruža armija SAD. Sada je vrijeme da izgradiš svoju budućnost."

Imali su pravo da to napišu. Najbogatiji narod svijeta može priuštiti sebi, da njegova armija bude najbolje plaćena, najbolje hranjena, najbolje snabdjevena.

Ipak u čitavom tom plakatu nije bilo ni riječi o kakvim višim razlozima, koji bi se u srcima mladih ljudi mogli probuditi,(koji se nažalost sve više potiskuju u pozadinu), a ti bi razlozi bili: predanje velikoj ideji, služba domovini, braći - domovinska ljubav.

Molitvom i riječju možeš postići, da se izmjeni to mišljenje ljudi,koji u svakoj stvari traže samo ličnu korist, a malo se brinu, što će pridonijeti za zajedničko dobro.

"Čovjek žanje, što je posijao." (Gal 6,8)

Gospodine, probudi u meni želju, da pomognem obogatiti svijet iz zahvalnosti, što smijem na njemu živjeti.

ČUJEŠ LI?

Dječurlija se zabavljala na račun nekog poderanog i bosog dječaka. "Ti si ipak kršćanin - rugali su mu se. - Ako te Bog zaista ljubi, zašto se malo bolje ne brine za tebe?Zašto ne pošalje nekog, da ti donese par cipela?"

Za čas se dječak zbunio, ali se brzo pribrao i odgovorio suznim očiju: "Ja sam uvjeren, da Bog mnoge šalje, da mi pomognu, ali oni ne slušaju."

Oni, koji nastoje u molitvi približiti se Bogu, morali bi nastojati, da njihov duh i njihovo srce postane iz dana u dan plemenitije. Tako će njihov pogled sve dublje zaroniti u život, a u njihovom će srcu naći mjesta sve veći broj ljudi.

Pri tom treba, da se čuvaju, da posvećujući više pažnje svojem unutarnjem životu, ne zanemaruju svoje dužnosti prema bližnjemu. Treba da zapamtimo riječi apostola Ivana:

"Imamo zapovijed od njega: Tko ljubi Boga,neka ljubi i brata svoga." (1 Iv 4,21)

Moli se, da zadobiješ Kristovu ljubav i da je uzmogneš drugima predati.

PRVI BIRAČKI LISTIĆ

Prije nekoliko godina dobio je limar Paul Antun nalog, da izradi i namjesti crnu čeličnu kutiju, koja će služiti članovima savjeta Sigurnosti Un u Lake Success-u kod važnih odluka u vanjskoj politici.

Kad su pred prvo zasjedanja savjeta sigurnosti otvorili kutiju, našao se u njoj jedan listić od običnog papira, a na njemu je pisalo:

"Budući da sam imao tu čast, da ovu kutiju izradim i namjestim, neka mi se dozvoli, da prvi u nju bacim ovaj listić. Neka bude Bog sa svakim članom UN; neka im pomogne u njihovoj plemenitoj želji, da donesu mir čitavome svijetu."

Paul Antun, mehaničar

Ovim skromnim činom podsjetio je Paul Antun, jednostavan radnik kao Josip, hranitelj Isusov, članove savjeta na važnost vrhunaravnih vrednota. Budući da je taj slučaj - radi plemenitih osjećaja Antunovih - prodro u širu javnost, dao je taj radnik dragocjenu pouku milijunima ljudi širom svijeta.

"Svoj mir dajem vam. Ne kako vam ga svijet daje, ja vam ga dajem." (Iv 14,27)

Moli se, da ne propustiš nijedne prigode, da propovijedaš svijetu Evanđelje pravoga mira.

RAZNE METODE

Potaknut ljubavlju Božjom kao najjačim pokretačem svoga djelovanja, pokazuje Kristonoša svoju ljubav prema ljudima time, što vrši djela milosrđa. On

1. nahranjuje gladne
2. napaja žedne
3. gole odijeva
4. posjećuje zatvorenike
5. prima na stan putnike
6. pohađa bolesne
7. pokopava mrtve.

Naš je Gospodin jako naglasio, da se Bogu sviđaju ta djela milosrđa i s jednakom je jasnoćom izjavio, da neće postići vječno blaženstvo onaj, koji namjerno zanemaruje vršenje tih djela.

Katekizam nas uči, da se mogu ta djela obavljati na više načina, a ne samo time, što dajemo čovjeku, što mu je potrebno za život. Djelo je milosrđa također, ako uklanjamo gospodarske zloupotrebe, koje izazivaju nezaposlenost i bijedu; ako se brinemo za potrebitu liječničku zaštitu; ako podižemo bolnice za siromahe; ako podižemo ustanove za socijalnu zaštitu, i tako dalje.

Svejedno je, na koji ćemo to način izvršiti. Glavno je da nas pri tom vodi ljubav prema Bogu.

"Druga je toj jednaka: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe." (Mt 22,39)

Moli se, da uzmogneš suosjećati tuđu nevolju i uspješno je liječiti.

RAZNI NAČINI

Važnija od tjelesnih djela milosrđa jesu duhovna djela milosrđa, koja se neposredno odnose na vječni život našega bližnjega.

1. pokarati grijeh
2. neuka poučiti
3. dvoumne dobro savjetovati
4. žalosne tješiti
5. nepravdu strpljivo podnositi
6. uvredu oprostiti
7. za žive i mrtve Boga moliti.

Duhovna djela milosrđa već po svojoj naravi nadvisuju tjelesna djela, jer se neposredno odnose na dušu i na njezino vječno spasenje. Ukoliko pomažu liječiti duše i sačuvati ih od duševnih bolesti, ona predstavljaju savršeno izvršenje zapovijedi Kristove, da moramo ljubiti bližnjega svoga.

Te dužnosti morale bi uvijek lebdjeti pred očima onih, koji hoće Krista ponijeti čitavom čovječanstvu.

"...Oni, koji su mnogima pokazali put pravednosti, sjat će kao zvijezda kroz svu vječnost." (Danijel 12,3)

Moli se, da upoznaš duhovne potrebe svoga bližnjega.

STVARNE ČINJENICE

Statistički ured UN izvijestio je, da je u godini 1947. - to je posljednja godina, za koju postoje službene statistike podataka za cijeli svijet - živjelo je na kugli zemaljskoj 2,320.000.000 ljudi. Prema Wordl-ovom kalendaru za godinu 1949. kršćansku vjeru ispovijeda ili je barem upisano u matice jedne kršćanske općine 600 milijuna ljudi. Otprilike 15 milijuna ljdi pripadaju židovskoj vjeri.

Ostali - otprilike 1.700 milijuna - trebaju da čekaju tek nešto da čuju o Bogu. To je potresna činjenica, pogotovu ako pomislimo, da je prošlo već 19. stoljeća, otkad je Krist jasno naredio: "Idite po svemu svijetu i naučavajte sve narode!" (Mk 16,15)

Brojke govore dovoljno jasno. Osim toga je ustanovljeno, da se poganski narodi umnožavaju otprilike za 10 milijuna godišnje, tj. gotovo 10 puta brže nego mi. To znači, da pokrštavanje svijeta postaje sve teže. Zašto? Zato jer, mi razmišljamo samo o tome, što se učinilo, a malo marimo za ono, što bi trebalo učiniti. Za tvoj djelokrug odgovoran si ti sam.

Bože, koji želiš, da se svi ljudi spase i da dođu do poznavanja tvoje istine, molimo te, pošalji radnike u svoj vinograd.

DRŽI SE PUTOKAZA

Kada se na početku prošlog rata Engleska nalazila u opasnosti, da bude zaposjednuta, izašla je zapovijed da se uklone svi putokazi i ploče na cestama. Time se htjela otežati orjentacija neprijateljskim vojnicima u slučaju, da se iskrcaju. Kad se god.1944. zemlja našla izvan opasnosti, vratili su se svi putokazi na stara mjesta, jer su bili za uspješno odvijanje prometa od važne vrijednosti.

Kao što je nemoguće kretati se nepoznatom zemljom bez putokaza, tako se niti naš život ne može odvijati bez izvjesnih načela, koja nam pokazuju put, kojim treba da krenemo.

Neuredan život je nalik na put bez cilja. Sreća, što nam je Bog dao očituje putokaze: naravni zakon, 10 zapovjedi Božjih, nadasve nauku Kristovu. To nam pokazuje put: slijedimo ih.

"Ja sam put, istina i život. Nitko ne može k Ocu, do po meni." (Iv 14,6)

Moli se, da ti križ uvijek lebdi pred duhovnim očima, tako da možeš biti siguran, da se nalaziš na pravom putu k vječnoj sreći.

DVOSTRUKA OPOMENA

U poslanici sv. Pavla Efežanima, nalazimo jednu od najvažnijih opomena sv. Pisma, koja nas potiče, da se "obučemo u Božje oružje", da se uzmognemo"suprostaviti" zamkama sotone.

"Uostalom, braćo, budite jaki u Gospodinu i u moći sile njegove! Obucite se u sve oružje Božje, da biste se mogli održati protiv zasjedama đavolskim! Jer naša borba nije protiv krvi i tijelu, nego protiv poglavarstvima, protiv vlastima, protiv upravitelјima tame ovoga svijeta, protiv duhovima pakosti u vazdušnim visinama. Zato uzmite sve oružje Božje, da biste se mogli odupriјeti u zao dan, i svršivši sve održati se! Stojte dakle, opasavši bokove svoje istinom, i obukavši se u oklop pravde i obuvši noge, da budete spremni za Evanđelje mira! A povrh svega uzmite štit vjere, kojim ćete moći pogasiti sve ognjene strijele đavola! I kacigu spasenja uzmite i mač Duha, koji je riječ Božja! Svakom molitvom i prošnjom molite se u Duhu u svako vrijeme i za to budite sa svom ustrajnosti i molitvom za sve svete, i za mene, da mi se dade riječ, kad otvorim usta svoja, da navještam sa slobodom tajnu Evanđelja, za koje sam poslanik u okovima, da u njemu govorim slobodno, kao što mi treba govoriti. A da i vi znate, kako mi je i što radim, sve će vam javiti Tihik, ljubljeni brat i vjerni sluga u Gospodinu. Njgea šaljem k vama upravo zato, da znate, kako nam je, i da utješi srca vaša." (Efež 6,10-23)

Gospodine, pomozi mi, da se suprostavim zamkama vražjim.

SVJETLA STRANA STVARI

"Ja mislim, da se u našim novinama daje suviše mjesta nedjelima provalnika i drugih zločinaca, a da se malo pažnje posvećuje djelima normalnih i pristojnih ljudi." Tako je rekao jednoga dana urednik jednog njujorškog lista svom prijatelju. "Evo ovdje u New Yorku - reče dalje urednik - ima najmanje 100.000 čestitih ljudi...da, ja bih se kladio, da ima među njima i svetih duša, a da same toga nijesu svijestne.

Taj nas slučaj podsjeća na odgovor- što ga je netko dao na pitanje: "Što je zapravo ono, što čini ljude svetima?" U tom odgovoru sadržano je duboko poznavanje ljudske naravi, koja ima svoj početak u Bogu samom. Evo ga:

"Bili su veseli, ma da im je teško bilo biti veselima; bili su strpljivi, kad im je bilo teško biti strpljivim; snažno su se prihvatili posla, kad je bilo lakše držati ruke skrštene; znali su šutjeti kad bi bili najradije govorili; bili su uvijek ljubezni; i u tome je tajna."

"To je tako jednostavno i bit će uvijek jednostavno."

Kad budu oni milijuni dobrih ljudi, koji se nalaze šitom svijeta - to su one obične svete duše - kad budu sve te mnogobrojne svete duše proširile djelokrug svoje dobrote i kad budu razvile istu aktivnost koju pokazuju apostoli zla, koji ne puštaju s vida ni jednog čovjeka - tada će naša stara umorna zemlja krenuti putem pravoga mira.

"Tko ljubi zakon tvoj velik mir ima, i u njega više nema spoticanja." (Ps 119,65)

Moli se za milost, da uzmogneš svim ljudima ponijeti ljubav i istinu Kristovu i da je nikada egoistički ne držiš samo za sebe.

MOLI ZA SVE

Najlakši način, da naša ljubav prema ljudima poraste jest taj, da se za njih molimo. Bio ti mlad ili star, bogat ili siromah, bolestan ili zdrav, na visokom ili niskom položaju, nadaren ili nenadaren, uvijek ćeš naći u molitvi snažno sredstvo, da pomogneš svijetu, a da se tim sredstvom možeš poslužiti uvijek.

Ljudi su većim djelom skloni, da svoju molitvu ograniče na svoju neposrednu okolinu ili čak na svoje lične sitne interese. Neka žena iz New Yorka pripovijedala je, da je molila, da dobije radio-nagradu društva "Palmoliva". U tom nema nikakvog zla, da je tu nagradu zaista i dobila. Ali i za tu gospođu, kao i za tolike druge, bilo bi svakako bolje, da se mole za one, koji nisu radio aparata nikada vidjeli; za one, koji nemaju što jesti, u što se obući, za bolesne, za umiruće i za tolike druge bijedne duše.

"Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe." To traži, da se molimo i za druge, kao i za samoga sebe. Ideš li u kino, igralište, na more, čekaš li na vlak, autobus ili na tramway ili se nalaziš u nekom društvu, pomoli se za sve one, koji se tu nalaze. Vječnost čeka na njih bez obzira, da li su toga svijesni ili ne, mislili oni na to ili ne.

"Svagdje se molim za sve vas s radošću." (Filip 1,4)

Moli češće za druge, naročito za one, koji molitve više trebaju.

PRAVA ULJUDNOST

Na početku prošlog rata jedan je američki regrut naišao na jednoga energičnog poručnika. "Dobro jutro" - veselo pozdravi mladić. Oficir se osjetio uvrijeđenim, pa je novaku održao strogu pouku o vojničkoj disciplini; naročito je naglasio dužnost vojničkog pozdrava.

"Bedasta glava - odgovorio je mladić - da sam ja znao, da ste tako naprasiti, ne bih vas bio pozdravio."

Ta reakcija kod mladoga vojnika posve je razumljiva. Mi smo naučeni već na to da u ljudima, koje sretnemo, iskažemo uobičajenu prijaznost. Ali mnogo nam je teže pokazati prijazno lice onima, koji su osorni.

Kristonoše bi morali ipak nastojati, da budu prijazni i prema onima, koji to ne zaslužuju. Toplina i dobrota, ako su postojane mogu češće nego mi to mislimo omekšati i najhladnija srca i u njima ispuniti prazninu, koja je nastala pomanjkanjem ljubavi.

"Ljubav bratska neka ostane." (Hebr 13,1)

Moli se, da uzmogneš uvijek biti prijazan prema onima, koji nisu prijazni.

OSJEĆAJ UZAJAMNOSTI

Will Rogers je jednom rekao: "Ja se još nisam sreo s čovjekom, koga ne bih zavolio."

To mu je velika čast. On je u burnom životu naišao na ljude razne ćudi, ali mu je osjećaj bratske povezanosti omogućio, da u svakom čovjeku vidi ono, što je dobro. Rogersa su svi ljubili, jer je on sve ljubio. Takva prirodna sklonost velik je dar Božji. A to će svojstvo biti još dragocjenije, ako se od naravne ljubavi prema ljudima nama bliskima popnemo do vrhunaravne ljubavi, kojom ćemo obuhvatiti sve ljude. To zahtjeva od nas sam Isus Krist. U tom leži nada svijeta; u tom je i za nas jedna krasna prigoda.

"Bratskom ljubavlju ljubite jedan drugoga, poštovanjem jedan drugoga pretječite." (Rim 12,10)

Moli se, da ti se srce upali ljubavlju prema čitavom čovječanstvu.

REKAO JE LUĐAK U SVOM SRCU

Skloni smo da gledamo u bezbožtvu moderno pronašašće, plod prirodnih znanosti ili materijalizma. Ali vidimo da su sv. Pismo i Isus Krist očito govorili protiv onih, koji niječu opstojnost Boga.

"Luđaci misle u sebi: 'Nema Boga.' Pokvarena su djela njihova, odurno; nema ga, koji je činio dobro." (Ps 14,1)

"Luđaci od naravi bili su naime svi ljudi, kojima je manjkala spoznaja Boga i koji nijesu bili u stanju, da zaključe iz vidljivih dobara na onoga, koji jest i koji razmatrajući djela nijesu pronašli majstora tih djela. Opet s druge strane ne mogu se s time ispričati. Jer ako su bili u stanju toliko spoznati, da su mogli svijet istraživati, što je bio uzrok da nijesu prije pronašli gospodara tih stvari?" (Mudrost 13,1,8-9)

"Zloća je tvoja, koja te kara, otpad je tvoj, koji te kazni. Upamti i vidi, kako je zlo i gorko, što ostavljaš Gospoda, Boga svojega i ne bojiš se mene!" - veli svemogući Bog nad vojskama. (Jer 2,19)

"A koji god zataji mene pred ljudima, zatajit ću i ja njega pred Ocem svojim, koji je na nebesima." (Mt 10,33)

Moli se, da uzmogneš aktivno sudjelovati u širenju znanosti i ljubavi Božje.

SAMO POČETAK

Kad je filmski glumac Karl Boyer jednog jutra ušao u atelieu upitali su ga kako se osjeća. On odgovori sa smješkom zadovoljstva: "Polugano umirem!"

"Ah, Karl - reče na to Loreta Joung - kako je to strašna pomisao."

"Nimalo - odvrati joj Boyer. - Onaj isti dan, kad sam se rodio već sam počeo umirati."

Mnogi ljudi zauzimaju prema smrti posve neprirodni stav. Zaboravljaju, da glavni cilj njihovog života jest upravo u tom, da se spremaju za vječnost. To se zbiva isto kao u pohađanju škole: najvažniji događaj u odgoju jednog čovjeka jest sam početak tog odgoja. To je naime početak života, na koji je bio unaprijed pripremljen.

"Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno treba da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost, i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se ispuniti riječ, što je napisana: 'Pobjeda progutala smrt!'" (1 Kor 15,53-54)

Moli se, da uzmogneš uvijek biti svijestan svog vječnog određenja.

KORIST OPETOVANJA

Dante, veliki čovjek velikodušnosti i univerzalnog duha, u kojem se, da tako reknem, utjelovilo sve, što je u kršćanskom srednjem vijeku bilo dobra i sjajna, ocrtao je jednom sadržaj svoga pjesništva ovim lijepim riječima:

"...Ja sam čovjek, koji prisluškuje kako ljubav u srcu govori, a ono što sam čuo drugima dajem."

Svatko od nas bez obzira, da li je pisac, učitelj, državnik, radnik, trgovac ili prosjak, domaćica ili učenik, može prenijeti na svoju okolinu nešto od svoje širine i dubine bogatstva Božjeg, kojim je Dante obogatio čovječanstvo.

Možemo prisluhnuti pouke, koje nam vječna Ljubav pruža kroz vjeru, molitvu, prijatelje, prigodu i knjige. I najljepši cilj našeg života, bio bi da te pouke drugima saopćimo.

"Zapitaj zvijeri, naučit ćete; ptice nebeske, kazat će ti. Pogledaj zemlju, pokazat će ti, i ribe će ti morske pripovijedati: Tko ne spozna iz svega toga, da je ruka Gospodnja to stvorila." (Job 12,7-9)

Gospodine, ispuni me spoznajom svoje ljubavi podaj da s njom obogatim čitav svijet.

MOLI SE ZA ONE, KOJI SU NA VLASTI

Mnogo se tužimo na našu vlast. Ali tko od nas čini nešto, da ona bude bolja? Osim svojim običnim građanskim dužnostima, mi možemo iskazati vodstvu svoje domovine veliku uslugu, ako se za njega molimo. Možemo se moliti svojim vlastitim riječima, a možemo se poslužiti i ovom molitvom Kristonoša:

"Ispuni nas, o Bože, žarkom ljubavlju prema našoj domovini i podaj, da se ozbiljno založimo za njenu bolju budućnost, kao i za vremenitu i vječnu sreću svakoga od naših sunarodnjaka. Pouči nas, da u riječima i djelu pokažemo istu revnost za obranu i učvršćenje kršćanskih načela, na kojima je osnovana naša država, kakvu drugi ispoljavaju, kad se radi o tom, da se ta načela obore i unište.

Vodi i krijepi našeg Predsjednika, njegove ministre, narodne poslanike, predstavnike naroda, vodeće ličnosti naše države, one, koji stoje na čelu naše zajednice i sve visoke i niže namještenike, kojima je dužnost da svakom građaninu osiguraju ona prava, koja im od tebe dolaze.

Učini nas također da budemo dostojno oruđe u tvojim rukama, da uzmognemo ponijeti svim ljudima svijeta, koji su tvoja djeca i naša braća onaj mir, slobodu i sigurnost, kojom si tako obilno blagoslovio naš narod. Po Kristu Gospodinu našem. Amen."

ŠTO NALAZIMO U JEDNOJ KNJIZI?

Jedan naš prijatelj tužio se jednom pred svojim liječnikom, da ne može razumijeti ljude. "Učio sam psihologiju, pročitao sam sve knjige, koje govore o čovjeku, pa moram na svoje veliko zaprepašćenje priznati, da su svi ljudi uvijek jedna velika zagonetka."

Liječnik mu odgovori: "Uzalud trošite vrijeme, ako mislite, da ćete iz knjiga naučiti nešto o prirodi čovjeka. Na taj način ne ćete nikada shvatiti čovjeka. Trebate živjeti s ljudima, s njima rasti, među njima živjeti. U knjigama se ni izdaleka ne nalazi sve. Knjige će vam lakše pomoći, da dođete do dijagnoze."

Ima također ljudi, koji misle (ali se pri tom varaju), da će Boga upoznati preko knjige. Tko hoće upoznati Boga, mora s njime zajedno živjeti, s njim raditi, s njim razgovarati. To sve činimo, kada se molimo. Ali ne smijemo zaboraviti, da nam valja tako gledati na Boga, kako se on očituje u našem bližnjemu.

"Bog nije daleko od nas. Jer u njemu živimo, mičemo se i jesmo. Mi smo njegov rod." (Dj Ap 7,27-28)

Bože, pomozi mi, da te bolje upoznam time, što ću u svakom čovjeku ljubiti sliku tvoga Bića.

JEDNAKO LAKO

Jednog je dana sv. Augustin šetao uz more i razmišljao o tajni presvetog Trojstva. Tu nađe jednog dječaka, koji je bio iskopao u pijesku rupicu i jednom školjkom prelijevao more u nju. Augustin začuđen stane i upita dječaka, što to radi. "Htio bih preliti more u tu rupicu" - odvrati dječak. Augustin se nasmješi i reče: "Ali to je nemoguće!" Dječak će na to: "Lakše ću ja čitavo more izliti u ovu rupu, nego ti shvatiti tajne Presvetoga Trojstva."

Bog sigurno želi, da iskoristimo svoj razum, te da njime istražimo sve što je na nebu i na zemlji. O tome nema sumnje. Ali Bog također hoće, da znamo da postoje tajne, na kojima se osniva sva vidljiva priroda i kojih ne ćemo moći nikada odgonetnuti. Tko gleda s poštovanjem na ove životne tajne, moći će se sačuvati od one plitkosti i površnosti, u koju danas upadaju mnoge nesretne duše.

"Tko može shvatiti Mudrost Božju? Mudrost je bila stvorena prije svega drugoga." (Sirah 1,3-4)

Gospodine, vjerujem; pomozi mojoj nevjeri.

NUŽNO UPOZORENJE

Šef američkog generalštaba Omar Brandley odličan vojskovođa održao je god. 1948. vrlo važan govor, u kojem je između ostalog rekao: "Sada, kada čovjek posjeduje oružje užasne razorne snage, nalazi se čovječanstvo u opasnosti, da ga nadvlada čudoredna nedozrelost. Naše poznavanje prirodnih snaga nadvisilo je bez sumnje naše sposobnosti da njime vladamo. Imamo mnogo učenjaka, ali malo takvih, koji bi poznavali mudrost Božju. Shvatili smo tajnu atoma, ali smo odbacili mudrost gospodara na gori. Čovjek kao slijep posrće usred duhovne tame, a pri tom se igra s tajnama života i smrti.

Svijet posjeduje znanje, a ne mudrosti; posjeduje moć, a nema savjesti. Naš je svijet - svijet gorostasa, koji su u duhovnom pogledu još malena djeca. Mi znamo mnogo više o ratu, nego li o miru: vještiji smo u ubijanju, nego u oživljavanju. To je doprinos XX. stoljeća dostojanstvu i napretku čovječanstva."

"Mudrost tijela je smrt, a mudrost duha život je i mir." (Rim 8,6)

Udijeli mi, Gospodine, milost, da budem oruđe tvoga mira.

STANI I RAZMISLI

Jedne je noći neki radarstvenik obilazio svoj rajon i stao pred vratima jednog vojničkog kasina. Vrlo se začudi, kad se vrata zabavišta odjednom otvore.

Kako nam je kasnije ispričao, buljio je u njega neki visoki, jaki čovjek i izgledalo je, kao da će svaki čas navaliti na njega. Stražar izvadi revolver, a i lopov učini isto. Obojica odapeše isti čas. Jedno ogledalo prsnu u sto komada i "lopova", tj. stražarove slike u ogledalu - nestane.

Slična zabuna dogodila se već mnogima od nas, ali tko se potrudio da o njoj razmisli? Koliko puta smo se našli pred poteškoćama, koje su nas ispunjale malodušjem i strahom. Ako smo im hrabro išli ususret, njih je nestalo, kao što je nestalo "lopova" u razbijenom ogledalu. Pa i u slučaju, da ne možemo ništa više učiniti, da isprosimo pomoć Božju te se situaciji ne možemo više suprostaviti, nego smo prisiljeni priznati činjenice takvima kakve jesu, tješimo se, jer je i to bolje nego da strepimo pred umišljenim poteškoćama.

"Ja sam Gospodin Bog tvoj, koji te drži za desnicu, koji ti govori: 'Ne boj se! Ja sam tvoj pomočnik!'" (Iz 41, 13)

Moli se za onu neustrašivu smjelost, koja ima svoj izvor u pouzdanju u Boga.

DVIJE KUĆE

Neki je otac šetao sa svojim 5-godišnjim sinčićem ulicom Long Islanda u Jamaiki. Nenadano će mali: "Gle, tatice kako trošna kuća!" Otac je iskoristio prigodu te je poučio sina o važnosti osobne odgovornosti. "Da, dijete moje, imaš pravo. Gle, kako je prljava ta kuća. Prozori izgledaju kao da će svakoga časa ispasti; a stepenice pred ulazom, gle kako su trule. Da li se sjećaš one lijepe zgrade, koju sam ti pokazao, mislim na palaču kralja Rufa? Ona palače je starija od ove, sagradili su je još prije Washingtona, našeg prvog predsjednika. Ipak se tako dobro sačuvala. Znaš zašto? Zato jer su njezini stanovnici kroz 200 godina vodili brigu o njoj, dok se ova kuća pustila posve u nemaru."

Kristonoša će uzeti na sebe punu odgovornost za spas svijeta i za očuvanje mira u svijetu. On ne će dopustiti, da idu ljudi u duhovnu propast uslijed bezbrižnosti i nemara, niti će zanemariti sve materijalne obaveze obzirom na ostali svijet.

"Ona kuća odmah padne i velika je bila ruševina kuće one." (Lk 6,49)

Moli se, da u sebi i u drugima uvijek budnim sačuvaš smisao osobne odgovornosti.

KAD DOĐE ONAJ DAN

Ateisti su pred jednom stvari nemoćni, a ta jest: živa vjera, tj. vjera puna djela. Oni se boje samo jedne stvari, a ta jest: da se krštani jednom ne probude i počnu živjeti po svojoj vjeri.

Kad se to bude dogodilo, nestat će preko noći mnogi problemi, pred kojima stoji danas čovječanstvo. Zato se za ostvarenje tog ideala moraju zauzeti svi Kristovi učenici.

"Tako i vjera, ako nema djela, mrtva je u samoj sebi." (Jak 2,17)

Moli se, da uzmogneš ne samo vjerovati, nego i raditi.

ČOVJEK NIJE OTOK

Teško nam je zamisliti, da kadgod netko trpi, i mi sami ostajemo zbog toga pogođeni. Ali to se stvarno događa svakome, koji ozbiljno nastoji živjeti po svojoj vjeri. Čuveni pjesnik John Donne napisao je pred više stotina godina: "Crkva je katolička i internacionalna. Takva su njezina djela. Ono što ona radi, pripada svima. Kad Crkva krsti jedno dijete, to se i mene tiče. Čitavo čovječanstvo ima samo jednog Stvoritelja.

Čovjek nije otok; nije neka neovisna cjelina. Svaki od nas je tek jedan komadić kopna, jedan dio oceana. Ako more otkine i jednu samo grudu zemlje Evropa biva manja. Smrću svakog pojedinog čovjeka i ja postajem slabiji, jer i ja pripadam čovječanstvu."

Mnogi ljudi zastupaju danas načelo "ne mješanja" i ne će nigdje sudjelovati. Ipak su i oni kao što veli Donne "uključeni u čovječanstvo". Kad budu to uvidjeli i kad započnu raditi u zajednici s ostalim ljudima, njihov će život biti bogatiji.

"Tako smo mnogi jedno tijelo u Kristu, a pojedini udi jedan drugoga." (Rim 12,5)

Daj, o Gospodine, da ne budem mudar samo u svome uvjerenju, nego da budem jedne misli sa svim ljudima dobre volje.

STRASTVENA POHLEPA ZA ZLATOM

List "Time" ocjenjujući dvije nove knjige o strastvenom traganju za zlatom u Kaliforniji, piše: "Jedna i druga knjiga postavljaju nezaboravni utisak. Mi stojimo pred silnim pokretom mase, koji uspijeva, iako nije organiziran; koji je žilav, premda nedisciplinirani, koji nema iskustva, niti vodstva, koji je bez sredstava i bez zaštite, ali uza svo zapreke tvrdokorno prodire dalje."

Ta zamašna seoba na zapad spada među najuzbudljivije događaje američke povijesti. A pokretna sila tog "udara" na zapad bila je strastvena želja za zlatom. Oh, da bismo mi, koji posjedujemo dragocjeno blago istine, žarko nastojali podijeliti ga svim drugim ljudima.

"Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje ga uništava moljac i rđa, gdje kradljivci ubijaju i kradu... Jer gdje je blago tvoje, ondje je i srce tvoje." (Mt 6,19-21)

Gospodine, daj mi snage, da Te drugima ponesem.

ONI SU VEĆ PRIJE IZDRŽALI

Irska se među svim zemljama ističe po svojoj misijskoj revnosti. Kroz stoljeća smatrali su Irci svojom velikom čašti, da mogu u sve krajeve kugle zemaljske slati poslanike Kneza mira. Jedan povjesničar opisuje ovako njihova velika djela u razdoblju od XVI.do XIX. stoljeća:

"U ono vrijeme, kad su bezbožne horde barbara prijetile, da će na kopnu izbrisati svaki trag kršćanstva, postao je Zeleni otok sklonište i domovina vjere. Tu je odnjihala koljevka mnoga pokoljenja svetaca i apostola, koji su odlazili u svijet, da ponesu veselu vijest Evanđelja svim zemljama, gdje se uslijed beskonačnih ratova svjetlo vjere gasilo ili je bilo već posve utrnuto."

Danas je po Božjoj providnosti određena možda upravo za našu domovinu (SAD) važna uloga, da čitavome svijetu ponese vjeru i ljubav Kristovu. Pri tom možeš pomoći i ti. Ti možeš pomoći, da se svijet preobrazi.

"Vi ste svjetlost svijeta. Tako neka svijetli svjetlost vaša pred ljudima, da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega na nebesima."(Mt 5, 14-16)

Moli se za one stotine milijuna duša, koje još ništa ne znaju o Kristu.

ŠTO VIŠE DAJEMO

Pred nekoliko vremena tražio sam u Milanu čovjeka, koji bi govorio engleski. Konačno su mi pokazali jedan mladi par, koji bi mi možda mogao pomoći. "Govorim engleski, ali ne najbolje" - izvinjavala se mlada žena na moj upit. "Ja poučavam i Karla engleski - pri tom pokaže na svog pratioca - jer mislim, da ću sama najbolje naučiti engleski, ako druge poučavam."

Isplatilo se ići u Milano samo da to čujem. Tim je riječima točno izražena misao, načelo Kristonoša, a ta jest: "Što više dajemo, to više primamo!" U pravom smislu riječi, najbolji način, da sačuvamo vjeru jest, da je drugima dajemo. Isto je tako istinito i obratno, da ćemo vjeru izgubiti onda, kada je čuvamo samo za sebe.

"Zlata i srebra nemam. Ali što imam, to ti dajem." (Dj Ap 3,6)

Moli se, da oni, koji posjeduju i tračak istine, podijele s onima, koji ga nemaju.

DA JE TO ZNAO PRIJE.

Neki je graditelj bio pozvan na upravu poduzeća, koje je već mnogo godina radilo. Ondje su mu uručili nacrte za jednu uzornu kuću, koja se imala podići u najtmjenijoj gradskoj četvrti. Predsjednik mu je rekao, neka ne gleda na izdatke, neka upotrebi najbolji materijal i najbolju radnu snagu.

Dok su radovi napredovali, mislio je graditelj: Nitko ne će saznati, što ja stavljam u djelove, koji se ne vide. Zašto da iznajmljujem tako skupu radnu snagu; zašto da trošim tako dragocjeni materijal? I počeo je ubacivati lošiji materijal i koristiti lošiju radnu snagu, a razliku je spremao.

Čim je kuća bila dovršena, poduzeće je organiziralo primanje, da pozdravi završetak zgrade. Na kraju dugog govora čekalo je graditelja veliko iznenađenje: Predsjednik mu izruči ključeve kuće i reče: "Mi poklanjamo ovu kuću vama u znak našeg pouzdanja i naše zahvalnosti za vašu dugogodišnju vjernu službu."

"Čovjek žanje ono, što je posijao." (Gal 6,8)

Moli se, da ti ta važna istina bude uvijek prisutna u duši, te da Bog pouči o njoj još mnoge druge.

STOL SPORTAŠA

Na američkim univerzitetima postoje tzv. trening-stolovi. Ovdje se hrana već prema sezoni članovi nogometnih, rvačkih, bokserskih, veslačkih društava. Svatko ima svoju posebnu hranu. Slatkiši se ne davaju, jer se čovjek po njima deblja; a daje se hrana, koja jača kosti i mišiće. Oni, koji ne treniraju, mogu dobiti u izobilju svinjskog mesa, umake, jabučne paštete, kave sa šećerom i vrhnjem; onima, koji treniraju daje se samo mršava teletina, salata, voće i mlijeko.

Mnogi mrze tu dijetu, ali se je ipak pridržavaju, iako je zrak ispunjen mirisom omiljelih zalogaja. A zašto drže dijetu? Jednostavno zato, jer moraju, ako hoće biti primljeni u univerzitetsku momčad.

Tako se i učenici Kristovi podvrgavaju svladavanju i disciplini, da povećaju svoju duhovnu snagu. Oni se odriču mnogih ugodnih stvari, jer ne smiju navući na sebe tustu mrežu razuzdane tjelesnosti, jer bi ih ona smetala. Oni stoje naime na trkalištu za vječnu pobjedu.

"Svaki, koji se bori od svega se uzdržava: oni dakle, da dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljivi." (1 Kor 9,25)

Gospdine, nauči me mudrosti odricanja!

SVATKO NEŠTO MOŽE

Sigurno ti je poznata stara izreka, da "ne možeš dati, što nemaš". Ali neka to nitko krivo ne shvati, i neka ne misli, da ne može za druge u duhovnom pogledu ništa učiniti, ako sam nije majstor u duhovnom životu. Nema čovjeka, koji nebi mogao nešto učiniti, da svijet postane bolji. Pa bio netko ma kako udaljen od Boga, on ostaje dijete Božje, može se približiti svome Stvoritelju bar za jednu stepenicu.

Koliko više moraju nastojati, da usavrše svoj unutarnji život i povećaju svoje duhovne snage oni, koji bi mogli nositi službu jednog vatrenog Kristonoše. Pri tom ne smiju smjerati samo na svoje osobno posvećenje, nego na posvećenje svega svijeta.

Što je naša molitva bolja, to više upoznajemo Boga i jače ga ljubimo, pa ga možemo i uspješnije ponijeti u svijet.

"Promatrajte, braćo, svoje zvanje! Nema ni mnogo mudrih po tijelu ni mnogo silnih, ni mnogo plemenitih. Nego što je ludo pred svijetom, izabra Bog, da posrami mudre, i što je slabo pred svijetom izabra Bog, da posrami jako." (1 Kor 1,26-27)

Moli Boga za snagu, da daješ i uvijek daješ bez obzira, kako malo imaš, da daješ.

ODIGRALA JE SVOJU ULOGU

Kad je netko izrazio saučešće grofici Bernadotte prigodom tragične smrti njezinog muža u svetoj Zemlji, grofica mu je odgovorila:

"Ponosna sam na svog muža. Znala sam, da se izlaže velikoj opasnosti. Ali uvijek smo bili uvjereni, da je bolje izlagati se opasnosti i pomoći bližnjemu iz ljubavi prema Bogu, nego dočekati 90 godina i pri tom se ukiseliti. Zato sam ga uvijek veselo sokolila, da izađe. Duboko sam bila dirnuta, kad mi je taj divni čovjek rekao: "Od velike mi je pomoći, kad znam, da me ne zadržavaš." Tako sam imala osjećaj, da i ja igram jednu malu ulogu u velikom poslu, što ga je on obavljao."

Skrb za duhovnu ili materijalnu sreću bližnjega iziskuje često velike žrtve, koje treba da podnesemo iz ljubavi prema Bogu, prema njegovoj časti i slavi. Kadkad će se sva naša uloga u tom kršćanskom poslu svesti na to, da sokolimo i s razumijevanjem pratimo one, koji su se uputili u borbu. Ne moramo uvijek aktivno i neposredno sudjelovati, niti je važno, kakva nam je uloga bila podjeljena; glavno je da dobru stvar podupremo svom dušom, svim srcem i svim svojim snagama. Za jednog Kristonošu moralo bi to biti kruna njegovog života.

"Od ove ljubavi nitko veće nema, da život svoj položi za prijatelje svoje." (Iv 15,13)

Moli se, da naučiš žrtvovati se i još druge poticati na velika djela.

U ZAHVALNOSTI

22. studenoga 1945. god. izrekao je general Jonathan Wainwright u Seatlu slijedeću zahvalnu molitvu, koju se isplati i danas ponovati:

"Bože, naš Oče, danas ti se zahvaljujemo za sve što si nam udijelio: slobodu i sigurnost života, hranu i krov i blizinu drugih nam osoba.

Zahvaljujemo ti, što se ljudima ponovno vratila nada, pa mogu raditi i spremati bolju budućnost te imaju izgleda da će moći i sebi i djeci osigurati mir i sretniji život.

Daj nam, da budemo ponizni u dan pobjede, da budemo mudri, jer teški zadaće ustaju pred nama; učini nas jakim i hrabrim pred ovakvom opasnošću; ispuni nas razumijevanjem i plemenitošću, jer se nalazimo u svijetu, koji je rat rastrgao i bacio u strahovitu bijedu.

Zahvalni svima, koji su platili cijenu pobjede, molimo te, da nas vodiš da se posvetimo onim idealima, za koje su oni žrtvovali svoje živote. Gospodine nad vojskama, ostani s nama, da to ne zaboravimo. Amen."

"Za sve ovo hvali Gospodina, koji te je stvorio." (Sirah)

Neka ide hvala Bogu Ocu našemu po Isusu Kristu, našem Spasitelju, za sva njegova dobročinstva.

ZAHVALA KROZ DJELO

Abraham Lincoln rekao je mnogo toga, što bi nas moglo potaknuti na razmišljanje i oduševiti nas za velika djela. Jedna njegova izjava naročito je vrijedna, da joj svratimo pažnju:

"Primili smo od Boga najodličnije darove i živimo već više godina u miru i blagostanju. Napredovali smo u broju, bogastvu i snazi kao ni jedan drugi narod u povijesti. Ali smo zaboravili na Boga. Zaboravili smo na ovu darežljivu ruku, koja nas je u miru čuvala i umnažala, koja nas je učinila bogatim i snažnim, pa smo u prijevari svog srca ludo sebi utvarali, da smo sve to sami pribavili svojom vlastitom mudrošću i vještinom. Zaneseni neprestanim uspjesima, postali smo suviše umišljeni, a da bismo mogli osjećati, kako nas samo milost može spasiti i sačuvati, suviše oholi, a da bismo se još Bogu molili, koji nas je stvorio."

Najljepši dokaz naše zahvalnosti Bogu za dobročinstva, koja nam je udijelio, bio bi taj, da te njegove darove drugima podijelimo.

"Badava ste primili, badava dajte!" (Mt 10,18)

"Idite po svemu svijetu i propovijedajte Evanđelje svakom stvorenju." (Mk 16,15)

Moli se Gospodinu, da pošalje mnogo mladih ljudi, da njegove darove ponesu drugima.

VODEĆA MJESTA

Ako se čas povučeš u sebe i malko razmisliš, morat ćeš vjerojatno priznati, da se velika većina najboljih ljudi nalazi na takvom poslu ili u takvom zvanju, gdje se jedva traži za nečim drugim, osim za vlastitim uzdržavanjem. Rijetko nađemo dobre ljude na onim mjestima, koja se bave odgojem javnoga mnijenja ili vodstvom naroda. Ponajviše su tvorničari, trgovci, činovnici ili namještenici, radnici ili zanatlije.

Dobrih ljudi svagdje trebamo, a pogotovo na takvim mjestima, odakle mogu proširiti svoj upliv na široke mase. Svijet će stvarno krenuti na bolje, kad bude dovoljan broj ljudi velikih sposobnosti i visokih ciljeva smatrao svoju dužnost, da kao Kristonoše rade u odgoju, u vladi, u novinarstvu, u radničkim organizacijama, u socijalnom stvaranju, u bibliotekama. Kad budu oni jednom započeli uspješno raditi na tim poljima otkud se može proizvoditi snažan utjecaj na dub i srca ljudi, tada će se u mnogim drugima roditi želja, da kao Krisbonoše rade na tim ključnim područjima.

"A on im reče: Idite i vi u moj vinograd." (Mt 20,4)

Moli se za milost, da možeš svoj život tako udesiti, kao što Bog želi, da bude na službu čitavom čovječanstvu.

GENTLEMAN

Jednom poglavlju svoje knjige "Ideje jedne univerze" dao je kardinal Newmann ovaj naslov: "Svjetski čovjek". U tom poglavlju iznosi on svoje misli o svojstvima, koja moraju resiti jednog gentlemana. Evo što čitamo: "Već smo dali gotovo posve točnu oznaku za jednog gentlemana, ako smo rekli, da ne čini nikad nikome zla. Pravi se gentleman brižljivo čeka, što bi moglo povrijediti i ožalostiti dušu svih onih, s kojima se slučajno sreo: zato izbjegava svako isticanje svoga mnijenja, sukobljavanje čuvstava, prisilu i sumnju, svako tmurno raspoloženje i preveliku osjetljivost. Njegova je najveća skrb, da se svatko osjeća ugodno kao kod kuće. On pazi na svoju okolinu, pa je blag prema bojažljivima, uljudan s onima, koji stoje podalje, dobar s ograničenima. Nikada ne zaboravlja s kim upravo razgovara; zato se čuva neumjesnog namigivanja i svega što bi moglo nekoga sablazniti; rijetko stupa u društva na prva mjesta i nije nikada dosadan.

Ne polaže važnosti na usluge, koje čini, pa izgleda, kao da sam prima kad daje. O sebi ne govori osim kad mora. Ne opravdava se oštrim odgovorima, ne vjeruje zlom govorkanju i nastoji opravdati one, koji mu smetaju i sve tumači na dobro."

Moli se za strpljivost, da budeš uvijek prijazan.

GENTLEMAN: (nastavak)

"U razgovoru nije nikada prost, niti tjeskogrudan; svojih prava ne traži nikada na nepravedan način; ne voli zadirkivanja, niti zajedljivih riječi; zazire od prikritog namigivanja na stvari, kojih se ne usuđuje izreći.

U oštroumnoj razboritosti pridržava se izreke starih mudraca, da se prema neprijateljima uvijek tako vladamo, kao da će nam jednom biti prijatelji.

Ako bude upleten u kakvu prepirku, njegovoga disciplinirani zdravi razum čuva od neprovišljenih grubosti, u koje padaju lukaviji, ali manje odgojeni ljudi. Svojim naime tupim oružjem oni kidaju i sijeku mjesto, da blago režu. Često ne znadu ni u čemu je sporno pitanje, troše uzalud svoje snage u sitnicama, svoga protivnika krivo shvaćaju i ostavljaju stvar zamršeniju, nego što su je našli.

Bilo njegovo naziranje ispravno ili krivo on je suviše uviđavan, da bi bio nepravedan. Sve je na njemu jednostavno, a ipak uvjerljivo; njegove su riječi kratke i čvrste."

Imajući uvijek pred očima ta svojstva, što treba da rese jednog gentlemana, ne smijemo zaboraviti, da posljednju riječ mora ipak imati ljubav prema Kristu i prema našem bližnjemu, a ne poganско sebeljublje.

"Čovjek razuman uzda se u zakon, jer mu je zakon pouzdan kao riječ proročišta." (Sirah 33,3)

Gospodine, nauči mi te mudrosti, da se prema drugima uvijek tako vladam, kao što bi ti želio, da se oni vladaju prema meni.

TVOJ DAR NEKA BUDE PLOD ŽRTVE

Neka dobrotvorna ustanova, koja se bavila sakupjanjem i prodavanjem starog materijala primila je za vrijeme rata jedan sanduk olovnih listova. Radnica, koja je izravnala jedan od tih listova, vidjela je odmah, da je to jednostavan pokrovčić likerne boce. Razvila je drugi list i bilo je isto, izravnala je sve konačno - svi su dolazili iz istog izvora.

Pošiljalac ovih olovnih listova gledao je vjerojatno u tom daru djelo bratske ljubavi. Ali, kako često ograničujemo naše darove na gole "otpadke". Pravi duh bratske ljubavi uključuje i osobnu žrtvu. najveća milostinja je, kad dajemo dio samih sebe.

"Oko sam bio slijepcu i noga hromu." (Jak 29,15)

Gospodine, daj da budem prema drugima tako plemenit, kao što si ti bio prema meni.

JEDAN GLAS

Nedavno je jedna šesnaestgodišnja djevojka poslala uredniku nekog lista pismo, u kojem ga ljubazno upozorava na štetu, koju prema njezinom mišljenju list svojim člancima prouzrokuje, naročito kod mladeži. Pismu je dodala i svoje prijedloge za poboljšanje članaka. Naskoro je od urednika primila pismo, gdje joj izražava svoju zahvalnost za njezino toplo interesiranje i za njezin otvoren simpatični stav. Urednik joj također predlaže, da i ubuduće pročita svaki članak, te da mu o svakom članku pošalje kratku ocjenu.

Djevojkase veselo odazvala. Domalo je primila od urednika drugo pismo, u kojem još šalje 25 dolara za uslugu, a osim toga joj saopćuje, da su njezine primjedbe dale povod za razne temeljite reforme u samoj redakciji.

Bog je blagoslovio malenu muku, što je ova 16-godišnja zadala sebi, da "prodre u široki svijet". Jer je htjela "učiniti sve, da se čuje njezin glas", pošlo joj je za rukom, da unese neke ispravke u list, koji čitaju milijuni.

"Glas onoga, koji viče u pustinji: Popravite put Gospodnji."(Mt 3,3)

Moli se, da upoznaš prigodu, da istinu Božju poneseš u javnost.

ČEMU SAKUPLJATI?

Prije nekoliko godina prodala se na dražbi jedna rijetka zbirka brončanih predmeta, koja je spadala među najbolje u svijetu. Vlasnik te zbirke potrošio je u 25 godina preko milijun dolara, da je skupi. Svih tih nekoliko tisuća brončanih rijtkosti ostavio je ženi, kao jedinoj baštinici, a sve to za nju nije značilo upravo ništa. Njoj je mali svežanj banknota značio mnogo više. Dražitelj je hladnoćom svog zanata prodao bronce i tako je za par sati rasturao djelo jednog života za ulomak njegova vrijednosti.

Mnoge stvari, na koje smo utrošili svoju snagu, rasture, kad umremo bez obzira na njihovu vrijednost, kao igračke jednog djeteta. Znak je to zdravog ljudskog razuma, da radije sakupljamo neprolazno blago za budući život, nego da se igramo drvenim štapićima ovog života.

"Sabirajte sebi blago u nebu, gdje ga ne uništava ni moljac ni rđa, gdje kradljivci ne ubijaju i ne kradu." (Mt 6,20)

Moli se, da nikada ne zaboraviš, gdje je tvoje pravo blago: kroz Krista kroz svu vječnost.

1. prosinca

KAKO TREBA PRIHVATITI TRPLJENJE

Elizabeta, dobročudna crnačka kuharica, koja je u svom životu veselo prebrodila već mnogo oluja, dala je u svojoj praktičnoj mudrosti, karakterističnoj za obojene ljude, svojoj gospodarici jedan dobar savjet, kako prihvatiti trpljenje. Rekla je: "Pokušala sam trpljenje zaobići. Pokušala sam ga preskočiti. Pokušala sam se provući ispod njega. Ali sve to ne koristi. Najbolje je, ako se probijemo kroza nj!"

Žalosno iskustvo pokazuje nam, da, ako se uklanjamo teškoćama, s kojima bismo se morali hrabro uhvatiti u košta c, kasnije nailazimo još veće. Već pred nekoliko stotina godina je autor "Nasljedu Krista" napisao:

"Kadkad će te ostaviti Bog, kadkad će te uznemiriti bližnji; a što je više, često ćeš sam sebi biti na teret. Pa ipak se ne ćeš moći oslobediti ili olakšati kakvim lijekom utjehom, nego treba da podnosiš do Božje volje. Jer Bog hoće da se naučiš trpjeti nevolju bez utjehe i da mu se posve podložiš i da po nevolji budeš ponizniji. Nitko muke Kristove tako na srce ne prima kao onaj, kome je zapalo slično trpjeti. Križ je dakle svagda spreman i svuda te čeka...Okreni se gore, okreni se dolje, okreni se van, okreni se unutra; i ti ćeš tu svagdje naći križ.I svuda treba, da budeš ustrpljiv, ako hoćeš imati unutrašnji mir i zaslužiti vijenac vječne slave. Ako rado nosiš križ, nosit će on i tebe i privest će te do žuđene svrhe, gdje će biti kraj trpljenju,a ovdje je ne će biti. Ako ga nerado nosiš, nameće sebi breme i sam se više pritiskuješ, ali ipak treba, da ga nosiš.Ako jedan križ ukloniš, drugi ćeš bez sumnje naći, možda i teži." (Naslj.Kr. II,12 gl.)

2. prosinca

POD NOGAMA

Neki je čovjek, koji je u Teksasu imao kuću i komad zemljišta zapao u gospodarske poteškoće, pa je odlučio, da će se preseliti u Kaliforniju, gdje će sigurno doći do novaca. Ali je bilo teško naći kupca, zato je prodao svoje imanje za nisku cijenu. Čim je novi vlsnik pruzeo gospodarstvo, pronašao je u svom posjedu naftu. Za nekoliko mjeseci postao je milijuner.

Farmer je tražio pomoći daleko u svijet, a rješenje njegovih poteškoća ležalo mu je direktno pod nogama.

Često nas upravo svakidanji dodir sa stvarima naše okoline čini slijepim za njihovu pravu vrijednost. Mislimo na pr., da ćemo moći učiniti nešto za Boga u nekoj neobičnoj situaciji, gdje ćemo stvoriti nešto izvanredno. Međutim najbolja prigoda da svojoj braći ponesemo Kristovu ljubav pruža nam se upravo u jednoličnosti naših svakidašnjih dužnosti.

"Isus mu reče: 'Ako ne vidite znakova i čudesa, ne vjerujte." (Iv 4,48)

Daj, Gospodine, da u svom svakidašnjem životu upoznam prigode, da prodrem u svijet.

UZROK PRIPOVIJEDA...

Kod jednog od najslavnijih primanja zadnje lujujorške sezone, kada je mlada djevojka trebala ući u veliki život, sjajila je kućedomačica u triumfu. Mjesecima duge brižne pripreme i novac, koji je za tu svrhu bio utrošen, oko 20.000 dolara, proslavio ju je.

Nakon bogatog užitka, prilazili su razdragani gosti dami, kućedomaćici i laskali joj: "Ovo je društvo nad svim društvima." Ili "Nikada nisam još takova što doživio." Prisutna je bila i kćerka obitelji, za koju je zapravo ta večera bila upriličena, ali ona je tu predstavljala samo jednu figuru, kod čitave svećanosti.

Kasnije je žalosna rekla svojoj prijateljici: "Moja majka nije uopće pripravila tu zabavu za mene, ona ju je pripravila za sebe samu. Ja sam bila samo pokriće."

Svi se mi nalazimo u opasnosti, da mijenjamo svoje motive. Pa i samo djelo milosrđa može biti "pokriće", da dođe do izražaja častohleplje. Mnogi koriste dobru stvar za svoj lični užitak. Oni se nalaze na vlasti, ne zato da nešto unesu, nego da iznesu. Njihov cilj nije da drugima čine dobro, nego da se brinu za sebe.

Moli se, da svoja dobra djela ne činiš za svoje uzdizanje, nego za korist svoje subraće ljudi i za veću slavu Božju.

OČEKUJ BOL

Ako u službi Kristonoše primaš batina i nailaziš na zapreke, znaj da je to dobar znak, da je "Gospodin s tobom". Ako ti sve ide glatko, onda je vrijeme, da budeš zabrinut.

Onome, koji želi biti Kristonoša, Krist nije obećao ružičaste staze, nego muku, neshvaćanje i bol, koja je i njega pratila od koljevke do križa. Kristonoša neka se sjeti njegovih riječi:

"Tko hoće da ide za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka uzme križ svoj i neka tako ide za mnom." (Lk 9,23)

"Ako svijet mrzi vas, znajte da je mene mrzio prije vas." (Iv 15,18)

"Tko gleda, da dobije svoj život, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, dobit će ga." (Mt 10,39)

Moli se, da naučiš misliti na poteškoće i hrabro ići njima usuret.

5. prosinca

POGLEDAJMO TRPLJENJU U OČI

O radosnom prihvaćanju boli piše autor knjižice "Nasljeduj Krista" sljedeće:

"Misliš li ti izmaknuti onome, što nije moglo nikoga čovjeka minuti? Koji je svetac na svijetu bio bez križa i muke? Niti Isus Krist, Gospodin naš, nije bio jedan čas bez bola i muke dok je živio. 'Trebalo je - veli - da Krist trpi i ustane od mrtvi i tako uđe u slavu svoju!' (Lk 24,26). I kako ti tražiš drugi put, nego ovaj kraljevski, koji je put svetoga križa? Cijeli je život Kristov bio križ i mučeništvo, a ti sebi tražiš pokoja i veselja! Varaš se, varaš, ako drugo tražiš nego muke, jer je cijeli ovaj smrtni život pun bijeda i obilježen križevima. I što tko više napreduje duhom, tim će više naći križeve, jer što mu je ljubav veća, to mu je veća kazna progonstva. Pa ipak ovaj tako mnogostruko rastuženi čovjek nije bez olakšanja utjehe, jer čuti, da mu najviše koristi dolazi odatle, što križ svoj nosi. Jer dok mu se voljno podlaže, sve se breme muka pretvara u pouzdanje utjehe Božje. I koliko tijelo više tuga tlači, toliko se više duh krijepi unutrašnjom milošću. I katkad ga se želje, da križ njegov bude sličan križu Isusovu, ljubav k muci i nevolji toliko krijepi, te ne bi htio biti bez bola i muke; jer vjeruje, da je toliko miliji Bogu, koliko više i teže može za nj podnijeti. Nije to krepost čovječja, nego je milost Kristova, koja toliko može i radi u krhkom tijelu, da ono žarom duhovnim prihvaća i ljubi, od čega se po prirodi svagda žaca i od čega bježi." (Naslj. Kri. knj. II.,gl.12)

Moli se za snagu, da uzmogneš uvijek druge ljubiti.

6. prosinca

ONA JE UČINILA SVE ŠTO JE MOGLA

Neki je farmer iz Rhode Islanda dao uklesati na nadgrobni spomenik svoje žene ove riječi: "Učinila je sve što je mogla."

To bi nam možda moglo izgledati malo sumnjivo. Ali je ipak pohvalno za svakog čovjeka. Kad bi se o svakome od nas, koji vjerujemo u Boga moglo zaista reći, da smo učinili sve što je u našoj moći, da svijet na kome živomo bude bolji, bilo bi nam to na čast pred Bogom i pred ljudima. Krist ne zahtijeva od nas što je nemoguće. Ali hoće da dobro iskoristimo talente, koje nam je dao.

Ako pak zakopamo svoje talente, ako svoje svjetlo stavljamo pod vagan i svoju makar malenu ulogu u unapredivanju svijeta odgodujemo, zanemarujemo, zapostavljamo ili je bilo radi čega ne ispunjamo, onda se s pravom moglo napisati o nama: "Nije izvršio što je mogao."

"Ako naša pravednost ne bude veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, ne ćete unići u kraljevstvo nebesko." (Mt 5,20)

Moli se, da svakom zgodom drugima posvetiš bar toliko pažnje, koliko samome sebi.

ZA DOBRO NE ZA ZLO

Netko je rekao, da su nepromišljene zlobne primjedbe na račun drugih prouzrokovale više nepotrebne mržnje nego bilo koji drugi ljudski odnos. Kristonoša bi morrao naročito paziti na to, da svoj jezik uvijek upotrebljava za dobro, da njime hvali, a ne proklinje, da podiže, a ne obara, da se raduje sreći drugih, a ne da im zavidą na njihovim uspjesima. Ogovaranje, makar se rijetko događalo, vrlo je opasno nama. Radilo se makar i o jednoj prividno bezazlenoj riječi, njezino djelovanje može biti otrovno i trajno. Dobar glas može se oštetiti, čak i posve uništiti za čas, dok onaj, koji je krivo osuđen nema mogućnosti, da se ni jednom riječi brani. Pa i u slučaju, da je nečija greška stvarna i poznata, govoriti o njoj je griješno i ne koristi ničemu. U Kristovom je duhu, ako radije reknemo riječ dobrohotne sučuti, ako nastojimo ispričati i oprostiti.

"Po tom će ljudi upoznati, da ste moji učenici, ako ljubite jedan drugoga." (Iv 13,35)

Pouči me, Gospodine, da dobro, koje u drugima vidim, podižem, a ne kudim.

JEZIK

Jedna od najpotresnijih slika jezika jest ona, što postoji, koju nam je ostavio apostol Jakov, prvi jeruzalemski biskup:

"Jer svi griješimo u mnogome. Ako tko u riječi ne pogriješi, taj je savršen čovjek: može zauzdati i svoje tijelo. Ako li konjima mećemo uzde u usta, da nam se pokoravaju, to sve tijelo njihovo ravnamo. Gle, i lađe ako su velike, i silni ih vjetrovi gone, okreću se kormilom, kudgod hoće volja kormilareva. A tako je i jezik malen ud, a ipak čini silno s velikim stvarima. Gle mala vatra, i koliku šumu sažeže. I jezik je vatra, svijet pun nepravde. Jezik je među našim udovima, koji kalja sve tijelo i pali kolo života našega, sam zapaljen od pakla. Jer narav svih divljih životinja i ptica i gmazova i ostalih životinja kroti se i ukroćena je bila od čovječje naravi. A jezik nitko od ljudi ne može ukrotiti, to nemirno zlo, puno otrova smrtonosnoga. Njim blagoslivljamo Boga i Oca, i njim kunimo ljude, koji su stvoreni na sliku Božju. Iz istih usta blagoslov i kletva. Ne valja, braćo moja, da ovo tako biva." (Jak 3,2-10)

Moli se, da uzmogneš čuvati svoj jezik istim žarom, kojim čuvaš najdublje tajne svog srca.

POBIJEDITI ČOVJEKA BOLJE JE NEGO ODNIJETI POBJEDU U PREPIRCI

Nedavno je neki mladi poslovni čovjek napustio neku važnu konferenciju "pošto je više od jedan sat vremena sudjelovao u jednoj žestokoj prepirci o političkim pitanjima." Vrativši se u svoj ured, ispripovijeda on to svom sekretaru i doda ponosno: "Konačno sam ipak ja predobio u toj borbi."

Izgleda, da je taj čovjek gledao u osobnom triumfu svoju sreću. Njemu nije stalo toliko do toga, da drugima pomogne, da dođu do istine, nego da sebe uzdigne na pročelje. On se ludo ponosio time, što ima pravo, mjesto da se raduje, što može drugima pomoći, da upoznaju istinu.

Pravi Kristonoša ne gleda, da bude pobjednik u kojoj prepirci ili da nekoga natjera, da prizna svoj poraz, nego mnogo više ide za tim da nekome pomogne da dođe do istine. Čovjeka ne ćeš predobiti prepirkom, nego ljubavlju, ljubavlju, koja teži tim, da drugima dadne ono, što im možda nedostaje.

"Smrt i život u vlasti su jezika; tko ga upotrebi marljivo, uživat će plod njegov." (Priče 18,21)

Gospodine, oslobodi me od ponosa, što "imam pravo", i ispuni me ljubavlju, da drugima dijelim ljubav, koju si mi povjerio.

VRLO ODREĐENO

Mnogi ljudi, pogotovu oni, koji ne znaju ništa o Kristu ili koji od Kristove nauke prihvaćaju samo ono, što im se sviđa, naginju k tome, da zaogrnu plaštem one izričite "jasne zakone", što nam sva Evanđelja tako lepo govore.

Krist nikoga ne sili, da prihvati njegovu istinu. On pušta čovjeka slobodnim, da primi ili odbije njegovu nauku. Ali s druge strane on ne razvodnjava svoje nauke, on ne stvara kompromisa i ne ostavlja nikada dojam, kao da nam pušta na volju, da vjerujemo samo što nam se sviđa.

"Zaista, zaista kažem ti, ako se tko ne preporodi, ne može vidjeti kraljevstvo Božje." (Iv 3,5)

"Tko jede tijelo moje i pije krv moju ima život vječni." (Iv 6,54)

"Tko mene ljubi drži moje zapovijedi." (Iv 14,15)

A da ne bi nitko posumnjao, da ima ovu vlast, da traži pokornost svojoj nauci, reče bez i najmanjeg ograničenja:

"Tada pristupi Isus k njima i reče im: 'Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Zato idite i učinite sve narode učenicima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. I učeći ih da drže sve, što sam vam zapovijedio. Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.'" (Mt 28, 18-20). I Gospodine ja vjerujem, pomozi mojoj nevjeri.

VELIKA RAZLIKA

Neki je dječak jednoga dana pokušavao dignuti veliki kamen, ali ga nije mogao ni pomaknuti. Njegov je otac slučajno prolazio onuda i stao promatrati, kako se sin napreže. Konačno upita sina: "Je si li ti, sine, uložio sve snage?"

"Dakako da jesam" - odvrati zlovoljno dječak.

"Ne - reče otac mirno - nisi uložio sve snage, kad nisi mene pitao, da ti pomognem."

Kako često i mi odustajemo od posla, kada vidimo, da je veći od naših ograničenih snaga. Ne ćemo moći ispravno procijeniti svoje sposobnosti, ako ne računamo na neiscrpive izvore snage, koje nam stoje na raspolaganju, kad radimo zajedno s Božjom pomoći. Kod svakog posla, bio on velik ili malen, stanimo za čas i u svojoj poniznosti prizovimo Boga u pomoć. To će nas podsjetiti na našu ovisnost o Bogu i ispunit će nas čvrstim pouzdanjem u pomoć, koja će nam doći odozgo i kojom ćemo svladati sve poteškoće pa i one, kojih mi sami ne bismo nikada svladali.

"...Jer je ruka Božja teško ležala na meni." (Ezek 3,14)

Pomoć je naša u Gospodinu, koji stvori nebo i zemlju.

ŽESTOKA OPOMENA

U svojoj poslanici Rimljanima žigoše sv. Pavao one, koji ne priznaju Boga. U njegovoj strastvenoj opomeni ima mnogo toga, što se može primijeniti i na naše dane.

"Jer kad spoznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga, niti mu zahvališe, nego zaludješe u svojim mislima, i potamnje nerazumno srce njihovo. Kad su govorili da su mudri, postadoše ludi. I pretvoriše slavu besmrtnoga Boga u obličje smrtnog čovjeka i ptica i četveronožaca i gmazova. I zato ih predade Bog u željama njihovih srdaca u nečistoću, da sramote sami tjelesa svoja, koji pretvoriše istinu Božju u laž i većma iskaživaše čast i služiše stvorenju, nego Stvoritelju, koji je blagoslovljen u vijeke. (Rim 1,21-25)

Moli se, da nikada ne uzmakneš, kad se radi o Božjoj časti.

ŽESTOKA OPOMENA

Sveti Pavao i dalje kori Rimljane, koji su zabacili Boga, ogrezli u močvari svoje pokvarenosti.

"Zato ih predade Bog sramotnim strastima, jer žene njihove pretvoriše naravno općenje u ono, što se protivi naravi. A tako se i muškarci ostavivši naravno općenje sa ženom, raspališe željama svojim jedan na drugoga i muškarci su s muškarcima činili sram i sami su na sebi primali plaću za svoju zabludu. I kako nijesu marili da spoznaju Boga, zato ih Bog predade pokvarenom mišljenju, da čine, što ne valja. Da budu napunjeni svake nepravde, zloće, bludnosti, lakomstva, pakosti, puni zavisti, ubojstva, svade, lukavstva, podmuklosti, doušnici, klevetnici, bogomrsci, uvredljivci, oholice, nadutiši, izmišljači zla, nepokorni roditeljima, nerazumni, nevjerni, bez srca, nepomirljivi, nemilosrdni; oni istina, znadu odredbu Božju, da oni, koji to čine zaslužuju smrt; ipak oni to čine, dapače i odobravaju onima, koji to čine." (Rim 1,26-32)

Hvala ti, Bože, na milosti, da slijedim tebe, a ne svoje sklonosti.

ZNAČAJNA RAZLIKA

Arnold Lunn napisao je, da ima dvije vrsti demokracije. Time nam daje mnogo materijala za razmišljanje. Jedna je - tako on veli - demokracija svetih, koja počiva na samilosti i poniznosti, te govori: "Ti isto tako dobar kao i ja." Njoj nasuprot stoji demokracija grešnika, koja počiva na zavisti i govori: "Ja sam isto tako dobar kao i ti."

Riječ tih dviju parola gotovo su jednake. Pa ipak - kakva razlika među njima. Ako vjerujemo u neku apstraktnu ideju, npr. u demokraciju, to ćemo najbolje dokazati svojim djelima. Čovjek, koji ništa ne čini, vjerojatno ništa ne vjeruje. Kad je naprotiv netko prožet nekom velikom idejom, ta će ga ideja ispuniti oduševljenjem. Našu demokraciju nisu izgradili lijeni i bezbrižni ljudi.

"Tri su stvari mile Bogu i ljudima: Sloga među braćom, ljubav prema bližnjemu i muž i žena, koji sliče jedni drugome." (Sirah 25,1-2)

Gospodine, pomozi mi, da nikad ne padnem u lagodnost bezbrižnosti, nego daj, da radije odaberem teži put i neprestano se trsim, da činim dobro.

UZMI ČOVJEKA KAKAV JEST

Evanđelje nam govori, da je Krist uzmiao ljude takve, kakvi su bili te da je obrađivao onaj grubi materijal, koji mu je došao pod ruku. Nekolicini izabranih dao je posebni odgoj, da ih učini zrelim punovlasnicima apostola. Njegova je također želja, da svatko, koji imalo pozna njegovu istinu, nastoji da tu istinu proširi. Krist je veselo prihvaćao suradnju svakog onog, koji je imao dobru volju, radi toga je dolazio više puta u sukob sa vlastitim učenicima. Oni su bili očigledno ponosni, kad su mogli jednog dana reći svome Učitelju, da je neki čovjek "tjerao đavla u tvoje ime. Ali smo mu mi zabranili, jer to nama pripada." Ali ih je Krist ispravio. "Nemojte mu braniti. Tko nije protiv vas, s vama je." (Lk 9,49-50)

Ako jednog čovjeka, koji se udaljio od Krista potaknemo, da se malo pomoli ili da učini bilo što iz ljubavi prema Kristu, doveli smo ga vjerojatno za jedan korak bliže Kristu.

Moli se, da uzmogneš kod drugih otkriti sposobnosti, da učine dobro i potaknuti ih, da i učine nešto dobro, te da pri tom ne gledaš tko su ili šta su.

NEKA ZAPOČNU DOK SU MLADI

Kad se jedne večeri jedna naša znanica vraćala kući s rada vrlo se obradovala, kad je zagledala na ogradi dječjim rukopisom napisana slova: "Ja ljubim Boga." Taj nas izraz nježnosti prema Stvoritelju ispunja još većom milinom, ako pomislimo, da se on nalazio na ogradi, koja je bila ispunjena od vrha do dna svakodnevnim besramnim izrazima.

Čak i dijete može osjetiti u sebi toliko oduševljenja, da svoju ljubav prema Bogu ponese drugim ljudima. Mi znamo, kako je 12-godišnji Isus rekao svojoj majci:...treba da budem u kući svog Oca." (Mt 2,49)

Da, i dijete može doći do toga, da sav život posveti toj zadaći, da ponese Kristovu ljubav u svijet, naročito preko jedne od četiri glavnih utjecajnih sfera: odgoja, vlade, radničkog vodstva i novinarstva. Treba zato djecu uvoditi u takva zvanja, gdje će moći nešto više učiniti, nego da se brinu samo za sebe.

"Pustite djecu, da dolaze k meni i ne branite im, jer je njihovo kraljevstvo nebesko." (Lk 18,16)

Moli se, da uzmogneš djelovati na mnoge mlade ljude, da odaberu širenje Božje istine, kao svoju životnu zadaću.

U KOJEM PRAVCU?

Na jednom starom nadgrobnom spomeniku nađenom u Engleskoj uklesan je natpis:

"Ti, koji prolaziš sjeti se, da ono, što si ti sada, bio sam nekad i ja; što sam ja, bit ćeš i ti jednom. Spremi se, da dođeš za mnom."

Neki posjetnik, koji je mislio jasnije i kritičnije napiše ispod toga natpisa:

"Nemam nakane ići za tobom, dok ne znam, kojim si putem pošao."

Nije teško tumarati kroz život bez cilja, gotovo nikada ne misliti na to, da je naš posljednji cilj nebo ili pakao. Gdje će netko od nas svršiti, ovisi o tom, kamo on želi poći. Naše vječno određenje zavisi o tom, što mi za čitavog svog života činimo ili ne činimo iz ljubavi prema Bogu, prema bližnjemu i prema sebi.

"Tko ustraje do konca, taj će se spasiti." (Mt 24,13)

Moli se, da budeš uvijek svijestan svog vječnog određenja.

BJEŽATI PRED ODGOVORNOŠĆU

Oni, koji zaista žele učiniti nešto dobra, ne prezaju pred nikakvim naporima, samo da u svom radu postignu što veći uspjeh. Pri tom bi se morali čuvati naročito jedne mane, a to je kolebljivost. Od te mane boluju mnogi, dapače veliki ljudi. Samo se po sebi razumije, da moramo znati za cilj našeg djelovanja prije nego se uopće latimo posla. Umjerena razboritost je potrebna. Kolebljiv je onaj, koji suviše razmišlja. Kod istraživanja pojma kolebljivosti došlo se do jednog važnog otkrića. Iza prvih 5 ili 10 minuta razmišljanja ne iskrsava nijedna nova misao. Pomanjkanje odlučnosti znači na kraju krajeva, da se izbjegava odgovornost.

Oni, koji se ne mogu na nešto odlučiti zapravo su puni sebeljublja: htjeli bi izbjeći svakoj griješci, htjeli bi biti bez mane.

Ako se samo sjetimo riječi, da čovjek, koji nije pogriješio nije nikad ništa ni radio, razumijet ćemo, kako je besmisleno htjeti biti u svemu savršen.

"Biti brz u svakom poslu." (Sirah)

Moli se, da radi teorije ne zanemariš praksu.

U SOCIJALNOM RADU

Mnogi ljudi drže, da je društvo jedini izvor ljudskih prava. Zato smatraju, da može društvo i uzeti što je dalo. Pri tom zaboravljaju ili namjerno mimoižaze činjenicu, da je izvor svih prirodnih prava Bog. To neznanje ili ta zabluda očituje se naročito na području socijalnog rada. Nedavno je predsjednica američkog zavoda za socijalno staranje izjavila:

"Uvjerenje, da čovjek dolazi od Boga i da se k Bogu vraća; ta spoznaja, da su svi ljudi Bogu slični, morala bi nam ulijevati potrebne snage, da uklonimo predrasude, da sami sobom bolje vladamo te da ograničimo sve one čine, koji vrijeđaju tuđa prava.

Takvo uvjerenje i takva spoznaja morala bi nas oduševiti za postojanu službu u korist čovječanstva...Socijalni rad dobit će novi život, ako pomislimo, da služeći čovjeku, služimo zapravo djetetu Božjem, slici Božjoj."

Kristonoša, koji ima jasnu predodžbu o božanskom porijeklu i određenju čovjeka, može na polju socijalnog rada mnogo učiniti za trajnu sreću ljudi, kojima borba za život iz dana u dan postaje teža.

Moli se, da Bog pošalje na polje socijalnog rada sve one tisuće, koji vjeruju u božansko porijeklo i u božansko određenje čovjeka.

PRED IZREKOM PRESUDE

God. 1951. dali su porotnici u jednom procesu zbog ubijstva u Coloradu potresan dokaz svog osjećanja odgovornosti. Pošto je sudski postupak bio završen, predsjednik je objavio, da su porotnici prije nego što se izrekla presuda izmolili slijedeću molitvu:

"Svemogući Bože, udijeli nam svoju pomoć u času našeg savjetovanja. Daj nam mudrosti, da dođemo do takve presude, koja će za sve biti pravedna. Pošalji nam Duha svojega, da naša savijest slijedi tvoju volju. Ti nas, svoju slabašnu djecu, vodi u tom savjetovanju, da budemo slobodni od svake mržnje, te da izvršimo svoju dužnost. Amen."

To je utješno znamenje. Ako ljudi na važnim položajima ovako otvoreno očituju svoje pouzdanje u Boga, mnogo će se stvari poboljšati.

"Slušaj! Ja ću govoriti! Ja ću te pitati! Ti me pouči." (Job 42,4)

Moli se, da oni, koji imaju vlast u rukama, uvijek rade u saglasnosti s voljom Božjom.

SVE, ALI!

Nedavno je dr. Paul O. Carr, profesor povijesti na jednoj učiteljskoj školi u Washingtonu, rekao, da bi današnji Amerikanac, kad bismo ga zamolili, da nam reče što je demokracija, znao navesti kao dokaz blagostanja i političke zrelosti, u najviše slučajeva samo visoku platnu stopu, automobile, hladnjake i kupaonice.

XX. stoljeće može bez sumnje zabilježiti vanredni materijalni napredak, kakvog sebi ne bi mogli ljudi starih vremena zamisliti ni u snu. Ali u istoj mjeri u kojoj su porasle materijalna nadmoć i udobnost, nestaje duševni mir i spokojnost srca. Čak i oni ljudi, koji imaju, što može svijet pružiti, osjećaju pomanjkanje unutarnje sigurnosti. To nam je dokaz, da što više smatramo tjelesne radosti svrhom svog života, to nas više snalaze razočaranja, nemir i nesigurnost.

Ne smijemo zaboraviti, da je duša čovječja duhovne naravi i da je stvorena na sliku i priliku Božju. Zato učini sve, što možeš, da upotrijebiš nečuvena materijalna dostignuća našeg stoljeća, koja su dar Božji na Božju slavu i na vječnu i vremenitu sreću čovječanstva.

"Čovjek ne živi samo od kruha, nego od svake riječi, što dolazi iz usta Božjih." (Mt 4,4)

Moli se, da uzmogneš mudro upotrijebiti dobra ovoga svijeta, vodeći računa o njihovoj vrijednosti za budući život.

NE ZNAŽ NIKAD...

"Gostoljubivosti ne zaboravljajte, jer njome neki ne znajući pogostiše anđele." (Hebr 13,2)

Mnogi od nas smatraju gostoprimstvo više društvenom uljudnosti, nego stvarnom i nužnom kreposti. Nama godi, kad je prijatelj kod nas i kad hvali naš stan, našu društvenu snalažljivost i naše gostoprimstvo.

Ali Krist se vrlo određeno izrazio u pogledu dužnosti prema strancima i bit će dobro, ako se od vremena do vremena sjetimo, od kolike je vrijednosti, ako smo prijazni i prema onima, koji ne spadaju u krug obitelji, pogotovu ako se nalaze u potrebi.

Ne će biti baš slučaj, da "ne znajući gostimo anđele", ali se može dogoditi, da time damo poticaj za dobro; da u nečijim očima podignemo Kristovo Evanđelje na ugled zapovijedi, koja mu je dosada bila nepoznata i da time što činimo boljim i sretnijim ljude, koji nisu sretni kao mi, učinimo boljim sam svijet, u kojem ti ljudi žive.

"Tako dakle više nijeste tuđinci i došljaci, nego ste nagrađeni od svetih i ukućani Božji." (Ef 2,19)

Pomozi, Gospodine, da budem prema svima zaista gostoljubljiv.

ON JE POKAZAO HOLLYWOOD-u

Neki mali 5-godišnji nadareni dječak dolazi je nedavno u pratnji svojih američkih hranitelja u jednu trgovinu u Hollywoodu. Kada su došli u odijeljenje za igračke u božićnu trgovinu, koja je bila prepuna igrački, mali se dječak snebivao od čuda. Sav zadivljen promatrao je te bezbrojne stvari, ali odrasli su brzo primjetili, kako se na njegovom licu pojavio izražaj razočaranja. Brižljivo je počeo pretraživati obližnje prostorije i gledao iza prodavačkih stolova. Kad su ga konačno upitali, što traži, provali iz njega: "Ali gdje je Dijete Isus?"

Zavladala je neugodna tišina. Poslije toga je šef odijeljenja naredio smjesta, da se donesu božićne jaslice, te da se postave usred dvorane. Sada se je dječak veselo smješkao. Premda je tako malen, dao je ipak odraslima lijepu pouku o pravom značenju božićnih praznika. Pokazao je Onoga, čije blagdane slavimo.

"...I maleno dijete vodit će ih." (Izajia)

Moli se, da možeš čitavu sljedeću godinu uščuvati u srcu božićno raspoloženje.

SRCE OBITELJI

Gospođa McDonnell, majka 14 djece, za koju bi čovjek rekao, da ne će imati vremena za drugo osim za svoju obitelj, prekinula je nedavno svoj kućni posao, da na jednom skupu predstavnika žena izjavi slijedeće:

"Samo žene će moći riješiti pitanje zločina maloljetnika, uzdrmanih obitelji i profaniranog odgoja. Mi znamo, da problem obitelji zauzima centralno mjesto i najintimniju jezgru u tako zvanom socijalnom pitanju. A srce obitelji jest žena.

Ona je stvaralačka snaga društva. Što ona učini od sebe i u sebi, to čini također od svoje obitelji i od svog doma. Ako u njoj vlada ljubav, istina, krepost i strah Božji, vladat će one i između zidova njezine kuće. Pa ako i milost Božja oživljava i ljudska pobožnost njeguje ne će ih moći zadržati ni zidovi ni pregrade. Preći će od majke na djecu i djeca će ih ponijeti u široki svijet.

Tako se događa da žena, koja čuva i vodi svoj dom, šalje u svijet ljude, koji su sami u sebi dovoljno jaki, da sačuvaju sva druga velika dobra naroda i čovječanstva. Njezina duhovna nutrina stvara sve vanjske triumfe svijeta."

"Dražest vara, ljepota prolazi, žena, koja se boji Gospodina zaslužuje pohvalu." (Priče 31,30)

Moli se zato, da sveta Obitelj bude uzor našim obiteljima.

PRAVO ZNAČENJE

Prošle nam je godine jedan prijatelj poslao vrlo lijepu razglednicu. Koso preko njenog gornjeg dijela stajao je ovaj natpis: "Mir na zemlji ljudima dobre volje." To zvuči lijepo; ali da li je ovo pravo značenje? Vjeran doslovni prijevod riječi: "et in terra pax hominibus bonae voluntatis", glasi: "mir ljudima na zemlji, koji su dobre volje."

To je malo drukčije, zar ne? Ali to su anđeli rekli i mislili. Drugim riječima oni su željeli mir onim ljudima, koji traže mir na ispravan na-čin; ljudima, koji "su dobre volje", a ne onima, koji su "slabe volje", sebičnima, okrutnima, nevjernima, nečistima. Jedan je filozof rekao: "Kad bi bio broj ljudi dobre volje veći od broja onih, koji su slabe volje, rugalica, nevjernika - veselio bi se svijet pravim mirom i napretkom."

"Najedamput pridruži se anđelu velika vojska nebeska, koja je hvalila Boga i pjevala: 'Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima dobre volje.'" (Lk 2,13-14)

Moli se, da Bog takne srca onih, koji su ispunjeni zlom voljom, kako bi mogli doći k njemu.

NE MOŽEMO GA SE OSLOBODITI

Nama je Božić nešto naročito ustljeno i trajno. U Engleskoj su ga međutim god. 1644. ukinuli jednim zakonom parlamenta. Taj dan je trebao biti radni i sajamski dan; dućani su morali biti otvoreni. Puding od suhog grožđa i mesne paštete bile su zabačene kao pogansko jelo. Zakon je naravno naišao na protivljenje, došlo je i do proliijevanja krvi; ali i nakon ponovnog uspostavljanja blagdana govorilo se o božićnom vremenu, kao o "vremenu luđaka".

U našoj vlastitoj domovini često smo prihvaćali i to na štetu naših najboljih interesa, zakone, koje su "ljudi stvorili". Mi pokušavamo na razne načine, da se uklonimo istini, premda je Isus tako očito naglašavao, da će nas samo istina oslobediti.

Pa neka ulažu ljudi još toliko napora da izbjegnu istinu, da je zabace u pozadinu ili da je zakonom odstrane, istina se ne može prigušiti za dulje vremena. Ona je začudo elastična, pa se uvijek ponovno pridiže. Bryant kaže: "Pa i u slučaju da bude istina na zemlji uništena, ona će ponovno uskrsnuti. Njoj pripadaju vječna vremena Božja."

"Nebo će i zemlja proći, ali moje riječi ne će proći." (Mt 24,35)

Molim se, da uzmogneš podići svoj glas, kadgod je istina u pitanju.

TREBA VREMENA

Nekoliko dječaka sijalo je sjeme u jednom vrtu. Zatim su i zalijevali te gredice velikom pažnjom. Slijedećeg jutra potrčali su na prozor, da vide, kako je vrt procvao cvijećem. Kad nisu vidjeli ništa, ostali su razočarani, nestrpljivi, te su ponovno zanemarili vrt. Konačno je i sjeme propalo, a da se nije razvilo u stabljiku niti donijelo ploda.

Neka taj jednostavni primjer pouči svakog Kristonošu, da ne bude nestrpljiv u iščekivanju ploda. Pravi Kristonoša ne računa sa sigurnošću na to, da će njegovo dobro djelo odmah donijeti plod. On ne očekuje, da će se sjeme kroz noć pretvoriti u ružu. Može se dogoditi, da usprkos dugotrajnog zalaganja njegov rad ostane prividno besplodan. Ali neka se iapk tješi time, što je on uza sve ipak od koristi, jer njegov rad ima sam po sebi veliku vrijednost.

Sv. Pavao piše: "Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade, da uzraste. Tako niti onaj koji sadi ni onaj, koji zalijeva, nego Bog, koji daje da raste." (1 Kor 3,6-7)

Gospodine pomozi mi, da u sebi ujedinim ovo troje: dobru volju, odvažnost i strpljivost.

BRZA PROMJENA

Krist je posvećivao posebnu pažnju upravo onim ljudima, koje mi najradije izbjegavamo. Zakej nam daje lijepi primjer za tu nježnu brigu našega Gospodina. Luka nam s malo riječi pripovijeda slučaj tog carinika, koji se iz znatiželje da vidi Isusa popeo na smokvu.

Narod, a i sam Zahej začudili su se, kad je Isus rekao: "Zahеju, sidi brzo; danas moram proboraviti u kući tvojoj." (Lk 19,5)

Taj neočekivani poziv Kristov tako je potresao bogatog griješnika, da je smjesta odlučio, da će popraviti sve krivice, što ih je bilo kome učinio.

Događa se često, da jedan neočekivani plemeniti čin ili jedan dokaz prijateljskog osjećanja rastopi i najtvrđe srce, omekša i najokorjelijeg griješnika. Svatko od nas pozna kojeg čovjeka, kojega su drugi smatrali ledeno hladnim i nepodnosivim, a mi smo se mogli uvjeriti, da je bio samo povučen, te da se samo bojao, da ga ne bismo odbili. Prava ljubav - odraz Kristove ljubavi, uvijek je najpouzdanija preporuka, ugodan dar i najvredniji pasoš.

Moli se za uviđavnost i ljubav, da uzmogneš i u najgorim ljudima vidjeti nešto dobra.

BRZA PROMJENA (nastavak)

Mnoge okolnosti govorile su protiv Zakeja. Bio je bogat; bio je grešnik ; a što je najgore bio je carinik, utjerivač poreza. Ipak se popeo na neko stablo, da vidi Krista; to je učinio, istina, iz radoznalog interesa, ali ipak iz interesa.

Kad je Krist nagovorio Zakeja i zatražio njegovo gostoprimstvo, prisutni su mrmljali, zašto se druži s grešnikom. Oni su očito osuđivali takav postupak; htjeli su Isusa zadržati za sebe, kao što to rade mnogi dobri ljudi u svim vremenima. Ali je Isus pošao u kuću Zakeja i nije se obazirao, što ljudi govore.

A plod? Zakej je u trenutku shvatio Isusov duh i naučio od njega, kako moramo uzajamno jedan drugom iskazivati pravo. "Gospodine - reče on - pola imanja svojega dajem siromasima, i ako sam koga prevario vraćam četverostruko."(Lk 19,8)

Ljubežljiva skrb našeg Gospodina otvorila je put jednoj takvoj promjeni srca. Ljubav je za nekoliko minuta postigla, što hladan razum ne bi nikada postigao.

"Sin je čovječji došao, da potraži i spasi, što je bilo izgubljeno." (Lk 19,10)

Isupuni me, Gospodine, duhom svoje božanske velikodušnosti.

NEIZBJEŽIVO

Neka mlada dama iz Chikaga dala je nedavno ovo priznanje: "Već je tome 10 godina što se pokušavam uvjeriti, da nema Boga; sada moram priznati, da u tih 10 godina nisam našla ni jedan jedini razlog, da ne vjerujem u Boga."

Kroz dvije godine je ta mlada djevojka podržavala vezu čak s najvećim ateistima. Ona nije bila zla, tragala je samo za istinom. Ali nitko nije ni pokušao, da joj tu istinu donese. Samo su je neprestano bombardirali bezbožnim, poganskim, materijalističkim naklapanjima. Moramo se čuditi, što je ostala i onako dobra, koliko jest. Njezin je slučaj, kao i slučajevi svih onih, koji stupaju njezinim putem - diže se pred nama kao ukor, jer poznamo istinu, ali je drugima ne pružamo.

Ima bezbroj ljudi, koji traže istinu, ali je premalo onih, koji je nastoje dati. Za njih se najviše oni zanimaju, koji idu za uništenjem svijeta. Ljudi, koji traže istinu mnogo su bolje raspoloženi, nego to i mislimo. Dobrota, strpljivost i pravo razumijevanje su sredstva, koja treba da Kristonoša upotrijebi, da njima pokaže put ka Krist.

"Ja sam put, istina i život. Nitko ne može k Ocu, nego po meni." (Iv 14,6)

Moli se za sve one bezbrojne, koji traže istinu.

"BIJEDNI AMERIKANCI"

Pred nekoliko je godina neki misionar u Kini propovijedao nekolicini svojih siromašnih kršćana o katastrofalnoj poplavi Mississipija i o pustošenju i bijedi, što ju je ta poplava prouzročila.

Iako sami izmučeni ratom i pomanjkanjem svega, kineski su kršćani osjetili duboko saučešće. "Bijedni Amerikanci", čulo se kao spontana jeka na misionarev poziv, da se žrtvama poplave pošalje pomoć u živežnim namjernicama. Ta uzorna velikodušnost pokazala je ponovno, kako je istinita izreka, koja se udomačila kod milijuna Kineza: "Svi su ljudi pod suncem jedna obitelj."

Naše najveće brige brzo bi iščezle, kad bi dovoljni broj ljudi shvatio, da jedan vez spaja sve ljude: svaki čovjek dolazi od Boga i vraća se jednog dana k Bogu. Da ljudi jednom dobro shvate tu istinu pošli bi žurno i odvažno na posao, da je ponesu onim ljudima, koji nisu o Bogu ništa čuli. Oni će se zauzeti za materijalno blagostanje ostalih ljudi, ali će im još više biti pri srcu njihovo vječno spasenje.

"Bio sam gladan i dali ste mi jesti..." (Mt 25,35)

Ulij nam, Gospodine, duh prave ljubavi prema bližnjemu.

S T V A R N O K A Z A L O

ANTIPATIJA I SIMPATIJA - I. 13, 84.
APOSTOLAT - I. 109, 177.
ATEIZAM - I. 30, 175; II. 35, 45, 85, 128, 165, 183.
BIJEDA - I. 82; II. 14.
BLAGOST - I. 5, 142.
BLAGOSTANJE - I. 102.
BLAŽENSTVO
8 blaženstava - I. 16.
vječno - I. 70.
BLIŽNJI - II. 33, 42, 47, 66, 86, 88, 95, 125, 127.
BOG -
ovisnost ljudi o Njemu - I. 11; II. 66.
Otac svih ljudi - I. 28; II. 87.
Oče naš - I. 68.
uvijek prisutan - I. 115.
kažnjava zločin - I. 175.
sve je od Njega - II. 20, 146, 103.
jedina istina - II. 45.
vjera u Boga - II. 73.
BOŽIĆ - II. 176, 178.
BRATSTVO
među ljudima - I. 28; II. 87.
BUDNOST - I. 104; II. 44, 114.
CILJ
posljednji - I. 161; II. 5, 170.
u radu - II. 52, 81, 85, 122, 129.
CRKVA - II. 138.

ČAST
kome pripada - I. 147; II. 20.
težnja za - II. 90, 156.

ČISTOĆA
u mislima - I. 156, 157, 158.

ČOVJEK
braća - I. 26; II. 87, 184.
slobodan - I. 119.
stvor i slika Božja-I.38,62;II.172.
svaki je pozvan - I. 72; II.51,132, 138, 168.
veličina - II. 4, 8, 66, 71.
vrijednost - I. 14, 38, 63, 89,163.

DJELA a ne riječi - I. 41, 88, 168; II.23, 27, 57, 75, 117.
dužnost činiti dobro - I.48, 79, 95.
odraz vjere - I. 103.
milosrđa - II. 119, 120, 137.
zanemarivanje - I. 153.

DOBRA duhovna - I. 104.
zemaljska - II. 139, 174.

DUH - I. 118, 148.

DUHOVNI ŽIVOT
temelji - I. 164, 176.
bolesti - I. 179.

DUŠA - I. 118; II. 92.

DUŽNOST
činiti dobro - I. 47, 153.
držati Kristovu nauku - I. 9.
pomoći bližnjemu - I. 18,51,62, 82.
spasavati duše - I. 17, 19, 23.
širiti Kristovu nauku - I. 9, 25, 98, 138, 178; II. 39, 53, 92, 121.
staleška - I. 173.

ELITA - I. 171; II. 37.

EUHARISTIJA - I. 96.

EVANĐELJE propovijedati svima - I.138; II. 53.

ISKRENOST - I. 6, 174.

ISPRAVLJATI najprije sebe - II. 31.

ISPRIKA - I. 87, 140.

ISTINA - I.22, 39, 58, 103; II. 6, 46, 179, 183.

JEDNOSTAVNOST - I. 4.

KOMPROMIS - opasnost - II. 29, 38, 163.

KRALJEVSTVO
Kristovo - I.46.
najprije kraljevstvo Božje - I. 148.

KRIST - I. 8,29,46,76,115,119; II. 58.

KRISTONOŠA - I.34,53,54,64,124,125,126, 127, 149.

KRIŽ put do triumfa - I.97; II. 157, 158.

KRŠĆANI prvi - I. 53, 54; II. 111.

KRŠĆANSTVO
univerzalno - I. 27.
podloga naše civilizacije - I. 63.
treba ga provesti u život - I.105; II. 137.

LASKANJE - II. 70.

LJUBAV
bračna - I. 45.
prema bližnjemu - I. 21,46,100,114, 116,134,142,145,146,165,167; II. 10, 42,66,86,89,119,127,130,144,169,181, 184.
prema Bogu - I. 80, 86, 165.

LJUDSKI OBZIR - I. 83.

MAGNIFIKAT - II. 2.

MALODUŠNOST- I. 33, 152, 180.

MILOSRĐE
Božje - II. 61.
duhovna djela milosrđa-II. 120.
prema bližnjemu - I. 13,51, 79, 108, 116.
tjelesna djela milosrđa - II.119.

MIR - temelji - II. 118, 178.

MLADEŽ - I. 113; II. 85, 100, 169.

MOLITVA- I. 2,40,69,109,120,125; II. 50,96,125,164,173.

MOTIV djelovanja - I. 80; II. 156.
viši - II. 116.

MRŽNJA - I. 124, 151, 167; II. 10.

MUČENICI - I. 64; II. 25.

MUDROST - I. 169
Božja i ljudska - II.63, 134.

NAČELA - I. 121; II. 91, 122.

NAKANA - dobra - I. 58, 80.

NAUKA treba da vodi Bogu - I. 10.

NAVIKA - II. 82.

NESREĆA - I. 141.

NESTRPLJIVOST - I. 93.

NEUSTRAŠIVOST - I. 47.

NEZADOVOLJSTVO - I. 128.

OBITELJ - II. 177

OBJAVA - I. 44.

OBNOVA-svijeta po kršćanstvu - I.105.
moguća obnova čovjeka-II.9,136.

OČE NAŠ - I. 68.

ODGOJ - I. 10,40,110,133,173; II. 62, 85,100,112.

ODGOVORNOST - I.49,140;II.27,136,173,173.

ODRICANJE - I. 56; II. 143.

ODVAŽNOST - I. 7,27,53; II. 135,171.

OHOLOST - I. 81,102,163; II. 20.

OPOMENA - II. 93.

OPTIMIZAM - I. 24,32,33,66,155.

ORUŽJE Božje - II. 123.

OVISNOST o drugima - II. 79.

POČETAK - II. 56.

POHVALA - I. 90.

PONIZNOST - I. 81; II. 13.

POŠTENJE - I. 174; II. 142.

POUZDANJE - I. 35,55,78,115,144,154,159; II. 3,18,32,107,108,164.
u sebe - II. 144.

PRAVDA - II. 109.

PRAVO ljudsko je od Boga - I.12;II.36,172.

PREDRASUDA - I. 170; II. 88.

PRIGODA
za dobro djelo - I. 136.
za rad - II. 19; 114, 88, 155.

PRIJAZNOST - II. 12, 126, 175.

PRIMJER - dobar - I. 177; II. 118.

PRIPRAVA za Božju službu - I. 36.

PRISUTNOST DUHA - II. 102.

PRIZNANJE - I. 37, 47.

PROGONI - II. 76.
PROLAZNOST
života - I. 74.
zemaljskih dobara - II. 153.
PROPOVIJEDANJE kršćanstva - II.15,53,60,141.
PROTIVNIK se može obratiti - II. 7,51.
PROVIDNOST - I. 55, 59.
RAD - I. 61; II.22,41,50,60,98,113,142.
RADOST - I. 66, 172.
RASPOLOŽENJE - II. 11, 26.
RAZUMIJEVANJE - I. 73; II. 35,37,89.
RELIGIJA - I. 67.
RIJEČI - II. 161.
SAMOPOUZDANJE - II. 101.
SEBIČNOST - I. 18.
SIGURNOST - I. 159; II. 174.
SILA - I. 118.
SITNICA - I. 131, 136, 141; II. 69.
SLOBODA - I. 94,119,132,143.
SLJEPOĆA - I. 122.
treba pomoći - II. 30.
SMRT - I. 52,74,161; II. 5,129,170.
SPOSOBNOSTI treba iskoristiti - I. 139;
II. 16,67,74,159.
SPOZNAJA samoga sebe - I. 169; II. 67.
SREĆA unutarnja - II. 48.
STRPLJIVOST - I. 93,155,166; II. 180.
SUD posljednji - I.43,101,150;II. 17,110.
naš o sebi i bližnjemu - II. 24.

SVETOST - II. 124
SVIJETLO u tami - I. 160.
SVLADAVANJE - I. 132, 143.
SVRŠETAK - I. 52.
ŠKRTOST - I. 75.
ŠTAMPA utjecaj - I. 102.
TAJNA - II. 133.
TALENAT - I. 139.
zakopani - II. 21,28,159.
TOČNOST - II. 82.
TRIUMF
posljednji - I.101.
pravde - I. 150.
TRPLJENJE - I. 42,47; II. 25,26,34,48,
86,154,157,158.
UČENJE - I. 22,23,27; II. 1.
UGLAĐENOST - II. 12,126.
UMIŠLJENOST - I.135,163.
UNIVERZALNOST
u molitvi - I. 69,108,123.
kršćanstva - II. 43,64,83,85,87,104,
138.
USKRS - I.99.
USPJEH - I. 117.
vjera u uspjeh - I. 137.
USTRAJNOST - I. 6,15,31,42,61,85,137,152;
II. 115.
UVJERENJE - II. 38.
VANJŠTINA - II. 72.
VJERA - II. 110,120,141.

VLAST je od Boga - II. 36,55,94,103,131.

VRIJEME
u kome živimo - I. 29.
treba iskoristiti - I. 60,71,91,95.
još je vrijeme - II. 59,78,81.

ZABAVA - I. 129.

ZAHVALNOST - I. 1,57; II. 49,54,101,147, 146.

ZAKLETVA - II. 109.

ZANEMARIVANJE dobrih djela - I. 153.

ZANIMANJE za potrebe bližnjega - I. 26.

ZAPOVIJEDI - I. 65; II. 47.

ZAPREKE - I. 114.

ZLO - I. 30,179; II. 33,37,44.

ZLOČINAC - I. 133.

ŽENIDBA - I. 45.

ŽIVOT - I.50,72,74,129,130,162; II. 15, 40,77,84,99,132,145,148,153.

ŽRTVA - I. 77,89; II. 105,145,151,157.

ŽURBA - I. 3.

.....

IZDAVAČ: Nadbiskupsko Bogoslovsko Sjeme - nište - Zagreb, Kaptol 29. Umnoženo ciklo stilom Nadb. Bog. Sjemeništa u 350 primje raka za isključivu upotrebu bogoslova i svećenika.

9269